

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
จังหวัดสุพรรณบุรี

The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri

อาจารย์ลักษณะันท์ พลอยวัฒนาวงศ์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

พ.ศ. 2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนากระบวนการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี) WISและหาความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อการใช้งานระบบ (ประชากรในการวิจัย เป็นประชากร และนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในสุพรรณบุรี สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการพัฒนางานวิจัยในรูปแบบบูรณาการ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบ ภายใต้กรอบการดำเนินการเพื่อจัดเก็บข้อมูลภายในพิพิธภัณฑ์ให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายให้คงอยู่ตลอดไป ด้วยการสำรวจสอบถามและสัมภาษณ์ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านผ้าทอท้องถิ่นในรูปแบบวีดิทัศน์ และหาความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อการใช้งานระบบพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ สูงมาก ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยระบบสามารถสนับสนุนการจัดการ ซึ่งงานวิจัยนี้จะนำไปใช้งานกับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระในการจัดเก็บข้อมูลเผยแพร่องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมชาติ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างยั่งยืน

Abstract

This research proposed the development of the Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphanburi and finds the users' satisfaction of the system. The population in the research are the people and tourists in Suphanburi province. The samples of the research are the tourists in Suphanburi. The research was taken place in National Museum of Suphanburi.

The approach we use to perform the research is integration of information technology, computer network to apply and develop the arts and cultures of the country. The system was created under the operational framework that converts the information into a digital form. The information was taken from many sources including interviews. As the result, the system can reduce the work process and perpetually conserve the information. After deployment of the system, the user satisfaction was surveyed. The result showed that the users were satisfied with the system in an excellent level.

ศวพ.
มทร.สุวรรณภูมิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผลของงานวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	1
1.4 ระยะเวลาและแผนดำเนินโครงการวิจัย	2
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย	3
1.6 ประโยชน์ของผลการวิจัย	4
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี	5
2.1 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี	6
2.2 การจัดนิทรรศการถาวรภายในอาคาร	6
2.3 คลังความรู้ท้องถิ่น	12
2.4 คุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น	37
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
3.1 การออกแบบโครงสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี	40
3.2 การออกแบบหน้าเว็บไซต์ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี	43
3.3 Data Dictionary	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
4.1 ผลการสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี	65
4.2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี	75

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปลผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	77
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	77
5.2 ผลการวิจัย	78
5.3 อภิปรายผล	78
5.4 ข้อเสนอแนะ	79
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก ก	84
ภาคผนวก ข	86
ประวัติผู้ทำโครงการวิจัย	99

ศวพ.
มทร.สุวรรณภูมิ

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย	3
3.1 แสดงข้อมูลโครงสร้างของตาราง member	62
3.2 แสดงข้อมูลโครงสร้างของตาราง tb_photo	62
3.3 แสดงข้อมูลโครงสร้างของตาราง tb_vdo	63
3.4 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง student	63
3.5 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง check_system	63
3.6 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง information	64
4.1 ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี	76

ศวพ.
มทร.สุพรรณบุรี

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
2.1	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี	6
2.2	ห้องบพนา	7
2.3	ห้องเมืองสุพรรณบุรี	7
2.4	ห้องยุทธหัตถี	8
2.5	ห้องคนสุพรรณ	8
2.6	ห้องประวัติบุคคลสำคัญ	9
2.7	ห้องศาสนศิลป์	9
2.8	ห้องแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน	10
2.9	ห้องวรรณกรรมเมืองสุพรรณ	10
2.10	ห้องเพลงพื้นบ้าน	11
2.11	ห้องเพลงลูกทุ่ง	11
2.12	ห้องสุพรรณบุรีวันนี้	12
2.13	มนุษย์ยุคแรกในจังหวัดสุพรรณบุรี	12
2.14	ลายประทับรูปบุคคลหรือเทวดาประทับนั่งชั้นพระชานู	25
2.15	ลายหงส์	26
2.16	ลายภาพคนขี่ช้าง	27
2.17	ลายภาพทหาร	27
2.18	ลายภาพคนกับวัว	28
2.19	ลายภาพคนควมม้า	28
2.20	ภาพคนต่อสู้กัน	29
2.21	เทวดาประทับนั่งชั้นพระชานู	29
2.22	พ่อไสว วงษ์งาม	32
2.23	แม่บัวผัน จันทรศรี	33
2.24	แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์	33
2.25	ลูกปิดหินทำจากคาร์นิเลียน	36
2.26	ลักษณะลูกปิดในจังหวัดสุพรรณบุรี	36
3.1	โครงสร้างเว็บไซต์ในส่วนของผู้ใช้งาน	41
3.2	โครงสร้างเว็บไซต์ในส่วนของผู้ดูแลระบบ	42
3.3	Storyboard หน้าแรกระบบ	44
3.4	Storyboard หน้าหลักของระบบ	45
3.5	Storyboard หน้าข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์	46
3.6	Storyboard หน้าการจัดนิทรรศการภายในอาคาร	47
3.7	Storyboard หน้าคลังความรู้ท้องถิ่น	48
3.8	Storyboard หน้ากลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี	49

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.9 Storyboard หน้าผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี	50
3.10 Storyboard หน้าเครื่องปั้นดินเผา	51
3.11 Storyboard หน้าเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ	52
3.12 Storyboard หน้าลูกปัด	53
3.13 Storyboard หน้าแสดงภาพใน gallery	54
3.14 Storyboard หน้าแสดงภาพและรายละเอียด	55
3.15 Storyboard หน้าแสดงรายการ VDO	56
3.16 Storyboard หน้าดู VDO	57
3.17 Storyboard หน้า Login	58
3.18 Storyboard หน้าหลักผู้ดูแลระบบ	59
3.19 Storyboard หน้าเพิ่มภาพในระบบ Gallery	60
3.20 Storyboard หน้าเพิ่ม VDO จาก Youtube	61
4.1 หน้าแรกเพื่อเข้าสู่หน้าหลักของระบบ	65
4.2 หน้าหลักของระบบ	66
4.3 หน้าประวัติพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี	66
4.4 หน้าแนะนำภายในอาคารจัดนิทรรศการ	67
4.5 หน้าแสดงข้อมูลคลังความรู้ท้องถิ่น	67
4.6 หน้าข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี	68
4.7 ข้อมูลผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี	68
4.8 ข้อมูลเครื่องปั้นดินเผา	69
4.9 ข้อมูลเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ	69
4.10 ข้อมูลลูกปัดโบราณ	70
4.11 หน้าการจัดการภาพใน gallery	70
4.12 การแสดงภาพบนหน้าเว็บไซต์	71
4.13 หน้าตารางแสดงผลการค้นหารายชื่อ	71
4.14 หน้าแสดงวิดีโอ	72
4.15 หน้าการเข้าใช้งานระบบ	72
4.16 หน้าแสดงการเข้าสู่ระบบ	73
4.17 หน้าการจัดการไฟล์ภาพ	73
4.18 หน้าการจัดการไฟล์วิดีโอ	74

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชปัญญา. (2544). *หลักสถิติ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชปัญญา. (2549). *สถิติสำหรับงานวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ภาคสุวรรณและคณะ. ศิลปะกับชีวิต 3-4. กรุงเทพฯ. วัฒนาพานิช, 2541
- กิตติ ภัคดีวัฒนกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. (2544). *การออกแบบฐานข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- จิรศักดิ์ ก้อนมณี และ กิตติมา เมฆาปัญญากิจ. (2554). *การออกแบบการจัดการความรู้สำหรับศูนย์คอมพิวเตอร์โดยใช้โทปิคแม็ปส์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จิรพันธ์ สมประสงค์. ศิลปะ. กรุงเทพฯ: แม็ค, 2546
- จิรพันธ์ สมประสงค์. ศิลปะประจำชาติ. กรุงเทพฯ: โอ. เอส.พรีนติ้ง, 2532
- ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช, 2534
- ญาณิ กาชัย. (2551). *DBA Complete Guide Book ORACLE สมบูรณ์ที่สุด*. กรุงเทพมหานคร: โอ ดีซี อินโฟ ดิสทริบิวเตอร์ เซ็นเตอร์.
- เทิดพงษ์ หม่อมสนธิ. (2543). *Web animation and interactive tool macromedia flash 4*. กรุงเทพมหานคร: SUM System.
- ธวัชชัย ศรีสุภาพ. (2544). *คัมภีร์ WEB DESIGN คู่มือออกแบบเว็บไซต์ฉบับมืออาชีพ พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร: โปริวิชั่น.
- นวนน้อย บุญวงษ์. หลักการออกแบบ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์, 2539
- นิวัต หนนนท์. ศ012 ศิลปะนิยม 2. กรุงเทพฯ: พรีนติ้งกราฟฟิค, 2540
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เรือนแก้ว การพิมพ์.
- บุญเยี่ยม แยมเมือง. สุนทรียะทางทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ประยูร อุลุชาฎะ และคณะ. ศิลปะกับสังคมไทย หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ: สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533
- พระเทวาริณมิต. ตำราลายไทย. กรุงเทพฯ: นครเชชมบุ๊คสโตร์, 2486
- ภิญโญ สุวรรณคีรี. ลายไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์, 2545
- ยศนันท์ แยมเมืองและคณะ. ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2546
- รวีวรรณ เทนอิสสระ. (2543). *ฐานข้อมูลและการออกแบบ*. กรุงเทพมหานคร: เจริญเว็บ เอ็ดดูเคชั่น
- เลอสม สถาปิตานนท์. WHAT IS DESIGN ? การออกแบบคืออะไร. กรุงเทพฯ: กราฟฟิค&พับลิเคชั่นส์, 2537
- วนิดา ขำเขียว. ประวัติศาสตร์ศิลป์. กรุงเทพฯ : พรานนกการพิมพ์, 2543
- วรพงษ์ วรชาติอุดมพงศ์. ออกแบบกราฟิก GRAPHIC DESIGN. กรุงเทพฯ. ศิลปบรรณาการ, 2535
- วิรุณ ตั้งเจริญ. คู่มือจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ: ทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: พัฒนา คุณภาพวิชาการ (พว.), 2546

- วิรุณ ตั้งเจริญ. ทศนศิลป์. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.), 2546
- เศรษฐมนตรี กาญจนกุล. เส้นสายลายไทย (ชุดฐานเบื้องต้นการเขียนลายไทย). กรุงเทพฯ.
- สงวน รอดบุญ. ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2533
- สน วัฒนสิน. การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษาโดยใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้.
วิทยานิพนธ์, 2544
- สังเขต นาคไพจิตร. ศ 304 หลักการออกแบบ. มหาสารคาม. ปรีดาการพิมพ์, 2530
- สาคร คันธโชติ. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2528
- สุชาติ เกาทอง และคณะ. ศิลปะทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2545
- สุชาติ เกาทอง และคณะ. ศิลปะทัศนศิลป์ (ม.4-ม.6). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2546
- สุดใจ ทศพรและโชคก เก่งเขตรกิจ. ศ 305 ศิลปะกับชีวิต 5. กรุงเทพฯ.
- สุภัทรดิศ ดิศกุล. ศิลปะในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ธรรมศาสตร์, 2539
- อารี สุทธิพันธ์. การออกแบบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2524
- อารี สุทธิพันธ์. ศิลปนิยม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กระดาศสา, 2528

ภาษาอังกฤษ

- Abraham Silberschatz, Henry F Korth, and S Sudarshan. (2010). *Database system concepts*. 6thed. New York: McGraw-Hill.
- Alan Dennis, Barbara Heley Wixom, and Devid Paul Tegarden. (2012). *Systems analysis design, UML version 2.0: an objected approach*. 4thed. NewJersy: John Wiley & Sons.
- Andy Oppel. (2011). *Database*. 2nded. New York: McGraw-Hill.
- Boonchuey Suthiraksa, Samran Tao-Ngoen. (2013). Research-Based Teacher of Phetchabun Province Development Project using Regional Knowledge and Wisdom: Cotton Finger Weaving. International Conference on Education, Language, Society, Science, and Engineering in ASEAN and its Neighbors, pp. 24-30.
- Carlos Coronel, Steven Morris, and Peter Rob. (2012). *Database system: design, implementation, and management*. 10thed. Boston: Cengage learning.
- Gittinger, M., & Lefferts Jr, H. L. (1992). *Textiles and the Tai experience in Southeast Asia*. Textile Museum.
- Greenfield, P. M., Maynard, A. E., & Childs, C. P. (2000). History, culture, learning, and development. *Cross-Cultural Research*, 34(4), 351-374.
- Ismail Al-Alawi, A., Yousif Al-Marzooqi, N., & Fraidon Mohammed, Y. (2007). Organizational culture and knowledge sharing: critical success factors. *Journal of knowledge management*, 11(2), 22-42.

- Jason Beard. (2001). *The principles of beautiful web design*. 2nd ed. Canada: Site Point.
- John W Satzinger, Robert B Jack, and Stephen D Burd. (2012). *Systems analysis and design in a changing world*. 6th ed. Boston: Course technology.
- Kalani Kirk Hausman and Susan L. Cook. (2011). *IT Architecture for Dummies*. New Jersey : Wiley.
- Kivrak, S., Arslan, G., Tuncan, M., & Birgonul, M. T. (2014). Impact of national culture on knowledge sharing in international construction projects. *Canadian Journal of Civil Engineering*, 41(7), 642-649.
- Morapakala Srinivas, Motati Chandra Lekha, Vundekode Soumya. (2011). *Development and implementation of a software framework for registration and performance evaluation of university students in a flexible academic environment*. International Education Technology Conference, 2011. Proceedings book (Vol.1), pp.256 – 261.
- Najwa A. Baraka. (2011). Evaluation of students behavior under moodle using data mining techniques. International Education Technology Conference, 2011. Proceedings book (Vol.1), pp.490 – 495.
- Nonaka, I., and Takeuchi, H. 1995. *The knowledge-creating company: how Japanese companies create the dynamics of innovation*. Oxford University Press.
- Omer Deperlioglu, Yilmaz Sarpkaya, Ertugrul Ergun. (2011). *Development of a relational database for learning management systems*. International Education Technology Conference, 2011. Proceedings book (Vol.1), pp.262 – 267.
- Pawan Vora. (2009). *Web application design patterns*. Amsterdam: Morgan Kaufmann Publishers.
- Polanyi, M. 1967. *The Tacit Dimension*. Doubleday, New York.
- Raghu Ramakrishnan, and Johannes Gehrke. (2009). *Database management systems*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Robin Nixon. (2009). *Learning PHP, My SQL, and Java Script*. Canada: O'Reilly Media.
- Sackmann, S. A. (1992). Culture and subcultures: An analysis of organizational knowledge. *Administrative science quarterly*, 140-161.
- Schreiber, G., & Wielinga, B. (1993). *KADS: A principled approach to knowledge-based system development* (Vol. 11). Academic Press.
- Sonphol Tuanthat. (2012). *A Study of Thai Local Wisdom in Native Fabrics Focused on the Ethnic Lao-Khrang in Supahnburi Chainard and Uthaithani*. Master Thesis, Graduate School, Srinakharinwirot University.

Toby Teorey. (2011). *Database modeling and design*. 5th ed. Amsterdam: Elsevier.
 Wattana Jutawipark (2012). *Textile: Reflection of Thai Traditions*. Library and Information Center, Dhurakij Pundit University.

ออนไลน์ภาษาไทย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2557). *สืบค้นฐานข้อมูลงานวิจัย มจร*. [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์] สืบค้นจาก: <http://hermes.kmutt.ac.th/researchinter/frmResearchResearcherSearch.aspx>
 สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมพระนครเหนือ. (2557). *สืบค้นฐานข้อมูลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์*. [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์] สืบค้นจาก: <http://library.kmutnb.ac.th/>
 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *ฐานข้อมูลงานวิจัยออนไลน์*. [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์] สืบค้นจาก: <http://tar.thailis.or.th>.

ออนไลน์ภาษาอังกฤษ

ร้านหนังสือออนไลน์ Amazon. (2014). [Electronic version] Retrieved from: www.amazon.com
 ฐานข้อมูลออนไลน์ Portal. (2014). [Electronic version] Retrieved from: <http://portal.acm.org>
 ฐานข้อมูลออนไลน์ IEEE. (2014). [Electronic version] Retrieved from: <http://ieeexplore.ieee.org/Xplore/dynhome.jsp>.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผลของงานวิจัย

เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นวัตกรรมสมัยใหม่ได้สร้างให้สังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงไป ความเจริญต่างๆ ทำให้เยาวชน สังคม ชุมชน และคนในท้องถิ่นลี้มนวัฒนธรรมอันดีงาม ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาชาวบ้าน และเทคโนโลยีในท้องถิ่นอันดีงามลดน้อยลง ปัจจุบันวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของไทยส่วนมากจะยังคงปฏิบัติสืบทอดกันมาตามชนบทหรือตามท้องถิ่นห่างไกล ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ยังคงมีการสืบทอดมรดกภูมิปัญญาชาวบ้าน วัฒนธรรมในท้องถิ่นอยู่

เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีวัฒนธรรม ประเพณีทางท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนชาติพันธุ์ที่หลากหลาย ทั้งยังมีพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำจังหวัด เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม แต่ยังคงขาดการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการเก็บรวบรวม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ สืบสานองค์ความรู้

ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างคลังความรู้ด้านมรดกภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงามของจังหวัดสุพรรณบุรี ให้แพร่หลายต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บ และจัดการข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล

1.2.2 เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี

1.2.3 เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่โดดเด่นของจังหวัดแก่ สังคม ชุมชน และชาวต่างชาติ

1.2.4 เพื่อหาความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1.3.1 ประชากรในการวิจัย เป็นประชากร และนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและเข้ามาเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 500 คน

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีการศึกษา การตอบข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ซักถามนักท่องเที่ยวด้วยตนเอง

1.3.3 ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย

ระบบสามารถเชื่อมต่อกับเว็บไซต์หลักของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นแหล่งจัดเก็บองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยแบ่งระบบ ดังนี้

1.3.3.1 ระบบคลังความรู้ท้องถิ่น ประกอบด้วย ประวัติความของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี องค์ความรู้ท้องถิ่น (ชาติพันธุ์ ผ้า ทอ เพลงอีแซว เครื่องปั้นดินเผา เครื่องจักรสาน ไม้ หวาย เปลหอยวน ลูกปัด

1.3.3.2 แหล่งความรู้ชุมชน

1.3.3.3 ระบบสมาชิกเว็บไซต์ สามารถเข้าใช้งานตามสถานการณ์ใช้งานด้วยระบบ

Login

1.4 ระยะเวลาและแผนดำเนินงานโครงการวิจัย

1.4.1 ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

วันที่ ตุลาคม 2558 – กันยายน 2559

1.4.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

สวท.สุพรรณบุรี
มทร.สุพรรณบุรี

ตารางที่ 1.1 แสดงแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

กิจกรรม	ปีงบประมาณ 2559													
	2558					2559								
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1) เขียนโครงการ	↔													
2) ได้รับอนุมัติโครงการ						↔	↔							
3) รวบรวม วิเคราะห์ และศึกษาทฤษฎี			↔	↔	↔	↔	↔	↔						
4) สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น				↔	↔	↔	↔							
5) ออกแบบหน้าเว็บเพจ				↔	↔	↔	↔							
6) ถ่ายทำวิดีโอและแก้ไขตัดต่อไฟล์วิดีโอ					↔	↔	↔							
7) จัดทำระบบ							↔	↔						
8) จัดเก็บข้อมูลการใช้ระบบ								↔	↔					
9) วิเคราะห์/สรุปผล								↔	↔					
10) ตีพิมพ์เผยแพร่บนวารสารวิชาการ									↔	↔				
11) เขียนรายงาน					↔	↔	↔	↔	↔	↔	↔	↔	↔	↔

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบฯ วางแผนการทำโครงการวิจัยเป็นขั้นตอน ติดต่อสถานที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1.5.1 การศึกษาข้อมูล

1.5.1.1 ศึกษาหลักการ และวิธีการสร้าง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี จากเอกสาร ตำรา งานวิจัยและสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

1.5.1.2 ศึกษาเครื่องมือ และโปรแกรมต่างๆ สำหรับสนับสนุนระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี เช่น กลุ่ม Open Source ทางด้านการเขียนโปรแกรม โปรแกรมกราฟิก โปรแกรมการร่างโครงสร้างระบบ โปรแกรมการตัดต่อวิดีโอ เป็นต้น รวมทั้งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และระบบเน็ตเวิร์ก

1.5.2 กำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์ระบบ ความต้องการ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย เป็นประชากร และนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและเข้ามาเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 500 คน

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีการศึกษา การตอบข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ชักถามนักท่องเที่ยวด้วยตนเอง

1.5.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.5.3.1 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี

1.5.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้งานระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

1.5.4 การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มประชากร

1.5.5 ปรับปรุงระบบ เพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งานระบบ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี

1.5.6 นำระบบติดตั้งเพื่อใช้งานจริง ในการสร้างความสะดวก รวบรวมองค์ความรู้ในรูปดิจิทัล มีความรวดเร็ว และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการฐานข้อมูลองค์ความรู้ภายในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี

1.5.7 ประเมินความพึงพอใจ / วิเคราะห์ผลการทดลอง / สรุปผลโครงการวิจัย

1.6 ประโยชน์ของผลงานวิจัย

1.6.1 ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี

1.6.2 ระบบสามารถจัดการองค์ความรู้ให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และถ่ายทอดชิ้นงานบนเครือข่าย

1.6.3 จัดทำคลังความรู้ให้แก่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี

1.6.4 ก่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและลดทรัพยากรในการจัดเก็บข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

การพัฒนากระบวนข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี อาศัยความรู้จากหลายสาขาวิชา ด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวัฒนธรรม ศิลปกรรม คณิตศาสตร์สถิติประยุกต์ และการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างระบบให้สามารถทำงานได้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของงานวิจัยที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลสารสนเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ศึกษาข้อมูล ทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น จากแหล่งความรู้ภายใน จังหวัด เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี ตลอดจนแหล่งชุมชนที่มีมรดกทาง วัฒนธรรมอันมีค่าที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี

2) วิธีการออกแบบฐานข้อมูล การพัฒนากระบวนสารสนเทศให้มีความสมบูรณ์นั้น สิ่งสำคัญ คือ เรื่องของการออกแบบ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาและวางแผนวิธีการออกแบบฐานข้อมูล โครงสร้าง ของเว็บไซต์และระบบ เพื่อให้การพัฒนากระบวนข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรม ท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นไปตามขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3) ศึกษาโปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรม ท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้ ภาษา SQL ฐานข้อมูล MySQL JavaScript โปรแกรมตกแต่ง ภาพ เว็บเบราว์เซอร์ Youtube โปรแกรมตกแต่งเสียงและวีดีโอ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบ และ บันทึกร่องค์ความรู้ต่างๆ ทางด้านมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ วางกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย ด้วยการนำเอาภูมิปัญญาชาวบ้าน และเทคโนโลยีใน ท้องถิ่นที่ผู้คนในท้องถิ่นให้ความสำคัญลดน้อยลงมารวบรวมไว้ เพื่อเผยแพร่ สร้างเป็นแหล่งองค์ ความรู้บนเครือข่าย ประชาสัมพันธ์ เป็นประโยชน์แก่คนรุ่นหลังและเพื่อสืบทอดภูมิปัญญาชาวบ้าน และเทคโนโลยีในท้องถิ่นที่ยังหลงเหลืออยู่ โดยร่วมมือกับทางพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัด สุพรรณบุรี ด้วยการสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัด สุพรรณบุรีขึ้น

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี จะช่วย ในการจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างคลัง ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงามของจังหวัดสุพรรณบุรี ให้แพร่หลายต่อสังคม ชุมชน และ ประเทศชาติโดยมีหัวข้อหลักๆ ในการศึกษาและนำมาเป็นรวบรวม คัดแยกหมวดหมู่เนื้อหาบน ระบบสารสนเทศ ดังนี้

- 2.1 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี
- 2.2 การจัดนิทรรศการถาวรภายในอาคาร
- 2.3 คลังความรู้ท้องถิ่น
- 2.4 คุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพที่ 2.1 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ภายในศูนย์ราชการ กรมศิลปากร จังหวัดสุพรรณบุรี ถนนสุพรรณบุรี – ชัยนาท ตำบลสนามชัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี หอจดหมายเหตุแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี หอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เฉลิมพระเกียรติ โรงละครแห่งชาติภาคตะวันตก จังหวัดสุพรรณบุรี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี จัดตั้งขึ้นตามโครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติประจำเมือง เมื่อพุทธศักราช 2538 เพื่อสนองแนวพระราชดำริในสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้พระราชทานให้กรมศิลปากรเพื่อสาขาวิชาอื่นๆ ในการจัดแสดงของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เพื่อให้ทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ เช่น ภูมิศาสตร์ มานุษยวิทยา ศิลปหัตถกรรม เป็นต้น ลักษณะอาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอาคารทรงประยุกต์ 2 ชั้น มีพื้นที่ภายในประมาณ 3,200 ตารางเมตร ประกอบด้วย ส่วนสำนักงานห้องจัดแสดงนิทรรศการถาวร ห้องนิทรรศการชั่วคราว ห้องประชุม – สัมมนา ห้องคลังเก็บรักษาโบราณวัตถุ ห้องศูนย์ข้อมูลเพื่อการค้นคว้า และส่วนบริการประชาสัมพันธ์

2.2 การจัดนิทรรศการถาวรภายในอาคาร

บริเวณทางเข้าชมการจัดแสดง จัดแสดงหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ ข้อความในจารึกหลักต่างๆ ที่กล่าวถึงเมืองสุพรรณบุรีในอดีต

ภาพที่ 2.2 ห้องบหน้า

2.2.1 เมืองสุพรรณ

แสดงพัฒนาการของเมืองสุพรรณบุรี ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ทวารวดี ลพบุรี อยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ โดยใช้สื่อการจัดแสดงประเภทโบราณศิลปวัตถุ ภาพถ่ายทางอากาศ หุ่นจำลองขนาดเท่าจริง และระบบไฮด์ทัทสนูปกรณ์

ภาพที่ 2.3 ห้องเมืองสุพรรณบุรี

2.2.3 เมืองยุทธหัตถี

จัดแสดงเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์การกระทำสงครามยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและพระมหาอุปราชา โดยใช้สื่อระบบไฮด์ทัทสนูปกรณ์เป็นภาพยนตร์ บนจอขนาดใหญ่ความยาวประมาณ 7 นาที ประกอบหุ่นจัดแสดงขนาดเท่าจริงและป้ายคำบรรยาย

ภาพที่ 2.4 ห้องยุทธหัตถี

6.2.4 คนสุพรรณ

จัดแสดงประวัติความเป็นมาและศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชนต่างๆที่อาศัยในจังหวัดสุพรรณบุรีตั้งแต่กลุ่มชนแรกเริ่มสมัยก่อนประวัติศาสตร์ โดยมีกลุ่มชนสำคัญ ๆ ได้แก่ ชาวไทยพื้นบ้าน ชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยเชื้อสายลาวว่า ชาวไทยเชื้อสายลาวครึ่ง ชาวไทยเชื้อสายลาวโห่ง ฯลฯ จัดแสดงด้วยหุ่นขนาดเท่าจริงของแต่ละกลุ่มชน แสดงถึงเครื่องแต่งกาย อาชีพ ลักษณะบ้านเรือน และประเพณี วัฒนธรรมฯ

ภาพที่ 2.5 ห้องคนสุพรรณ

6.2.5 ประวัติบุคคลสำคัญ

จัดแสดงประวัติบุคคลสำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีในอดีต ที่เคยสร้างชื่อเสียงและทำคุณประโยชน์นานับการแก่ประเทศชาติและจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย

2.2.5.1 สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 (ขุนหลวงพระงั่ว)

2.2.5.2 สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 17 (ปุ่นปุณณสิริ)

2.2.5.3 พระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อด วัดปากน้ำ)

2.2.5.4 เจ้าพระยายมราช

2.2.5.5 พลโท พระยาเฉลิมอากาศ

2.2.5.6 นายมนตรี ตราโมท

ภาพที่ 2.6 ห้องประวัติบุคคลสำคัญ

2.2.6 ศาสนศิลป์

จัดแสดงหลักฐานทางโบราณคดี ได้แก่ โบราณศิลปวัตถุจากโบราณสถานสำคัญในจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม ฯลฯ โดยเฉพาะหลักฐานประเภทพระพิมพ์ หรือพระเครื่องที่มีชื่อเสียงอย่างมาก เช่น พระพิมพ์วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ พระพิมพ์วัดพระรูป พระพิมพ์วัดบ้านกร่าง และพระพิมพ์วัดชุมนุชสงฆ์ เป็นต้น โดยจัดแสดงพระพุทธรูป พระพิมพ์งานประณีตศิลป์ชั้นเยี่ยม ประกอบป้ายคำบรรยาย และภาพประกอบ

ภาพที่ 2.7 ห้องศาสนศิลป์

2.2.7 แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

จัดแสดงเตาผลิตเครื่องปั้นดินเผาบ้านบางปูนซึ่งพบบริเวณริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณบุรีมีพื้นที่ครอบคลุมประมาณ 7 กิโลเมตร ของตำบลพิหารแดง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 18 -21 เครื่องปั้นดินเผาบ้านบางปูนมีเอกลักษณ์สำคัญ คือ การประดับลวดลายบนผิวภาชนะ เช่น ลายรูปบุรุษไถนาเทียมโคคู่ ลายรูปภาพบุคคลสวมเทริด ลายรูป

บุคคลหรือเทวดานั่งชั้นพระขานู (เข้า) ฯลฯ จัดแสดงโดยการจำลองเตาเผาขนาดใหญ่พร้อมป้ายคำบรรยาย และภาพประกอบ

ภาพที่ 2.8 ห้องแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

2.2.8 วรรณกรรมเมืองสุพรรณ

จัดแสดงวรรณกรรมสำคัญสองเรื่องโดยฉายเป็นภาพยนตร์ ได้แก่ เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน และโครงนิราศสุพรรณ ซึ่งวรรณกรรมทั้งสองเรื่องนี้ มีความเกี่ยวข้องกับชาวจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นอย่างมาก มีคุณค่าเสมือนภาพสะท้อนวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของเมืองสุพรรณบุรีในอดีต

ภาพที่ 2.9 ห้องวรรณกรรมเมืองสุพรรณ

2.2.9 เพลงพื้นบ้าน / เพลงลูกทุ่ง

เพลงพื้นบ้าน จำลองการเล่นเพลงพื้นบ้าน ซึ่งนิยมเล่นกันในเทศกาลต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี จัดแสดงโดยหุ่นขนาดเท่าจริงของพ่อเพลง แม่เพลงประกอบสื่อโสตทัศนูปกรณ์

ภาพที่ 2.10 ห้องเพลงพื้นบ้าน

เพลงลูกทุ่ง รวบรวมผลงานของศิลปินเพลงลูกทุ่งชาวสุพรรณบุรี ที่มีชื่อเสียงบรรจุไว้ในตู้เพลงสำหรับกดฟังได้แก่ ผลงานของก้าน แก้วสุพรรณ, สุรพล สมบัติเจริญ, ไวพจน์ เพชรสุพรรณ, ศรีเพชฌ ศรีสุพรรณ, สายันท์ สัญญา, พุ่มพวง ดวงจันทร์

ภาพที่ 2.11 ห้องเพลงลูกทุ่ง

2.2.10 สุพรรณบุรีวันนี้

กล่าวถึงสภาพทั่วไปในปัจจุบันของจังหวัดสุพรรณบุรี เช่น ที่ตั้งและอาณาเขต ประชากร และการปกครอง ทรัพยากรธรรมชาติ การศึกษา และการกีฬา สภาพเศรษฐกิจ และแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงแสดงการใช้ดินและการแสดงแหล่งทรัพยากรน้ำมันของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้สื่อป้ายคำบรรยาย แผนที่ หุ่นจำลองและระบบโสตทัศนูปกรณ์

ภาพที่ 2.12 ห้องสุพรรณบุรีวันนี้

2.3 คลังความรู้ท้องถิ่น

2.3.1 มนุษย์ยุคแรกในจังหวัดสุพรรณบุรี

ดินแดนที่ปัจจุบันเป็นพื้นที่ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีหลักฐานการอยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปได้กว่า 3,000 ปีมาแล้ว โดยพบหลักฐานทางโบราณคดีที่แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนยุคแรกๆ อาศัยอยู่ตามถ้ำและเพิงผา ดำรงชีพอยู่ด้วยการหาของป่าและล่าสัตว์ มีการประดิษฐ์เครื่องมือหินรูปแบบต่างๆ ขึ้นเพื่อใช้สอย ต่อมาจึงเคลื่อนย้ายมาสร้างบ้านเรือนบนที่ราบริมน้ำ และพัฒนาการดำรงชีวิตด้วยการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ เรียนรู้การนำแร่ธาตุโลหะมาประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ และเครื่องประดับ บริเวณที่เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของคนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี คือ เขตเทือกเขา และที่ราบริมน้ำในอำเภออู่ทอง อำเภอด่านช้าง และอำเภอเมือง ซึ่งได้พบภาชนะดินเผาแบบต่างๆ ที่ใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบอาหาร เครื่องมือเครื่องใช้ และเครื่องประดับทำจากสำริดหรือหิน หลักฐานทั้งหลายช่วยให้ทราบว่า ชุมชนก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่ค่อนข้างก้าวหน้าในระดับหนึ่งซึ่งจะได้รับการพัฒนาขึ้นเมื่อมีการติดต่อกับชุมชนภายนอกในเวลาต่อมา

ภาพที่ 2.13 มนุษย์ยุคแรกในจังหวัดสุพรรณบุรี

2.3.2 คนในวัฒนธรรมทวารวดีที่อุทอง

ชุมชนก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ อันเนื่องมาจากการติดต่อกับนักเดินทางต่างถิ่น โดยเฉพาะพ่อค้า นักเดินทางแสวงโชค นักบวชจากอินเดีย ที่เข้ามาพร้อมกับศาสนา ความเชื่อและวัฒนธรรมอันเป็นแบบแผนของตน และได้ถ่ายทอดแก่คนในท้องถิ่น การผสมผสานทางวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับอิทธิพลจากภายนอกก่อให้เกิดรูปแบบวัฒนธรรมที่มีรูปแบบเฉพาะที่รู้จักกันว่า "วัฒนธรรมทวารวดี" อันมีที่มาจากจารึกบนเหรียญเงินพบที่เมืองอุทอง และเมืองอื่นๆ ที่ร่วมวัฒนธรรมเดียวกัน ศูนย์กลางสำคัญของวัฒนธรรมทวารวดีในจังหวัดสุพรรณบุรีคือ เมืองโบราณอุทองซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดสุพรรณบุรีและเป็นเขตติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นดินแดนหน้าด่านสำคัญในการรับวัฒนธรรมจากอินเดียและตะวันออกไกล ที่เมืองอุทองพบหลักฐานโบราณสถานโบราณวัตถุจำนวนมากทั้งภายในเมืองและนอกกำแพงเมือง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนในวัฒนธรรมทวารวดีที่อุทองนับถือพุทธศาสนา มีการสร้างสัญลักษณ์แทนพระพุทธรูปเพื่อการเคารพบูชาจำนวนมากทั้งพระพุทธรูป ธรรมจักร และพระพิมพ์ เป็นต้น

ซึ่งนอกจากศาสนสถานและศาสนวัตถุแล้ว ยังพบหลักฐานที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คน เช่น แผ่นทองแดงจารึกพระนามกษัตริย์ เหรียญเงินมีจารึกศรทวารวดี ที่แสดงว่าชุมชนโบราณที่อุทองมีกษัตริย์ปกครองตามแบบแผนการจัดการชุมชนที่รับมาจากอินเดีย และการพบเงินเหรียญโรมัน ลูกปัดแก้ว และภาพปูนปั้นชาวต่างชาติ ก็แสดงให้เห็นว่าเมืองอุทองในอดีตนี้น่าจะเป็นศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่ง และมีการติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนใกล้เคียงที่พบหลักฐานทางศิลปกรรมในรูปแบบใกล้เคียงกัน คือ ชุมชนโบราณนครชัยศรี ชุมชนโบราณกำแพงแสนในจังหวัดนครปฐมและชุมชนโบราณในจังหวัดลพบุรี

ความสำคัญในฐานะศูนย์กลางทางการค้าของเมืองอุทองได้ถูกลดบทบาทลง อาจเนื่องมาจากการเกิดชุมชนใหม่ตามชายฝั่งทะเล (ในอดีต) เช่น ชุมชนโบราณนครชัยศรีในจังหวัดนครปฐม ชุมชนโบราณทุ่งเศรษฐีในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเติบโตขึ้นมาแทนที่ หรืออาจเนื่องมาจากปัญหาภายในของเมือง เช่นการเปลี่ยนแปลงเส้นทางเดินของแม่น้ำ หรือโรคระบาดครั้งใหญ่ที่ตำนานเกี่ยวกับพระเจ้าอุทองกล่าวไว้ ซึ่งแม้จะไม่ได้ได้รับการพิจารณาในทางวิชาการมากนัก แต่จากการขุดแหล่งโบราณคดีในบริเวณเมืองอุทองโดยนักหาสมบัติ เมื่อช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา พบว่ามีโครงกระดูกที่ถูกฝังอยู่ในบริเวณเดียวกันจำนวนมาก ซึ่งน่าจะต้องตั้งข้อสังเกตเพื่อศึกษาต่อไป

2.3.3 ชุมชนโบราณที่เนินทางพระ

หลังจากการอยู่อาศัยอย่างต่อเนื่องของคนในวัฒนธรรมทวารวดีที่เมืองอุทองมาเป็นเวลานานก่อนที่เมืองจะร้างลงโดยไม่ทราบสาเหตุแน่ชัดแล้วนั้น ในราวพุทธศตวรรษที่ 17-18 ก็พบหลักฐานที่แสดงว่ามีการตั้งถิ่นฐานของชุมชนขนาดใหญ่บริเวณกลางที่ราบลุ่มระหว่างแม่น้ำท่าคอยและแม่น้ำสุพรรณบุรีในเขตอำเภอสามชุกที่เรียกกันว่า "โบราณสถานเนินทางพระ" ซึ่งพบชิ้นส่วนสิ่งก่อสร้างทำด้วยศิลาแลงฉาบประดับด้วยลายปูนปั้น รูปเคารพพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร และหลักฐานอื่นๆที่แสดงถึงอิทธิพลวัฒนธรรมจากอาณาจักรขอมซึ่งเจริญรุ่งเรืองอยู่ใตยขณะนั้น พุทธศาสนamahayanคงเป็นคติแบบใหม่ที่ผู้นำชุมชนเลื่อมใสศรัทธาและอาจส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อของชุมชนโดยรวม แม้จะไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดเกี่ยวกับคนที่ครั้งหนึ่งเคยอยู่อาศัย

บริเวณเนินทางพระ แต่เชื่อว่าชุมชนที่นี่คงประกอบไปด้วยกลุ่มคนหลากหลายชาติพันธุ์ และส่วนหนึ่งคงเป็นกลุ่มเดียวกันกับคนในวัฒนธรรมทวารวดีที่เคยอาศัยที่เมืองอู่ทอง

2.3.4 คนสุพรรณในประวัติศาสตร์อยุธยา

ชุมชนโบราณที่เนินทางพระคงลดความสำคัญลง เมื่อเกิดศูนย์กลางแห่งใหม่ขึ้นบริเวณลุ่มแม่น้ำสุพรรณบุรี ซึ่งปรากฏชื่อในจารึกสมัยสุโขทัยว่า "สุวรรณภูมิ" และต่อมาในสมัยต้นกรุงศรีอยุธยาจึงปรากฏนามที่ใช้เรียกว่า "สุพรรณบุรี" เป็นครั้งแรก เรื่องราวที่ปรากฏในเอกสารประวัติศาสตร์สมัยอยุธยา กล่าวถึง ขุนหลวงพะงั่วผู้ครองเมืองสุพรรณบุรีซึ่งมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาซึ่งต่อมาได้ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา อันถือเป็นจุดเริ่มต้นของพระมหากษัตริย์ราชวงศ์สุพรรณภูมิที่ได้ปกครองกรุงศรีอยุธยาต่อเนื่องมาตั้งแต่ พ.ศ. 1913 (ยกเว้น พ.ศ. 1931 - 1952) จนถึง พ.ศ. 2112

เมืองสุพรรณบุรีดำรงความสำคัญตลอดสมัยอยุธยา ก่อนที่จะเสื่อมสลายไปพร้อมกับการเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าใน พ.ศ. 2310 จากนั้นเมื่อเกิดศูนย์กลางแห่งใหม่ขึ้นที่กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์ เมืองสุพรรณบุรีจึงถือเป็นเมืองชั้นนอก และเป็นเขตที่พระราชทานให้เป็นเขตที่อยู่อาศัยของกลุ่มชนเชื้อสายเขมรและลาวต่างๆ ที่ถูกกวาดต้อนมาจากหัวเมืองต่างๆ เมื่อประกอบกันเข้ากับกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยมาแต่เดิมและผู้ที่อยู่พหุเข้ามาทำกิน ทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีในวันนี้เป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมแห่งหนึ่งในประเทศไทย

2.3.5 กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ชาวไทยละว้า ชาวไทยพื้นถิ่น คนไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยพวน ชาวไทยทรงดำ ชาวไทยกาหรือลาวครั่ง ไทยเวียง ชาวไทยเขมร ชาวไทยกระเหรี่ยง ชาวไทยญวน

2.3.6 ผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ผ้าทอ ผ้าไทย ผ้าพื้นเมือง ผ้าสุพรรณ กลุ่มทอผ้าบ้านดอน กลุ่มทอผ้าบ้านวังทอง กลุ่มทอผ้าโบราณบ้านหนองกระทุ่ม กลุ่มทอผ้าสตรีชาวนาไทย กลุ่มทอผ้าบ้านยางลาว กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งก้านเหลือง กลุ่มทอผ้าบ้านดอนมะนาว กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ดอนคา กลุ่มผ้าทอมงคลนิมิต

2.3.6.1 ผ้าทอ

ผ้าทอ มีความผูกพันเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเชื่อ และพิธีกรรมของชาวเอเชียมานาน ศาสตร์และศิลป์แห่งการทอผ้านั้น ได้รับการถ่ายทอดและสืบสานต่อกันมารุ่นแล้วรุ่นเล่า กระทั่งถึงปัจจุบัน การทอผ้าในหลายประเทศ หลายท้องถิ่นยังคงรักษารูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนไว้อย่างเหนียวแน่น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผ้าทอเป็นมรดกทางสังคมซึ่งสะท้อนเด่นชัดถึงความ เป็นมาในอดีต การโยกย้ายความเชื่อของผู้คนในแต่ละแห่ง

สำหรับในประเทศไทย นอกจากปัจจัยด้านประโยชน์ใช้สอยแล้ว วัฒนธรรมความเชื่อคือปัจจัยสำคัญที่ส่งอิทธิพลถึงการรังสรรค์ผืนผ้า ชาวไทยในหลายภูมิภาคทอผ้าสนองตอบความเชื่อและศรัทธาในศาสนาเพื่อเป็นพุทธบูชา เช่น หลังการเก็บเกี่ยวพืชผล ชาวไทลื้อมีประเพณีการถวายเป็นทานใจ โดยรวมกันทอผ้าไตรจีวรให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งวันเพื่อถวายพระสงฆ์ คล้ายกับงานจุลกฐิน ขณะที่ชาวอีสานมีประเพณีการทอผ้าไว้ใช้ในงานบุญหรือถวายพระสงฆ์ เช่น การทอผ้า

ห่อคัมภีร์ หนังสือผูกใบลาน และการทอผ้าขนาดยาวสำหรับเขียนภาพพระเวสสันดร 13กัณฑ์ ในงาน บุญผะเหวด เป็นต้น

ผ้าทอ เป็นสิ่งประดิษฐ์หัตถกรรมพื้นบ้าน ที่ชาวบ้านทอไว้สำหรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะทางชาติพันธุ์ของกลุ่มชนต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันในด้านการแต่งกาย ประเพณี วิถีชีวิต สะท้อนวัฒนธรรมทางจิตใจขณะเดียวกันก็สะท้อนให้เห็นสังคมที่ แตกต่างกันในทางความหมายของการทอผ้า

2.3.6.2 ผ้าไทย

ผ้าไทย มีวิถีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานนับเนื่องมาแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์กว่า จะเป็น “ผ้าไทย” ถือกำเนิดเกิดขึ้น ณ จุด ๆ หนึ่งที่เป็นภาษาตระกูลไทยดั้งเดิมเกิดขึ้นพร้อม ๆ ไปด้วย ที่ภาษาตระกูลไทยแตกแขนงออกไปในทิศทางต่าง ๆ “ผ้าไทย” ก็ขยายกิ่งก้านสาขาออกไปมากมาย โดยผสมผสานกับกลวิธี การทอผ้า ย้อมผ้าของชาติพันธุ์อื่น ๆ ในเงื่อนไขเศรษฐกิจ สังคมที่ต่างกันไป ผืนผ้ากลายเป็นผลผลิตของโลกทัศน์ ที่สะท้อนความคิด ความเชื่อ ความใฝ่ฝัน และรสนิยม ผู้คนต่าง ท้องที่ ต่างสมัยเพราะผ้าที่ผู้คนใช้นุ่งห่ม เป็นวัฒนธรรมทางวัตถุที่สะท้อนวัฒนธรรมทางจิตใจ ขณะเดียวกันก็สะท้อนให้เห็นเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกันด้วย

2.3.6.3 ผ้าพื้นเมือง

ผ้าพื้นเมือง มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละถิ่นแต่ละกลุ่มชนต่าง ๆ กันออกไปแต่มีลักษณะร่วมกันบางอย่างที่สื่อเค้าว่าสืบสายมาจากอารยธรรมโบราณแหล่งเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน แบ่งออกได้เป็นสามกลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มชนที่มีเชื้อสายยวนหรือโยนก ในบริเวณ ล้านนาหรือภาคเหนือ กลุ่มชนที่มีเชื้อสายลาว ทั้งลาวพวน ลาวคั่ง ลาวโซ่ง หรือผู้ไท เป็นกลุ่มเชื้อสาย เขมรในบริเวณภาคอีสาน หรือตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น

ผ้าซิ่นตีนจก มีทั้งที่เป็นผ้าพื้นเมืองของชาวบ้านทั่วไป และซิ่นตีนจกของชน ชั้นสูง หรือเจ้านาย ซึ่งนิยมทอเป็นผ้ายกดอกด้วยไหมต่อตีนซิ่นด้วยจก นิยมทอกันตามคุ้มของเจ้านาย ทางเหนือ ผ้าลายน้ำไหล ลวดลายผ้าถือเป็นเอกลักษณ์ของผ้าทอเมืองน่านหรือลายน้ำไหล ซึ่งเป็นการ ผสมผสานระหว่างการทอผ้าฝ้ายลายขวางลำตัวซิ่นล้านนากับการทอผ้าด้วยวิธีกลับด้ายหรือย้อน เส้นด้าย แล้วใช้ทั้งฝ้ายและไหมสอดด้นมีลักษณะร่วมอย่างเห็นได้ชัดระหว่างซิ่นลัวะ กับผ้าลายน้ำไหล ที่แลดูเหมือนสายน้ำที่กำลังไหลรินเป็นทางยาว

ผ้าซิด ผ้าฝ้ายลายซิด เป็นผ้าทอชั้นดี ที่ต้องใช้ฝีมือและความประณีตในการทอ เป็นอย่างยิ่ง ลายซิดเป็นลายเลขาคณิต ทอยกดอกในตัวแลดูคล้ายการปักลวดลายลงบนพื้นผ้า แต่เดิม ผ้าซิดใช้สำหรับตกแต่งกับผ้าอื่น ๆ เช่น แต่งเชิงผ้าซิ่น หมอนอิง

2.3.6.4 ผ้าสุพรรณ

ผ้าสุพรรณ ส่วนใหญ่จะเป็นผ้าพื้นเมือง มีความผูกพันเกี่ยวโยงกับวิถีชีวิต ความ เชื่อและพิธีกรรม ศาสตร์และศิลป์แห่งการทอผ้านั้น ได้รับการถ่ายทอดและสืบสานต่อกันมารุ่นแล้วรุ่น เล่า กระทั่งถึงปัจจุบัน บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มชน เฉกเช่นเดียวกันกับท้องถิ่นอีกหลายท้องถิ่น ที่ ยังคงรักษา สืบสานรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนไว้อย่างเหนียวแน่น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผ้าทอ เป็นมรดกทางสังคม สะท้อนเด่นชัดถึงความเป็นมาในอดีต การโยกย้าย ความเชื่อของผู้คนแต่ละแห่ง

ซึ่งวัฒนธรรมความเชื่อคือปัจจัยที่สำคัญที่ส่งอิทธิพลถึงการรังสรรค์ผืนผ้า ที่บ่งบอกความเป็นชาติพันธุ์ของกลุ่มชนต่างๆ

จากความสำคัญของผ้าทอ ซึ่งบ่งบอกถึงวิถีชีวิตอันดีงามในวัฒนธรรมท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ตระหนักว่า การส่งเสริม สืบสาน และอนุรักษ์ผ้าทอพื้นบ้านให้คงอยู่นั้น เป็นการรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทยไว้ให้อนุชนรุ่นหลัง รวมทั้งเผยแพร่ผ้าไทยให้เป็นที่รับทราบอย่างกว้างขวาง และสร้างค่านิยมเกี่ยวกับภูมิปัญญาคนไทยให้คงอยู่อย่างมั่นคง จึงดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมผ้าทอพื้นเมืองสุพรรณบุรี

2.3.6.5 กลุ่มทอผ้าบ้านดอน

ตั้งอยู่ที่เลขที่ บ้านดอนหมู่ที่ 1 ตำบลบ้านดอน อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ผ้าทอบ้านดอนมะเกลือ ได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบ้านดอนมะเกลือ ซึ่งส่วนใหญ่สืบเชื้อสายลาวโซ่ง ย้ายถิ่นฐาน มาจากจังหวัดเพชรบุรี เป็นผ้าทอมัดหมี่ไหมประดิษฐ์ ใช้เส้นด้ายทอผ้า ด้ายมัดหมี่ นำไปทอตามแบบลวดลาย ที่แสดงถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของกลุ่มชนไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง) จนเป็นผืนผ้าแล้วนำไปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้านุ่ม

สีเส้นของผ้าจะเป็นโทน สีดำ ผ้าที่ทอมี 4 ชนิด คือ ผ้าฝ้าย ผ้าชิ้นลายแดงโม ผ้าตีนชิ้นและ ผ้าไหม เอกลักษณ์ของผ้าลาวโซ่งจะมีการ “เอื้อแส่ว” เป็นการปักสอดเส้นด้ายด้วยลวดลายต่าง ๆ และแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อใช้สอย เช่น ซองแว่นตา กระเป๋า ผ้าเช็ดหน้า สไบ ชุดสำเร็จ เป็นต้น ความหมายของลาย ผ้าทอลักษณะสีเหลืองมขาวไทย ทรงดำใช้สำหรับคลุมหน้าศพตอนเสียชีวิต เรียกว่า “ผ้าขันดอก” ชิ้นลายแดงโม มีลักษณะสีดำลายทางลง ผ้าไหมที่ทอขึ้นมาเพื่อนำมาใช้ตกแต่งเสื้อผ้าของไทยทรงดำ ทำดอก และสายประกอบเสื้อ และแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อใช้สอย เช่น ซองแว่นตา กระเป๋า ผ้าเช็ดหน้า ผ้าพันคอ ชุดสำเร็จ เป็นต้น

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

1) ผ้าทอไทยทรงดำแบบดั้งเดิม จำหน่ายให้กับกลุ่มชนของไทยทรงดำด้วยกันในพื้นที่ ไม่จำหน่ายทั่วไป

- 2) ผ้าชิ้นลายแดงโม
- 3) ผ้าฝ้าย
- 4) ผ้าตีนชิ้น
- 5) ผ้าไหม
- 6) ผ้าทอฝ้ายสายรุ้ง

2.3.6.6 กลุ่มทอผ้าบ้านวังทอง

ตั้งอยู่ที่เลขที่ 24 หมู่ที่ 13 บ้านวังทอง ตำบลจรเข้สามพัน อำเภอ อู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

บ้านวังทอง เป็นหมู่บ้านที่เกิดใหม่เป็นส่วนหนึ่งที่แบ่งพื้นที่ปกครองออกมาจากบ้านวังหลุมพอง เหตุที่ให้นามว่าวังทอง ก็ด้วยอาศัยคำว่า วัง จากคำนำหน้าของชื่อเดิม และอาศัยความหมายที่ดีงามของ คำว่า ทอง การสืบสานตำนานทอผ้าภูมิปัญญาท้องถิ่น แต่เดิมชาวบ้านหนองบัว วังหลุมพอง ส่งสมสืบสานการทอผ้าใช้เองในครัวเรือนมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 200 ปี ด้วยฝีมือแบบโบราณ ต่อมาได้พัฒนาเป็นการทอด้วยกี่กระตุกเมื่อปี 2524

นอกจากทอเพื่อใช้เองก็ยังสามารถขายบ้างตามโอกาส ปัจจุบันรวมกันเป็นกลุ่มทอผ้าบ้านวังทอง มีเครื่องช่ายบ้านวังหลุมพอง หนองบัว และหมู่บ้านในละแวกใกล้เคียงเชื่อมโยงชีวิตวิถีมีการทอจำหน่ายอย่างกว้างขวาง

ดังบทกลอนของอาจารย์ศิวกานท์ ปทุมสูติ ที่ว่า “ผ้าทอพื้นไทยลายเด่น ทอเส้นด้ายสวยด้วยสี ผ้าทอวังทองของดี มีดหมี่น้ำไหลพรายพริ้ง ลายขัดลายคู่ดูขำ ทอทำด้วยรักอย่างยิ่ง ผ้าชุด ผ้าชิ้น สวยจริง ชาวเมืองขาม้า...น่าใช้ ฝีมือแม่สาวชาวบ้าน มืองานแมงมาจะหาไหน ชีวิตวิถีไทย ไทย ทอไว้ในผ้าวังทอง”

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

1) ผ้าชุดมัดหมี่ลายสายฝนพันธ์หลาย สีไม่ตกไม่หด ซักรีดง่ายอายุการใช้งานนาน

2) ผ้าชุดมัดหมี่สี่ตระกอก, ผ้ามัดหมี่น้ำไหล

3) ผ้าชุดมัดหมี่ลายเปลือกไม้สายรุ้ง

4) ผ้าชุดมัดหมี่ลายสายฝน

5) ผ้าชุดมัดหมี่สอดดั้น

6) ผ้าชุดมัดหมี่พิเศษ

7) ผ้าโสร่ง

8) ผ้าขาม้า

9) ผ้าถุงมัดหมี่, ผ้าถุงสอดดั้น

10) ผ้าถุงจกไหม

11) ผ้าไหม

2.3.6.7 กลุ่มทอผ้าโบราณบ้านหนองกระทุ่ม

ตั้งอยู่ที่เลขที่ 32 หมู่ที่ 3 ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

ชาวบ้านหนองกระทุ่ม มีเชื้อสายลาวครั้ง และสิ่งหนึ่งที่ดีถือว่าเป็นความสามารถพิเศษของชาว บ้านหนองกระทุ่ม คือการทอผ้าโบราณที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ มีคำกล่าวต่อ ๆ กันมาว่า ในอดีต บุตรสาวของชาวลาวสีลาวครั้ง เมื่อมีอายุครบ 15 ปี จะต้องเรียนรู้และสามารถทอผ้าได้ทุกคน เมื่อถึงเวลาแต่งงานมีครอบครัว ต้องนำผ้าที่ทอตัดเย็บเป็นผ้าปูที่นอน ผ้าขาม้า โสร่ง ปลอกหมอนต่าง ๆ ไปสั้มา (ไหว้) พ่อแม่ของฝ่ายสามี ถ้าสาวคนไหนทอผ้าไม่เป็นพ่อแม่ของฝ่ายสามีจะไม่ยอมรับเป็นลูกสะใภ้

ปัจจุบัน กลุ่มได้ทอผ้าพื้นสีต่าง ๆ ผ้าลายน้ำฝน ผ้ามัดหมี่ ผ้าชิ้นตีนจกลายบัวเครือ ลายดอกไม้ลายขอแมงกอด ลายอ้อแฉี่ไม้ ลายมะเขือผ้าใฝ่ ผ้าขาม้าห้าสี โดยเฉพาะผ้าขาม้าห้าสีเป็นผ้าที่มีสีสันสวยงาม ถือเป็นผ้าสัญลักษณ์ของชาวตำบลหนองกระทุ่มนำมาตัดเสื้อใส่ในเทศกาลและวันสำคัญต่าง ๆ อย่างพร้อมเพรียงกันอีกทั้งยังได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ หน่วยงานของอำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ต่างสวมใส่ผ้าขาม้าห้าสีของกลุ่มผ้าทอโบราณบ้านหนองกระทุ่ม ทุกวันศุกร์

กลุ่มผ้าทอโบราณบ้านหนองกระทุ่มมีความเข้มแข็งมุ่งมั่นอนุรักษ์ผ้าทอโบราณอย่างเหนียวแน่น สมดังคำขวัญที่ว่า “ดินแดนผ้าซิ่น ถิ่นภาษาลาวคั่ง ประเพณีดั้งยงคง มั่นคงกองทุน หลวงพ่อบุญรักษา ชาวประชาสุขใจ”

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

1) ผ้าซิ่นตีนจก ลายบัวเครือ ลายดอกไม้ ลายขอแมงออด ลายออแอสี่ไม้
ลายมะเขือผ่าโฝ่ง

- 2) ผ้ามัดหมี่
- 3) ผ้าพื้นสีต่าง ๆ
- 4) ผ้าลายน้ำฝน
- 5) ผ้าขาวม้าห้าสี

2.3.6.8 กลุ่มทอผ้าสตรีชานาไทย

ตั้งอยู่ที่เลขที่ 131 บ้านยาง หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านดอน อำเภออุทุมพร จังหัดสุพรรณบุรี

กลุ่มทอผ้าสตรีชานาไทย จะทอผ้าพื้นบ้านไทยทรงดำ ไทยทรงดำ มาจากวัฒนธรรมการแต่งกายของไทยโซ่ง ที่ได้ย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดเพชรบุรีกว่าร้อยปี มีวิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง ไทยโซ่งมีเอกลักษณ์การแต่งกาย ใช้ผ้าทอสีดำ คราม แดง เข้ม เขียว เข้ม และขาว แพรไหมเลี้ยงเอง ย้อมสีเอง เย็บปักถักร้อย นิยมใช้กับเครื่องประดับเงิน ในปัจจุบันมีการทอผ้าพื้นบ้านไทยทรงดำประยุกต์ ใช้เส้นด้ายไหมประดิษฐ์ ทอมี

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

- 1) ผ้าซิ่นลายแดงไหมทอด้วยไหมประดิษฐ์
- 2) ปักดอกผ้าเปียว สำหรับนำไปประดับเสื้อและกระเป๋
- 3) ผ้าพื้นสีต่าง ๆ
- 4) ผ้าทอสายรุ้ง
- 5) ผ้าถุงมัดหมี่ลายตีนแดง
- 6) ผ้าซิ่นดั้งเดิมและผ้าซิ่นประยุกต์ ผ้าซิ่นลายแดงไหม กระเป๋าคาดเอว ปักดอกผ้าเปียว ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพื้นสีต่าง ๆ ผ้าทอสายรุ้ง ผ้าถุงมัดหมี่

2.3.6.9 กลุ่มทอผ้าบ้านยางลาว

ตั้งอยู่ที่เลขที่ 44 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านดอน อำเภออุทุมพร จังหัดสุพรรณบุรี

กลุ่มทอผ้าก็กระตุกบ้านยางลาว จัดตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2546 มีสมาชิกจำนวน 20 คนจุดประสงค์ของการตั้งกลุ่มทอผ้าเพื่อให้สมาชิกมีรายได้เสริมในครัวเรือน ซึ่งส่วนใหญ่สมาชิกมีอาชีพหลักเป็นเกษตรกรมีรายได้น้อย ซึ่งในท้องถิ่นมีพื้นฐานในการทอผ้าอยู่บ้างส่วนใหญ่จะทอผ้าพื้นบ้านของชุมชนไทยทรงดำซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่มีมาแต่โบราณ วัตถุดิบที่ใช้ทอจะมีทั้งไหม ผ้าย และด้ายประดิษฐ์ที่มีคุณภาพ สีไม่ตก และไม่หดง่าย สะดวกกับการใช้ ต่อมาทางกลุ่มได้พัฒนาการทอผ้าขึ้นมาในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากทอผ้าพื้นบ้านแล้วยังทอผ้าชนิดต่าง ๆ เช่น ผ้าทอมัดหมี่ ผ้าขาวม้า ผ้าทอสามเส้น ผ้าพื้นสีต่าง ๆ และย้งนำผ้าทอมาแปรรูปซึ่งเป็นงานฝีมืออีกด้วย

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

- 1) ผ้าไหม
- 2) ผ้าทอสีพื้นต่าง ๆ
- 3) ผ้าชิ้นลายแดงโม
- 4) ผ้าขาวม้า
- 5) ผ้าชุดมัดหมี่
- 6) ผ้าถุงมัดหมี่
- 7) ผ้าทอตัดสำเร็จรูปแบบพื้นบ้านไทยทรงดำ
- 8) ผ้าฝ้ายลวดลายไทยทรงดำตัดสำเร็จรูปแบบประยุกต์ให้เข้ากับสมัยใหม่

2.3.6.10 กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งก้านเหลือง

ชาวบ้านกลุ่มนี้เป็นกลุ่มชน "ลาวคั่ง" "ลาวครั่ง" หรือ "ลาวกา" เป็นกลุ่มที่สืบเชื้อสายบรรพบุรุษจากหลวงพระบาง สันนิษฐานว่าอพยพเข้ามาตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรีตอนพระเจ้าตากสินยกทัพไปตีเมืองเวียงจันทน์ เมืองหลวงพระบางได้เข้าสวามิภักดิ์จึงได้กวาดต้อนผู้คนลงมาต่อมาอีกครั้งหลังจากปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์ในสมัยสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ได้โปรดให้รวมอาณาจักร เวียงจันทน์และอาณาจักรหลวงพระบางเข้ากับอาณาจักรสยาม ได้กวาดต้อนชาวลาวกลุ่มต่างๆเข้ามา อยู่ตามหัวเมืองใกล้ๆ เพื่อเสริมกำลังแก่พระนคร และโปรดเกล้าให้คนกลุ่มนี้อาศัยกระจายอยู่ในพื้นที่หลาย ๆ แห่ง เช่น จังหวัดลพบุรี อำเภอพนสนิคม อำเภอนครไชยศรี และจังหวัดสุพรรณบุรี

ลาวคั่งนี้เดิมอาศัยอยู่แถบเทือกเขาภูคั่งในหลวงพระบาง ผู้คนจึงเรียกว่า "ลาวภูคั่ง" และเรียกพื้นเมืองอีกหลายชื่อ เช่น ลาวครั่ง ลาวคั่ง บางคนก็เรียกลาวเต่าเหลือง เนื่องจากชอบอยู่อิสระและอดทนเหมือนเต่าภูเขาที่มีกระดองสีเหลือง

ลาวซี-ลาวครั่ง บ้านทุ่งก้านเหลือง จังหวัดสุพรรณบุรี มีการอพยพเข้ามาอาศัยอยู่กว่า 2 ชั่วอายุคนแล้ว (ประมาณร้อยกว่าปี) คนไทยเชื้อสายลาวเหล่านี้มีขนบธรรมเนียม ประเพณีที่สืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน และมีส่วนคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมประเพณีของไทย อาชีพส่วนใหญ่ทำการเกษตร เช่น ทำนาข้าว ไร่อ้อย เลี้ยงสัตว์ ส่วนอาชีพรองคือรับจ้าง ทอผ้า ย้อมผ้า เย็บผ้า ปลูกคราม เป็นต้น

กลุ่มทอผ้าจากลายโบราณ เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2541 ซึ่งมีสมาชิกรวมกัน 3 ตำบล คือตำบลป่าสะแก ตำบลบ่อกรู และตำบลหนองกระทุ่ม ปัจจุบันมีสมาชิก 43 คน วัตถุประสงค์เพื่อรวมกันอนุรักษ์และสืบสานผ้าทอลายโบราณอันเป็นวัฒนธรรมของลาวซี-ลาวครั่ง ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้ เชื่อมโยงเครือข่ายของกลุ่มองค์กรต่างๆ สนับสนุนผู้ยากไร้และให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนยากจน โดยได้รับการสนับสนุนกิจกรรมและงบประมาณจากกองทุนชุมชน (SIF) ตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน 2544 จนถึงปัจจุบัน

ชาวลาวครั่งผูกพันกับการทอผ้าเป็นเวลาช้านาน มีความหลากหลายในเรื่องลวดลายและเทคนิควิธีการทอ เพราะมีทั้งผ้าฝ้ายและผ้าไหมเป็นองค์ประกอบของการทอ เทคนิคที่ใช้มีทั้งการจกและมัดหมี่ ผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวลาวครั่งคือ ผ้าชิ้นมัดหมี่ต่อตีนจก ผ้าชิ้นชนิดนี้ตัวตีนขึ้นทอด้วยไหมซึ่งผ่านการมัดให้เป็นลวดลาย แล้วทอสลับกับการชิตซึ่งเป็นลายเส้นตั้ง จากนั้นต่อ

ด้วยตีนจกที่ทอด้วยฝ้าย ส่วนใหญ่นิยมทำพื้นเป็นสีแดง และทำลวดลายเป็นทรงเรขาคณิต จึงไม่มีรูปแบบที่ตายตัว ฝ้ายตีนจกแดงนี้บางครั้งมีการทอตัวขึ้นด้วยไหมมัดหมี่ล้วนไม่สลับกับซิดก็ได้ ส่วนขึ้นอีกประเภทหนึ่งคือ ขึ้นดอกดาว นิยมทอสีพื้นเป็นสีเข้มแล้วจกลายสีเหลืองเล็กๆ ด้วยสีโทนอ่อน เข้มสองถึงสามสี เป็นการลอกเลียนแบบท้องฟ้าในยามค่ำคืนที่เต็มไปด้วยดวงดาวระยิบระยับ

นอกจากขึ้นแล้ว ชาวลาวครั้งนิยมทอผ้าหมี่ ซึ่งมักจะทอเป็นผืนใหญ่ลายท้องฟ้าและลายเชิงชาย มักใช้สีที่ตัดกันมีสีอื่นประปราย ฝ้ายานทอเป็นลวดลายสัตว์ต่างๆ ซึ่งแต่เดิมชาวลาวครั้งทอไปถวายวัด ปัจจุบันจะทอเพื่อขายและมีผู้สั่งทำเท่านั้น

2.3.6.11 กลุ่มทอผ้าบ้านดอนมะนาว

ผ้าทอของชาวไทยทรงดำหรือลาวโซ่งนี้ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มตนเอง ผ้าที่ทอมี 4 ชนิด คือ ผ้าฝ้าย ผ้าขึ้นลายแดงโม ผ้าตีนขึ้น และผ้าไหม ขึ้นตอน ในการทอผ้านั้นจะเริ่มจากการปลูกฝ้ายกันเอง โดยนำดอกฝ้ายมาปั่นเป็นด้ายทอเป็นผืน ซึ่งได้สีบทยอดต่อกันมาจนเป็นวัฒนธรรมการแต่งกายที่นิยมทอใช้กันเองจนถึงปัจจุบัน

นอกจากการทอผ้าแล้ว ชาวลาวโซ่งยังมีการ "เอื้อแสบัว" ด้วย การทำเอื้อแสบัวหรือการเย็บปักปะของชาวไทยทรงดำ คือการทำงานฝีมือของผู้หญิงที่เริ่มเป็นสาว คำว่า "เอื้อ" คือการปักสอดเส้นด้ายเป็นลวดลายต่างๆ คำว่า "แสบัว" เป็นสร้อยคำ การทำอีกแบบหนึ่งคือการเย็บสอดรวมแล้วเรียกเอื้อแสบัว แต่การเย็บสอดนั้นจะมีคำนำหน้าว่า "เอื้อ เช่น เอื้อแก่นแดงเป็นด้ายสองเส้นปักขนานกัน ลักษณะคล้ายเมล็ดแตง ลายที่ซับซ้อนขึ้นไปอีกเรียกว่า "ลายฟ้า ลายขอ" แต่ลายแก่นแดงเป็นลายมาตรฐาน นอกจากนี้ยังมีลายเอื้อตาหลวง หรือเอื้อตานกแก้ว เป็นสีเหลืองเล็กๆอยู่ตรงกลางคล้ายตานกแก้ว เอื้อเบาตาเวน คือดอกตะวันมีแฉกไปรอบๆข้าง เอื้อลายตีนจิ้งจก ลายสีเหลืองเล็กๆคล้ายตีนจก การเรียกมักแตกต่างกันแต่ละหมู่บ้าน คนอายุ 50 ขึ้นไปเท่านั้นที่สามารถทำได้

การทำเสื่อแ้วไปประกอบหน้าหมอน ซึ่งเรียกว่า "หมอนหน้าอิฐ" แต่ชาวโซ่งเรียกกันว่า "หมอนลาว" หมอนอีกชนิดหนึ่งเป็นหมอนรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เรียกว่า "หมอนตะพานน้ำ" ใช้ไปทำบุญในงานกฐิน นอกจากทำหมอนหน้าอิฐแล้ว ยังทำเป็นลายหน้าหมอนตัว (ท้าว) คือ เอาไว้ค้ำเท้า หรือเรียกว่า "หมอนขวาน" มีรูปร่างเหมือนหัวขวาน และทำขอบที่นอน เรียกว่า "ขอบเสื่อ" และทำขอบผ้าหยัน (มุ้งดำ) ใช้เป็นมุ้งของคู่สมรสในพิธีแต่งงาน โดยมารดาเจ้าสาวและเจ้าสาวจะช่วยกัน เย็บดอกเอาไว้ก่อน และบอกแขกเพื่อนบ้านมาช่วยกันเย็บให้เสร็จในวันเดียว ใช้ผ้า 2 วา จึงจะเป็นผ้าหยันมาตรฐาน

ชาวโซ่งมีค่านิยมว่าหญิงสาวต้องทำเอื้อแสบัวให้เก่งจึงออกเรือนได้ ฝ่ายชายหนุ่มต้องหัดขึ้นเชือกผูกควายและสานเครื่องใช้ ดังนั้นการทอผ้าจึงเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของลูกผู้หญิงที่จะต้องฝึกหัดเอาไว้ เพื่อแสดงว่าหญิงสาวคนนี้จะพร้อมที่จะออกเรือนได้

2.3.6.12 กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ดอนคา

ตั้งอยู่ที่เลขที่ 16 หมู่ที่ 3 ตำบลดอนคา อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ดอนคา ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2539 เป็นการรวมกลุ่มกันส่งเสริมอาชีพพื้นบ้าน ได้แก่ กลุ่มทอผ้า กลุ่มเย็บมุ้ง กลุ่มแปรรูปอาหาร ซึ่งกองทุนชุมชน (SIF) สนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ การฝึกอบรม ศึกษาดูงานด้านการทอผ้า จนมีความชำนาญ การทอผ้าบ้านใหม่ดอนคาเป็นผ้าทอมัดหมี่ วัตถุประสงค์ที่ใช้เป็นไหมประดิษฐ์ หรือผ้าฝ้าย แล้ว

นำมามัดหมี่เอง มีลวดลายหลายอย่าง เช่น ลายผีเสื้อ ลายคมห้าป่อง ลายคางแห ลายหมี่ชิงช้า ลายวงเจ็ดพระจันทร์ ฯลฯ ขายส่งให้แก่พ่อค้าภายในจังหวัดและต่างจังหวัด และขายปลีกให้แก่ผู้สนใจทั่วไป

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

- 1) ผ้าชุดมัดหมี่
- 2) ผ้าชิ้นมัดหมี่
- 3) ผ้าโสร่ง
- 4) ผ้าขาวม้า
- 5) ผ้าทอสีพื้น

2.3.6.13 กลุ่มผ้าทอมงคลนิมิตร

ตั้งอยู่เลขที่ 246 หมู่ 1 ต.หนองกระทุ่ม อ.เดิมบางนางบวช จ. สุพรรณบุรี

กลุ่มผ้าทอรูปหอมมงคลนิมิตร เป็นการนำทรัพยากรภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมีมูลค่าเพิ่ม โดยผลิตผ้าฝ้าย ผ้าลายตาสก๊อตใช้เป็นผ้าขาวม้าและตัดเสื้อผ้าได้ แต่เดิมทอใช้กันเองในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันกลุ่มยังทำผลิตภัณฑ์รูปหอมเทียนสปา บรรจุภัณฑ์จัดทำด้วยผ้าไทยและผ้าพื้นเมือง ซึ่งปัจจุบันมีการจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ การทำรูปหอม แรก ๆ ได้เดินขายตามตลาดและตามที่ชุมชนต่าง ๆ ต่อมาก็มีการสั่งซื้อจากลูกค้าเก่าลูกค้าใหม่เพิ่มมากขึ้น โดยได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาด

ประเภทของผ้าทอที่กลุ่มผลิตจำหน่าย

- 1) ผ้าฝ้ายสีพื้นสวยงาม
- 2) ผ้าขาวม้าห้าสี

2.3.7 เครื่องปั้นดินเผา แหล่งที่ทำเครื่องปั้นดินเผาในจังหวัดสุพรรณบุรีคือ เครื่องถ้วยเตาเผาบ้านบางปูน มีลักษณะลวดลายสวยงามหลากหลาย

2.3.7.1 เครื่องถ้วยเตาเผาบ้านบางปูน

เครื่องถ้วยเป็นคำเรียกกลุ่มเครื่องปั้นดินเผา ทั้งที่ผลิตในประเทศไทยและที่ส่งมาจากต่างประเทศ โดยใช้คำที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า เซรามิกส์ (Ceramics) ซึ่งมาจากภาษากรีกโบราณเครามอส (Karamos) แต่ว่าสิ่งที่ถูกเผา และเครื่องถ้วยมีความหมายรวมไปถึงภาชนะอื่นๆ เช่น เครื่องแก้ว เครื่องปูน และปูน พลาสติกเตอร์

แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน เป็นแหล่งเตาผลิตเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งได้พบร่องรอยของเตาเผากระจายอยู่ริมแม่น้ำสุพรรณบุรี หรือแม่น้ำท่าจีนฝั่งตะวันตกเป็นระยะทางยาวประมาณ 7 กิโลเมตร อยู่ในเขตตำบลรั้วใหญ่ และบริเวณบ้านบางปูน บ้านโพธิ์พระยา ตำบลพิหารแดง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี แหล่งเตาเผาอยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศเหนือราว 7.5 กิโลเมตร หรือบริเวณเส้นรุ้งที่ 14 องศา 3 ลิปดา 8 พิลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 100 องศา 6 ลิปดา 58 พิลิปดา ตะวันออกจากการขุดค้นทางโบราณคดี ได้พบร่องรอยของเตาเผาที่ผลิตเครื่องปั้นดินเผาโบราณ โครงเตาเป็นแบบเตาทุบที่ก่อด้วยดินเหนียวสร้างซ้อนทับในแนวเดียวกัน จำนวน 10 เตา จากลักษณะของเตา พบว่าเป็นเตาระบายความร้อนขึ้น (Cross draft Kiln) ขนาดโดยเฉลี่ยของเตายาว 5 – 8 เมตร กว้าง 2 – 3 เมตร ผนังด้านข้างหนาราว 20 เซนติเมตร

2.3.7.2 ลักษณะของเตาเผา

เตาเผาเครื่องปั้นดินเผาที่บ้านบางปูน มีลักษณะเป็นเตาดินก่อ (Slab Kiln) รูปร่างแบบเตากุบ แต่ละเตาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) ห้องบรรจุเชื้อเพลิง (Fire Box) มีที่ใส่พื้นด้านหน้าเป็นช่องรูปโค้ง ต่ำลงไป เป็นทางนำภาชนะเข้าไปวางเผา ลักษณะห้องบรรจุเชื้อเพลิง พื้นลาดเอียงราว 10 - 15 องศา ระหว่างห้องบรรจุเชื้อเพลิงและห้องวางภาชนะพื้นเตายกสูงราว 60 เซนติเมตร

2) ห้องวางภาชนะ พื้นเตาส่วนนี้ยกสูงขึ้นจากห้องบรรจุเชื้อเพลิง มีพื้นที่มากกว่าส่วนอื่น เพราะเป็นส่วนที่จะนำภาชนะมาเรียงเพื่อเข้าเผาด้านในสุดเป็น ปล่องสำหรับระบายควันไฟออก ตัวปล่องและปลายส่วนบนเป็นปล่องทรงกระบอก โคนปล่องเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เมตร แตกต่างจากโคนปล่องไฟของแหล่งเตาเผาอื่นที่เป็นรูปกลม

ลักษณะของเตาบ้านบางปูน จะมีลักษณะเปรียบเทียบกับแหล่งเตาเผาเครื่องถ้วยบ้านนายเจียน ที่อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นเตาเผาเครื่องถ้วยสมัยลพบุรี มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 15 - 18 และยังคงคล้ายกับเตาเผาโถ่งและไห ที่บ้านเกาะน้อย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งเป็นเตาเผาสมัยสุโขทัย อายุราวพุทธศตวรรษที่ 18 - 19 สำหรับเตาเผาที่บ้านบางปูน มีลักษณะเตาเผาที่น่าจะเป็นแบบพัฒนาของเตาเผาในลุ่มแม่น้ำสุพรรณบุรี ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15 - 18

2.3.7.3 เครื่องถ้วย แยกเรื่องศึกษาเป็นสองแนวทาง

1) การศึกษาในด้านนี้เน้นหนักไปทางค้นคว้า สืบค้น วิจัย วิเคราะห์หาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับวัตถุดิบ แหล่งวัตถุดิบ ปริมาณของวัตถุดิบ และคุณสมบัติต่างๆ รวมทั้งพัฒนาการต่างๆ กรรมวิธีและเทคโนโลยีต่างๆ ที่ช่วยในการผลิต ให้รวดเร็ว มีคุณสมบัติดียิ่งขึ้น

2) การศึกษาในด้านนี้เน้นการศึกษาเครื่องถ้วยโบราณเกี่ยวกับคุณค่าในทางสุนทรียภาพ หรือความงามของรูปทรง สีเคลือบ ตลอดจนการตกแต่งลวดลาย ซึ่งพัฒนามาตามลำดับยุคสมัย อันแสดงถึงความเชี่ยวชาญ และการจินตนาการของช่างในแต่ละยุค กับทั้งยังเป็นต้นแบบแนวทางให้กับช่างปั้นในปัจจุบันที่จะจินตนาการสร้างสรรค์งานศิลปะได้อีกด้วย

2.3.7.4 ประเภทเครื่องปั้นดินเผา

การแบ่งประเภทเครื่องปั้นดินเผาที่สำคัญ แบ่งออกได้เป็นสามชนิด ตามลักษณะของเนื้อดินและอุณหภูมิที่ใช้เผา คือ

- 1) เนื้อดินชนิดเอเทเทนแวร์
- 2) เนื้อดินชนิดสโตนแวร์
- 3) เนื้อดินชนิดพอร์สเลน

แต่สำหรับเครื่องถ้วย หรือเครื่องปั้นดินเผาเคลือบนั้น มีลักษณะเนื้อดินอยู่สองประเภทคือ เนื้อดินสโตนแวร์ และเนื้อดินพอร์สเลน หรือมักเรียกว่า เนื้อกระเบื้อง ซึ่งมีลักษณะในรายละเอียดดังนี้

- 1) เครื่องถ้วยเนื้อดินประเภทสโตนแวร์

เครื่องถ้วยประเภทเนื้อดินแกร่งสโตนแวร์ หมายถึง เครื่องถ้วยที่เผาถึงจุดสุดตัว (Vitreous Ware) ในอุณหภูมิสูง 1,190 - 1,390 องศาเซลเซียส การที่เรียกว่าสโตนแวร์ เนื่องจาก

ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ เนื้อดินเผาหยาบ เนื้อแน่น และมีความแข็งแกร่งมาก น้ำ และของเหลวไม่สามารถไหลซึมผ่านได้ ส่วนมากสีเนื้อดินเกิดจากสีธรรมชาติของดิน เช่น สีเทา สีน้ำตาล เมื่อเคาะจนมีเสียงกังวาน วัตถุที่ใช้ต้องมีความทนไฟสูง และมีความเหนียวแข็งแรง

เครื่องถ้วยเนื้อดินแกร่งสโตนแวร์นิยมทำภาชนะใส่อาหาร เช่น จาน ชาม ถ้วยชา กาแฟ เขี่ยอกน้ำ แจกัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังนิยมทำภาชนะบรรจุ เช่น ไห มีเนื้อดินค่อนข้างหนา เนื้อแน่น ทึบแสง เนื้อหยาบ และแข็งแรงทนทาน

2) เครื่องถ้วยเนื้อดินประเภทพอร์สเลน

เครื่องถ้วยเนื้อดินประเภทพอร์สเลน เนื้อกระเบื้อง เป็นเครื่องถ้วยที่ต้องเตรียมดิน ขึ้นเป็นพิเศษ เนื้อดินเมื่อเผาสุกตัวจนมีสีขาว และโปร่งแสง โดยเผาในอุณหภูมิตั้งแต่ 1,250 องศาเซลเซียสขึ้นไป ส่วนผสมของเนื้อดินประกอบไปด้วยหินโครสต์ หินฟันม้า หินเกาลิน หินเหนียวขาว (Ball clay) แล้ววัตถุดิบอื่น ๆ อีกตามสัดส่วนที่เหมาะสม เมื่อนำไปเผาไฟแล้วเนื้อดินจะละเอียด แข็งแกร่ง และเนื้อบาง

เนื่องจากเนื้อดินปั้นประเภทพอร์สเลน มีความเหนียวน้อย จึงนำไปขึ้นรูปด้วยวิธีหล่อในแม่พิมพ์ และวิธีขึ้นรูปด้วยใบมีดเป็นส่วนใหญ่ ไม่นิยมขึ้นรูปแบบด้วยแป้นหมุน

เครื่องถ้วยชนิดพอร์สเลนแบ่งตามอุณหภูมิในการเผาเป็น 2 ประเภท คือ ประเภท Soft Porcelain เผาในอุณหภูมิประมาณ 1,210 - 1,235 องศาเซลเซียส นิยมทำภาชนะใส่อาหาร และงานประติมากรรมเนื้อดิน อีกประเภทคือ Hard Porcelain ซึ่งเผาในอุณหภูมิสูงกว่าประมาณ 1,310 - 1,431 ซึ่งมีความแข็งแกร่งเป็นพิเศษ นิยมนำไปทำเครื่องฉนวนไฟฟ้า และอุปกรณ์ไฟฟ้า

2.3.7.5 ประเภทของเครื่องถ้วย

เครื่องถ้วยโบราณส่วนใหญ่ได้แก่ ภาชนะเครื่องใช้ อาทิ ถ้วยชาม โถ จาน แจกัน กระจุก ขวด โคมไฟ และตลับ ซึ่งสามารถแยกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้อย่างกว้าง ๆ คือ

1) ประเภทเครื่องถ้วยชาม มีแบบ รูปร่าง และขนาดต่างๆ ทั้งเคลือบสีเดียว และเคลือบหลายสี มีทั้งเนื้อดินแบบสโตนแวร์และพอร์สเลน โดยเพิ่มการตกแต่งลวดลายด้วยการเขียนลวดลายใต้เคลือบและเขียนลายบนเคลือบ

2) ประเภทเครื่องประดับตกแต่ง เช่น แจกัน รูปปั้น โคมไฟ

3) ประเภทสุขภัณฑ์ ได้แก่ อ่างล้างหน้า เขี่ยอกน้ำ

2.3.7.6 การผลิตเครื่องถ้วย

กรรมวิธีการผลิตหรือการขึ้นรูปเครื่องถ้วย นับว่ามีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ผลิตต้องมีความชำนาญ และมีความรู้ ความเข้าใจในเทคนิคต่างๆ อย่างพอเพียงในการผลิตเครื่องถ้วยแต่ละชนิด รวมไปถึงอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ที่ช่วยในการผลิต วิธีนิยมในการผลิต มีทั้งวิธีขึ้นรูปทรงแบบต่างๆ และวิธีหล่อ โดยวิธีขึ้นรูปทรงต่างๆ เป็นการขึ้นรูปทรงโดยวิธีใช้มือ ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันมาก มีหลายวิธีเป็นต้นว่า

1) การขึ้นรูปแบบอิสระ

2) การขึ้นรูปแบบแผ่น

3) การขึ้นรูปแบบขด

4) การขึ้นรูปแบบแป้นหมุน

5) การขึ้นรูปแบบใบมีด

6) การขึ้นรูปแบบใช้พิมพ์กด

ลักษณะของเตาเผาบ้านบางปูน มีลักษณะคล้ายกับแหล่งเตาเผาบ้านนายเจียงที่อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นเตาเผาเครื่องถ้วยสมัยลพบุรี อายุราวพุทธศตวรรษ 15 - 19 และยังคล้ายกับเตาเผาโองและไห ที่บ้านเกาะน้อย อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งเป็นเตาเผาสมัยสุโขทัย อายุราวพุทธศตวรรษที่ 18 - 19 สำหรับเตาเผาที่บ้านบางปูน น่าจะเป็นแบบที่ได้รับการพัฒนาขึ้นในกลุ่มแม่น้ำสุพรรณบุรีระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15 - 18

2.3.7.7 รูปแบบภาชนะดินเผาที่ผลิตจากเตาเผาบ้านบางปูน

ภาชนะที่ผลิตจากเตาเผาบ้านบางปูน มีทั้งภาชนะดินเผาที่มีเนื้อดินเผาธรรมดา (Earthenware) และเนื้อดินแกร่ง (Stoneware) จำแนกรูปแบบได้คือ

1) ขามรูปกลม ก้นปาด ตกแต่งรอบไหล่เป็นแนวเส้นซ้อนกัน 3-6 เส้น

2) ขามอ่าง ทรงเตี้ย ปากกว้าง ขอบปากม้วน คอคอดเล็กน้อยไหล่ผาย ตัวกลม ก้นสอบ ปากรอบไหล่เป็นแนวเส้นซ้อนกัน 3-4 เส้น

3) หม้อ ปากกลมกว้าง ขอบปากผาย คอสูงคอดเล็ก ไหล่กลมลาดผาย ก้นกลมมน รอบไหล่ประกลดดับลดตายกดประทับรูปหกเหลี่ยม และรูปรียาวในแนวเส้นขนานซ้อนกัน 2-6 แถว

4) ชิ้นส่วนเครื่องปั้นดินเผาประเภทไห ที่มีเนื้อดินแกร่ง หนา มีทั้งเคลือบสีเขียวและไม่เคลือบ ปากผาย ขอบปากม้วน คอคอดสูง ไหล่ผายกว้าง ตัวกลม ก้นสอบ มีการตกแต่งด้วยลายกดประทับภายในแนวเส้นขนานซ้อนกันเป็นแถว คั่นด้วยแนวลายหวี บางที่มีการประดับลายปั้นติดเป็นลายพุทพพนมในแนวลายคล้ายใบโพธิ์ หรือ ใบเสมา ส่วนไหใบสำคัญจะประดับด้วยลายภาพเล่าเรื่อง เช่น ภาพบุคคลคล้องช้าง หรือกำลังฝึกช้าง การล่าสัตว์ ภาพบุคคลไถนา ภาพบุคคลขี่หมาก วัดแก่งตาบ ภาพบุคคลกำลังรบกันภาพลายกดประทับเป็นลายข้างเดินเรียงต่อกันเป็นแถว และภาพคนถืออาวุธก้าวเดินเรียงกันเป็นแถว นอกจากนี้มีลายหงส์คาบช่อดอกไม้ และลายดอกไม้สี่กลีบในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งลายสองแบบนี้คล้ายกับลายภาชนะดินเผาสมัยทวารวดีที่พบในแหล่งอื่นๆ เช่น ที่บ้านคูเมือง อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และที่จันเสน อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

5) ชิ้นส่วนภาชนะประเภทไห ที่แสดงลดตายกระชับเป็นลายๆหกเหลี่ยมยาวแหลมคล้ายเมล็ดข้าวเรียงต่อกันเป็นแถวรอบไหล่ภาชนะ ซึ่งน่าจะเป็นลายเครื่องปั้นดินเผาในสมัยอยุธยาตอนต้น คล้ายลายประทับของหม้อทะนมาก

2.3.7.8 การกำหนดอายุ รูปแบบและลายบนเครื่องปั้นดินเผาเตาบ้านบางปูน

รูปแบบและลดตายเครื่องปั้นดินเผาบางปูน จากการขุดค้นทางโบราณคดี ได้พบ หม้อก้นกลม คอสูง ขามอ่าง และชิ้นส่วนภาชนะดินเผาที่มีลดตายแบบต่างๆ จำนวนมาก เป็นลายประทับภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้สามารถศึกษาพัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผาที่แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และใสพิธีกรรมของเมืองโบราณในช่วงพุทธศตวรรษที่ 15 - 18 ได้อย่างกว้างขวาง

สำหรับหม้อก้นกลมที่พบ มีทั้งหม้อก้นกลม คอสูง ปากผาย รอบไหล่ตกแต่งกลด้วยเส้นขนาน หม้อก้นกลมปากผายตกแต่งลดตายด้วยลายประทับเป็นภาพต่างๆ ทั้งรูปหน้าบุคคล

ลายรูปสัตว์ เช่น ช้าง หงส์ และกระต่ายซึ่งเป็นลายพิเศษ ลายประทับในกรอบสี่เหลี่ยม ตกแต่งลายด้วยแม่พิมพ์ที่ทำด้วยแผ่นไม้ ดินเผาหรือหิน กดประทับบนภาชนะที่เป็ยกหมาดๆ จะได้ลายภาพนูนต่ำประดับรอบไหล่ภาชนะ รูปแบบของหม้อดินก้นกลม และลายประทับในกรอบสี่เหลี่ยมจากแหล่งเตาบ้านบางปูนได้แสดงถึงพัฒนาการด้านรูปทรง และลวดลายของภาชนะที่ต่อเนื่องมาจากรูปทรงและลายภาชนะสมัยทวารวดี ลายบางลายเปรียบได้กับลวดลายบนเสารองรับธรรมจักร และธรรมจักรศิลาที่พบที่เมืองอู่ทอง เช่น ลายก้านขด ลายดอกไม้สี่กลีบ นอกจากนี้กลุ่มภาชนะดินเผาบางแบบจากเมืองอู่ทองยังเปรียบเทียบกับหม้อก้นกลมจากแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

2.3.7.9 ลักษณะลวดลายรูปบุคคล และสัตว์จากแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

1) ลายประทับรูปบุคคลหรือเทวดาประทับนั่งชั้นพระชานู (เข้า) ภายในกรอบสามเหลี่ยมทรงโค้งมุมแหลม 3 ชั้น คล้ายรูปใบเสมา ขนาด 6x 4.5 ซม. โดยประดับรอบไหล่ภาชนะเป็นรูปบุคคล หรือเทวดายกพระหัตถ์ขวาขึ้นเสมอพระกรรณ พระหัตถ์ซ้ายพาดไว้ที่พระชานูอยู่ในระดับพระอุระ ศีรษะสวมเทริดและกุดชฎรูปวงกลม สวมกำไลข้อพระกรพาหุรัด และกำไลข้อพระบาทข้างละ 2 - 3 วง มาชายผ้ารูปสามเหลี่ยมมุมแหลมตกลงมาด้านหน้า ประทับนั่งอยู่บนฐานลายก้านขดใสรอบรูปสามเหลี่ยม

ภาพที่ 2.14 ลายประทับรูปบุคคลหรือเทวดาประทับนั่งชั้นพระชานู

2) ลายประทับรูปบุรุษกำลังไถนาโดยใช้คันไถเทียมโคคู่ ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 5x6 ซม. ลักษณะของบุรุษสวมเทริด ประดับตุ้มหูรูปสามเหลี่ยม สวมพาหุรัดที่ต้นแขน ละกำไลข้อพระกรทั้งสองข้าง สวมกรองศอ มือขวาถือคันไถ มือซ้ายจับเชือกและไม้ มีแอกเทียมโคคู่ โคมีโหนกใหญ่ ที่คอโคสวมเครื่องประดับลายสามเหลี่ยมเล็ก ๆ หรือพินปลา 2 แถว

ลักษณะลายดังกล่าว อาจจะแสดงถึงพระราชพิธีมงคล และจรตพระนังคัลแรกนาขวัญ ซึ่งเป็นพระราชพิธีที่สำคัญของอาณาจักรที่ทำการกสิกรรม ด้วยความเชื่อที่ถือปฏิบัติกันมาจนเป็นประเพณีสำคัญ เมื่อถึงเดือนหก ในเริ่มตก ก่อนจะทำนาก็ต้องประกอบพิธีบูชาเทวดา เป็นการทำขวัญพืชพันธุ์ต่าง ๆ เช่น ข้าวพระมหากษัตริย์ทรงเอาพระทัยใส่ในการทำมาหากินของราษฎร โดยเฉพาะการทำนา พระองค์จะทรงประกอบพระราชพิธีด้วยพระองค์เอง จัดเป็นพิธีหลวง เรียกว่า

“พระราชพิธีพืชมงคล และจรดพระนังคัล” เป็นธรรมเนียมการแรกนาที่มีในสยามแต่โบราณ แม้ว่าจะมีเมืองที่มีการทำแรกนาโดยพิธีกันเองมาแต่เดิมโดยไม่เกี่ยวกับพระราชพิธีของกษัตริย์ เช่นเมืองนครศรีธรรมราช เมืองไชยา และเมืองสุพรรณบุรี นอกจากนี้หมู่บ้านที่ห่างไกลก็มีพิธีแรกนาของตนเช่นกัน

2.3.7.10 ส่วนลายประดับเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะเป็นลายเฉพาะที่เตาบ้านบางปูน

1) ลายหงส์ ซึ่ง พบว่า จะเป็นลายที่ปรากฏในเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งโบราณคดีสมัยทวารวดี ทั้งที่อินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ที่เมืองจันทเสน จังหวัดนครสวรรค์ ทำเป็นลายหงส์คาบสาหร่าย หางเป็นพวง รวมทั้งปรากฏเป็นภาพสลักบนทับหลัง และที่ตัวปราสาทหินสมัยลพบุรีหลายแห่ง

ภาพที่ 2.15 ลายหงส์

2) ลายภาพคนขี่ช้าง เป็นลายประทับเรียงกันเป็นรูปตัวข้าง ข้างทอดวงยาว จับเชือก คนที่ขี่บนหลังช้างมี 2 คน ขีคอช้างคนหนึ่ง มือขวาถือหอกรูปสามเหลี่ยม มือซ้ายถือขอช้าง ปลายอยู่ที่หน้ากระพองช้างอีก คนหนึ่ง อยู่ท้ายช้าง ซึ่งน่าจะเป็นควาญท้าย และด้าน หลังช้าง มีคนเดินตาม อีก 1 คน มือถือ มือถือวัตถุคล้ายไม้ หรือขอช้าง ลักษณะท่าทางของช้าง ที่ก้าวเดิน แสดง ว่าผู้ทำแม่พิมพ์จะต้องคุ้นเคยกับช้างอย่างดี นอกจากนี้มีภาพคนขี่ช้างอีกภาพหนึ่ง ที่มียืนอยู่บนหลังช้างที่กำลังวิ่ง

ภาพที่ 2.16 ลายภาพคนขี่ช้าง

3) ลายภาพทหาร สวมหมวกคล้าย หมวกทรงประพาส คือ หมวกกลมยอดแหลม ด้านหลังมีฝ้ายาวปรกต้นคอ นุ่งฝ้ายาว มีผ้าคาดเอว ปล่อย ชายออกด้านข้าง มือขวาถือหอก มือซ้ายถือเชนเครื่องป้องกันอาวุธรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ภาพทหารนี้เป็นลายประดับเรียงเป็นแถว ลักษณะ ของ ทหารที่เดินถืออาวุธดังกล่าว ทำให้นึกถึง ภาพทหารบางเหล่าของกองทัพของเสียมกุกที่สลักอยู่ที่ระเบียงปราสาทนครวัด

ภาพที่ 2.17 ลายภาพทหาร

4) ลายภาพคนกับวัว ภาพบุคคลแต่งตัวแบบสวมเทริด นุ่งผ้า คล้ายกางเกง มีผ้าคาดเอว ปล่อยชาย อยู่ด้านข้าง มือขวาถือหอก มือซ้ายยกขึ้นคล้ายกำลังจะเข้าต่อสู้กับวัวที่อยู่เบื้องหน้า มีต้นไม้คั่นกลาง

ภาพที่ 2.18 ลายภาพคนกับวัว

5) แสดงภาพของคนที่กำลัง คบม้าอย่างชำนาญ ขณะที่ม้ากำลังควบอย่างเต็มฝีเท้าภาพนี้อยู่ใกล้กับภาพคนยืนบนหลังช้าง ลักษณะของม้า คล้ายม้าสายพันธ์ุอาหรับมากกว่าม้าพันธ์พื้นเมือง หรือที่เรียกว่า ม้าแกลบ การเขียนภาพม้ามืดมีชีวิตจิตใจอย่าง

ภาพที่ 2.19 ลายภาพคนควบม้า

6) ภาพคนต่อสู้กัน เป็นภาพ คนสองคนสวมเทริด มือถือของบางอย่างคล้ายดาบสองมือ กำลังเข้าต่อสู้กันลักษณะภาพการแต่งกาย คล้ายการแต่งกายของพวกละครตัวพระ ที่นุ่งสนับเพลาจีบโจง คาดชายไหวชายแครง แต่การให้รายละเอียดของภาพดูเป็นพื้นบ้านมาก บางครั้งภาพถ่ายเล่าเรื่องการประกอบพิธีกรรมที่ระดับบนกลองมโหระทึกสมัยก่อนประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมดองซอน

ภาพที่ 2.20 ภาพคนต่อสู้กัน

7) ภาพเทวดาประทับนั่งชั้นพระชานู (เช่า) ลักษณะลายดังกล่าว อาจจะแสดงถึงพระราชพิธีพีชฆงคลและจรตพระนังคัลแรกนาขวัญ ซึ่งเป็นพระราชพิธีที่สำคัญของอาณาจักรที่ทำการกสิกรรม ด้วยความเชื่อที่ถือปฏิบัติกันมาจนเป็นประเพณีสำคัญเมื่อถึงเดือนหก ที่ฝนเริ่มตก ก่อนจะทำนาก็ต้องประกอบพิธีบูชาเทวดา เป็นการทำขวัญพืชพันธุ์ต่าง ๆ เช่น ข้าว พระมหากษัตริย์ทรงเอาพระทัยใส่ในการทำมาหากินของราษฎร โดยเฉพาะการทำนา พระองค์จะทรงประกอบพระราชพิธีด้วยพระองค์เอง จัดเป็นพิธีหลวง เรียกว่า “พระราชพิธีพีชฆงคล และจรตพระนังคัล” เป็นธรรมเนียมการแรกนามีสยามแต่โบราณ แม้ว่าจะมีเมืองที่มีการทำแรกนาโดยทำพิธีกันเองมาแต่เดิม โดยไม่เกี่ยวกับพระราชพิธีของกษัตริย์ เช่นเมืองนครศรีธรรมราช เมืองไชยา และเมืองสุพรรณบุรี นอกจากนี้หมู่บ้านที่ห่างไกล ก็มีพิธีแรกนาของตนเช่นกัน

ภาพที่ 2.21 เทวดาประทับนั่งชั้นพระชานู

2.3.8 เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ที่ขึ้นชื่อคือ เพลงอีแซว

"เพลง" เป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่ง ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ขับร้องในพิธีกรรม เล่นรำเป็นการละเล่นเพื่อความบันเทิงใจและความสามัคคีในชุมชน เพลงที่มักเล่นกันในท้องถิ่น เรียกว่า เพลง

พื้นบ้าน แต่ละท้องถิ่น ความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันตามลักษณะวัฒนธรรมกลุ่มชน และความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนเนื้อหามักเกี่ยวกับนิทาน ตำนานพื้นบ้าน หลักศาสนา จารีตประเพณี การเกี่ยวพาราสิระหว่างชาย-หญิง เพลงพื้นบ้านที่เก่าแก่ที่สุดคือ เพลงกล่อมเด็กที่มีลักษณะเป็นเพลงร้อยเนื้อทำนองเดียว ไม่ใช่ดนตรีประกอบเช่นเดียวกับเพลงแหล่เล่านิทานที่เพียงปรบมือให้จังหวะเท่านั้น ต่อมาจึงพัฒนาเป็นการละเล่นที่ใช้เครื่องดนตรีพื้นบ้านเช่น กรับใช้การขับเสภา กลอง ฉิ่ง ตะโพนใน เพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงลำตัด เพลงอีแซว เป็นต้น

เมื่อวัฒนธรรมตะวันตกเข้าสู่สังคมไทย ท่วงทำนองเพลงและเครื่องดนตรีตะวันตกได้ถูกนำมาผสมผสานกับเพลงพื้นบ้านก่อให้เกิดเพลงลักษณะใหม่เรียกว่า เพลงลูกทุ่ง ซึ่งมีพัฒนาการหลายยุคหลายสมัย

จังหวัดสุพรรณบุรีอยู่ในเขตที่ราบภาคกลาง เป็นท้องทุ่งนาผืนใหญ่ ริมลำน้ำสายใหญ่ คือ แม่น้ำสุพรรณบุรีทั้งในหน้าน้ำแล้งชาวสุพรรณนิยมเล่นเพลงพื้นบ้าน เพื่อหย่อนใจสร้างความบันเทิง ความสามัคคีในหมู่คณะระหว่างการประกอบอาชีพ ที่มักเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกับที่ชาวจังหวัดอื่นๆของภาคกลาง เนื้อหาเพลงจะสื่อวิถีชีวิตประจำวันของชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน และวิถีชีวิตริมแม่น้ำ เพลงพื้นบ้านเหล่านี้หลากหลายจังหวะ ทำนอง ทั้งเพลงระบำบ้านไร่ เพลงเหยหย เพลงพวงมาลัย เพลงฉ่อย เพลง ลำตัด เพลงเรือ เป็นต้น

ชาวสุพรรณเป็นนักเล่นเพลงพื้นบ้านตัวยง เมืองสุพรรณจึงเป็นศูนย์กลางการเล่นเพลงในงานเทศกาลใหญ่ประจำปีสองครั้ง ที่เป็นที่รู้จักทั่วไปว่าเป็นงานชุมนุมนักเล่นเพลงแห่งท้องทุ่งภาคกลาง คืองานไหว้พระ(หลวงพ่โต) เดือนสิบสอง วัดป่าเลไลยก์ ระหว่างวันขึ้น 7-9 ค่ำ และงานไหว้พระเดือนห้าวัดป่าเลไลยก์ ในวันขึ้น 7-9 ค่ำ เช่นกัน

เป็นที่ทราบกันดีในเหล่านักเล่นเพลงทั่วภาคกลางเมื่อกว่า 50 ปีที่แล้วว่า งานไหว้พระเดือนสิบสองวัดป่าเลไลยก์นี้ เป็นเวทีใหญ่สำหรับการประชันเพลงแห่งท้องทุ่ง เมื่อถึงวันงานนักเล่นจากทั่วสารทิศจะเดินทางมาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง โดยพายเรือมาด เรือพาย ผู้หญิงพาย ผู้ชายถือท้ายเรือและหิ้วตะเกียงอีตด้าแจวลักชดทุ่งที่เจิ่งนองด้วยน้ำในฤดูน้ำนอง มาจอดเรือที่ทำหน้าหัววัดประตูลาน เมื่อบริเวณนี้เป็นที่ชุมนุมเรือจึงเป็นจุดแรกของการประชันเพลงประเดิมเพลงเรือกระทั่งตีคี่นจึงขึ้นบกเดินเท้าไปวัดป่าเลไลยก์หลวงพ่โต จากนั้นนักเล่นเพลงจะมาชุมนุมกันใต้ต้นโพธิ์ บริเวณลานวัดหน้าวิหารหลวงพ่โต แคว้นตะเกียงอีตด้าซึ่งเป็นตะเกียงเจ้าพายุชนิดหนึ่ง พ่เพลงจะเริ่มด้วยการขยับฉิ่งว่าเพลงเกริ่นหาแม่เพลง เมื่อได้คู่จึงตั้งวงประชันโต้ตอบกันอย่างสนุกสนานท่ามกลางกองเชียร์ที่เลือกถือหางแต่ละฝ่ายจนรุ่งสางบ้างเดินทางกลับ บ้างพักค้างคืนเพื่ออยู่เที่ยวหรือเล่นเพลงต่อตลอดงาน เพลงที่นิยมเล่นในงานนี้ทั้งเพลงพวงมาลัย เพลงระบำบ้านไร่ และที่สำคัญคือ เพลงอีแซว เพลงพื้นบ้านที่กำเนิดในเมืองสุพรรณ

2.3.8.1 เพลงอีแซว

เพลงพื้นบ้านที่รู้จักกันดีในหมู่นักเล่นและฟังเพลงพื้นบ้านว่าเป็นเพลงของชาวสุพรรณ คือ "เพลงอีแซว" กำเนิดราว พ.ศ. 2477 - 2487 เป็นเพลงปฏิพากย์ เกี่ยวพาราสิระหว่างชาย-หญิง ผู้เริ่มร้องเพลงชนิดนี้เชื่อว่าเป็นกลุ่มชาวไทยไซ่ง ที่มักเล่นประชันกันในงานไหว้พระวัดป่าเลไลยก์ ทั้งงานในช่วงหลังฤดูกับเกี่ยว เดือน 5 ขึ้น 7-9 ค่ำ และงานในช่วงฤดูน้ำนอง เดือน 12 ขึ้น 7-8 ค่ำ โดยใช้แคน ฉิ่ง กรับ และการปรบมือเป็นอุปกรณ์ให้จังหวะเรียกกันว่า "เพลงแคน" ต่อมาทางการ

ประกาศห้ามเล่นเพลงแคน ในงานไหว้พระเดือน 12 วัดป่าเลไลยก์ปีหนึ่งนักเล่นเพลงจึงตกลงร่วมกัน เปลี่ยนชื่อมาเป็น "เพลงอีแซว" ตามลักษณะการเล่นโต้ตอบแซวกันไปมา เมื่อเริ่มเป็นที่รู้จักมีการ ว่าจ้างไปเล่นตามงานบุญในจังหวัดอื่นๆ พ่อเพลงแม่เพลงจะรวมกันเป็นคณะรับเล่นเพลงเป็นอาชีพ นักเล่นเพลงอีแซวนี้จะเล่นเพลงชนิดอื่นได้ด้วย เช่น เพลงฉ่อย เพลงเรือ ลำตัด เป็นต้น ขณะที่นักเล่น เพลงอาชีพ ในจังหวัดอื่นๆ ของภาคกลาง ก็สามารถเล่นเพลงอีแซวได้เช่นกันคณะเพลงชื่อดังจึงรับ เล่นได้ทุกเพลงตามแต่ความต้องการของผู้ว่าจ้าง

คุณสมบัติของเพลงอีแซวเป็นเพลงเร็ว นักเล่นเพลงต้องโต้ตอบกันอย่างรวดเร็ว ให้อีกฝ่ายจมนม ผู้ฝึกเล่นเพลงอีแซวจึงต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้มีปฏิภาณไหวพริบ ความจำเยี่ยม วิธีการ ฝึกฝนในอดีต คือ การเรียนรู้จากพ่อเพลง แม่เพลงด้วยการสังเกต จดจำ และฝึกฝนด้วยตัวเอง โดย ติดตามไปเป็นลูกคู่ในคณะของพ่อเพลงแม่เพลงเป็นเวลานาน จึงสามารถก้าวขึ้นเป็นพ่อเพลง แม่เพลง เป็นอาชีพได้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นลูกหลานของคนในคณะ ในยุคที่เพลงลูกทุ่งรุ่งเรืองนักเล่นเพลง เหล่านี้ได้ก้าวขึ้นไปเป็นนักร้องลูกทุ่งจำนวนมาก

การสืบทอดเพลงอีแซวในปัจจุบันมันแยกเป็นสองฝ่าย ในส่วนคณะเพลงก็ ถ่ายทอดฝึกฝนตามวิธีการของครูในอดีต ส่วนทางราชการนั้นได้เริ่มส่งเสริมในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ สมัยจอมพลปอพิบูลสงคราม แต่ในฝ่ายหลังนี้มักไม่มีผู้สืบทอดเป็นอาชีพเช่นฝ่ายแรก ปัจจุบันใน จังหวัดสุพรรณบุรีได้ส่งเสริมเพลงพื้นบ้านนี้โดยวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีได้บรรจุเพลงอีแซวใน หลังสูตรการเรียนการสอน เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมการละเล่นอันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี ให้คงอยู่ต่อไปในอนาคตอันลึกลับของเพลงอีแซว

เพลงอีแซวเกิดจากการผสมผสานระหว่างเพลงฉ่อยและเพลงแห่ย จึงมีเสียง สัมผัสคำทำนองเป็นกลอนเดียวกัน แต่ทำนองสั้น กระชับกว่า ดีจึงรับแต่ขึ้นเดียว และมีการเล่นสัมผัสคำ แพรวพราว แต่เดิมลูกคู่ร้องรับคำขึ้นต้นว่า "ชะแล้ว ... "ปัจจุบันคำร้องสั้นลงเหลือแค่ "แล้ว...."เช่นแล้ว เมื่อไร แล้วของใคร เป็นต้น เครื่องดนตรีนอกจากฉิ่ง กรับแล้ว ทุกวันนี้ได้เพิ่มตะโพน เพื่อช่วยให้จิ้ง หวะสนุกขึ้น เนื้อหาเพลงอีแซวมีเอกลักษณ์โดดเด่นที่เป็นเพลงปฏิพากย์ คือ เกี่ยวพาราสี่ระหว่าง หญิง-ชาย สองฝ่ายจะแสดงไหวพริบโต้ตอบกันอย่างถึงพริกถึงขิง

2.3.8.2 ตัวอย่างบทเพลงอีแซว

ชุด "จากนาง"ของพ่อไสว วงษ์งาม

"เอ๋ย... พี่น้องบ้าน้ำจะต้องลาแนวแน่

เอ๋ย....

มันเกิดกรรมปางกรรมจากก่อนไกลกัน

แม่คู่ข้าเคียงข้าง อยู่ระคางเคื่องขุ่น

มันมีข้อขัดข้องไม่ได้ประคองเคียงข้าง

รักใครรักเขามันไม่เท่ารักน้อง

ปากลาตาแลแต่ยังหลงอาลัย

เกิดกรรมกางกั้นจะไม่ได้กอดกาย

ต้องจากแม่แม่คุณเอ๋ยแม่ข่อยใบคาย

รักพี่ตักค้ำไม่รู้ว่าจะไปฝากไว้กับใคร

แม่คู่เคยประคองแม่แก้มขาวปานไข่.."

บัวเพื่อน...

บทเพลงพื้นบ้านอีแซวคณะพ่อบัวเพื่อน โปธิ์พัคตร์ แม่บัวผัน จันท์ศรี

มาเอ๋ยแล้วแม่มาเอ๋ยเอ๋ย (มาเอ๋ย ชะแล้วแม่มา)

แม่สวายน้อยอย่าช้า ชะแล้วรำไร (สาวน้อยอย่าช้า ชะรำไร)

ตั้งวงไว้เผื่อ ปู่เสื่อไว้ท่าเอย (เอ็งเอย ซะแล้วไว้ท่า)
 สาวน้อยแม่มา แล้วไวไว (สาวน้อยแม่มา แล้วไวไว)
 บัวผัน... ไครหนอ แล้วไครแหนเอย(ไครหนอ ซะและไครแหน)
 เสียงไครเรียกหาแม่ ซิจจะทำไม (เสียงไครเรียกหาแม่ ซิจจะทำไม)
 บัวเพื่อน... ว่าไครเนื้อแล้วไครแหน (เอ็งเอย แล้วไครแหน)
 ไครมาเรียกหาแม่ นะทำไม
 บอกว่าคู่เก่าของเจ้ามาเกิด (เอ็งเอย เจ้ามาเกิด)
 ให้มารับเสียเถิด ซะแล้วเป็นไร (ให้มารับเสียเถิดซะเป็นไร)
 บัวผัน... บอกไปว่าคู่เก่าของเจ้ามาเกิด
 มารับเอาเถิด ไม่เป็นไร
 แอบมาเป็นผัว เจ้าตัวไม่รู้เอย (เอ็งเอย ซะแล้วไม่รู้)
 แอบมาเป็นซู้ ซะแล้วเมื่อไร (แอบมาเป็นซู้ ซะแล้วเมื่อไร)

2.3.8.3 พ่อเพลงแม่เพลงอีแซวสำคัญของเมืองสุพรรณ

ภาพที่ 2.22 พ่อไสว วงษ์งาม

พ่อไสว วงษ์งาม - แม่บัวผัน จันทรศรพ่อเพลง แม่เพลงอาวโส ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เป็นที่รู้จักกว่าร้องเพราะร้องหวาน คือ พ่อไสว วงษ์งาม และแม่บัวผัน จันทรศร พ่อไสว เป็นพ่อเพลงอีแซวแถบอำเภอสรีประจันต์ นามสกุลจริงคือ สุวรรณประทีป ส่วนวงษ์งาม คือนามสกุลในการแสดง พ่อไสวเกิดปีมะโรง พ.ศ. 2459 หัดเล่นเพลงจากนายเฉลียว ช่างเผือกและครูเพลงอีกหลายท่าน ด้วยวิธีการเรียนแบบโบราณคือ ติดตามหิ้วกระเป่าให้ครูเพลงที่ไปเล่นในงานต่างๆ ในระหว่างเดินทาง

เอากระเป๋าล້องคอ มือจดเพลงจากคำร้องของครูต่อเพลงเป็นท่อนๆ ด้วยความยากลำบากจนสามารถร้องเพลงได้ทั้งเพลงอีแซว เพลงเรือ เพลงพวงมาลัย เป็นต้น พ่อไสวได้รับโล่เกียรติยศสาขา เพลงพื้นบ้านปี 2525 จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติแบะศูนย์สังคีต ในพิธีเชิดชูเกียรติศิลปินพื้นบ้านครั้งที่ 1

ภาพที่ 2.23 แม่บัวผัน จันทรศรี

แม่บัวผัน เดิมเป็นชาวอ่างทอง เกิดปีวอก พุทธศักราช 2463 ในครอบครัวนักเล่นเพลงฉ่อย คือ พ่อดิน แม่อิน แล้วพี่ชายคือนายเผื่อน โพร้พักตร์ แม่บัวผันจึงได้ฝึกเล่นเพลงฉ่อย เพลงทรงเครื่องมาตั้งแต่เด็กด้วยการจดจำเพราะเขียนหนังสือไม่ได้ จนเติบโตขึ้นมาเป็นนักเล่นเพลงในคณะของครอบครัว กระทั่งได้พบกับพ่อไสว วงษ์งาม ในการประชันเพลงงานหนึ่ง ที่สองท่านได้โต้เพลงระหว่างกันจนต้องใจกัน จึงแต่งงานและตั้งหลักปักฐานอยู่ที่อำเภอศรีประจันต์ แม่บัวผันหัดเล่นเพลงอีแซวกับพ่อไสว และเป็นนักเล่นเพลงในคณะพ่อไสว ต่อมาได้ร่วมกันสอนลูกศิษย์ สร้างนักเล่นเพลงอีแซวจำนวนมาก แม่บัวผัน จันทรศรี ได้รับพระราชทานรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เมื่อ พุทธศักราช 2533 ปัจจุบัน พ่อไสวเสียชีวิตแล้ว ส่วนแม่บัวผันรับฝึกสอนให้นักเรียนอยู่ที่โรงเรียนวัดพังม่วง อำเภอศรีประจันต์

ภาพที่ 2.24 แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์

แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ปัจจุบันมีพ่อเพลง แม่เพลงอีแซว ที่ยังเล่นเพลงอีแซวอยู่หลายท่าน แม่เพลงที่มีชื่อเสียงโด่งดังคือ แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ หรือนางเกลียว ธาราพร ศิษย์เอกของพ่อไสว วงษ์งาม และแม่บัวผัน จันทรศรี แม่ขวัญจิต เริ่มหัดเพลงแบบครูพักลักจำเมื่ออายุ 15 ปี ขณะติดตามน้องสาว (ขวัญใจ ศรีประจันต์) ที่ไปฝึกเล่นเพลง โดยไปรับตัดผมในขณะพ่อไสว วงษ์งาม เพราะมีอายุมาก ครูจึงไม่ฝึกสอนให้แต่ด้วยความจำเป็นเลิศสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจนเล่นเพลงได้ พ่อไสว และแม่บัวผันจึงสอนให้ ในยุคแรกของแม่ขวัญจิตได้หันเหไปเป็นนักร้องลูกทุ่ง และดาราดาวภาพยนตร์ อยู่ช่วงหนึ่ง ระหว่าง พุทธศักราช 2509-2515 ด้วยใจรักในทางเพลงอีแซวจึงกลับมาตั้งคณะเล่นเพลงอีแซวจนมีชื่อเสียงโด่งดังได้รับพระราชทานรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะ การแสดงพื้นบ้าน พุทธศักราช 2539 ปัจจุบันยังเป็นแม่เพลงอีแซวอยู่อำเภอศรีประจันต์และรับฝึกสอนเพลงพื้นบ้านให้แก่นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

2.3.9 ลูกปัด เมืองสุพรรณบุรีพบลูกปัดกระจายอยู่ทั่วไปโดยพบในเขตอู่ทอง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก และอำเภอเดิมบางนางบวช แต่การสำรวจและขุดค้นทางวิชาการพบว่าอำเภออู่ทองนั้นมีการพบลูกปัดที่มากและหนาแน่น

ลูกปัด (BEADS) นั้นเป็นหลักฐานที่พบทางโบราณคดีที่สำคัญ ที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความเกี่ยวเนื่องทางวัฒนธรรม ทางการค้าประเพณีและความเชื่อของมนุษย์ตั้งแต่สมัยโบราณต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน

ลูกปัดตามความหมายในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535 ว่า “เม็ดแก้ว” เป็นต้น มีรูตรงกลางสำหรับร้อยเป็นเครื่องประดับต่างๆ แต่ในความหมายทางด้านโบราณคดีแล้ว ลูกปัดให้หมายรวมไปถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่นำมาใช้ในลักษณะเดียวกับลูกปัด โดยใช้วัสดุต่างกัน เช่น ลูกปัดแก้ว ลูกปัดหิน ลูกปัดดินเผา ลูกปัดหอย กระดุกสัตว์ และโลหะ หรือแร่รัตนชาติต่างๆ เป็นต้น

ลูกปัดแก้วและหิน มีมาแล้วอย่างน้อยตั้งแต่ยุคสำริด (Metal Age) ยังคงนิยมจนถึงทุกวันนี้ อันเนื่องจากประโยชน์ใช้สอยของลูกปัดมีดังนี้

1) เครื่องประดับ โดยร้อยเชือกหรือวัสดุอื่น ๆ ร้อยเป็นพวงติดกันผูกไว้ที่ข้อมือ เป็นสายพันรอบเอว และร้อยคล้องคอ เจาะติดจุกใส่เป็นต่างหู พันไว้บนศีรษะร้อยไว้รอบผม แล้วแต่ความนิยมของแต่ละท้องถิ่น และบางครั้งใช้เป็นเครื่องบอกฐานะทางสังคม

2) เครื่องรางของขลัง (amulet and talisman) บางครั้งใช้ประกอบพิธีกรรมเฉพาะในความหมายของคำว่า ลูกปัดในภาษาไทยอาจหมายถึง “ปัดรังควาน” หรือ “ปัดเสนียด จัญไร หรือสิ่งชั่วร้าย” เมื่อเทียบกับความหมายในภาษาอังกฤษ คำว่า “BEAD” มาจากคำว่า “BEDE” ในสมัยกลาง แปลว่า “การสวดมนต์” (Prayer) ซึ่งน่าจะเกี่ยวกับพิธีกรรมนั่นเอง

3) เครื่องมือในการรักษาโรคบางอย่างได้ ในทวีปยุโรปเชื่อกันว่าลูกปัดช่วยถอนอมสายตาลูกปัดอำพันใช้แก้โรคปวดท้องได้

4) ใช้แทนเงินตรา ในการแลกเปลี่ยนทางการค้าเพราะลูกปัดมีขนาดเหมาะสม ง่ายต่อการนำติดตัวไปยังที่ต่างๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนสินค้าในทวีปเอเชีย ยุโรป และแอฟริกา พบลูกปัดเป็นจำนวนมากรวมอยู่กับสินค้าอื่นๆ โดยเฉพาะในยุคที่มนุษย์เริ่มมีความสัมพันธ์ทางการค้า

2.3.9.1 ความเป็นมาของลูกปัด

มนุษย์รู้จักการทำลูกปัดมาจากเปลือกหอย ดินเผา และหินสีต่างๆ มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ยุคหินเก่า (Palaeolithic) โดยการนำเปลือกหอย กระจุกสัตว์ และงาช้างมาตัด เจาะรูนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับสำหรับห้อยคอ ต่อมาในยุคหินกลาง (Mesolithic) พบหลักฐานการฝังศพที่มีการนำเอาเครื่องประดับ และเครื่องมือเครื่องใช้ไปด้วยกัน ซึ่งพบจากการขุดค้นที่ถ้ำพระอำเภอยะโยค จังหวัดกาญจนบุรี ในยุคหินใหม่ (Neolithic) ได้พบหลักฐานที่บ้านเก่า อำเภอมือง จังหวัดกาญจนบุรี พบลูกปัดที่ทำด้วยกระจุกสัตว์เป็นแผ่นกลมแบน เปลือกหอยแครงเจาะรู ลูกปัดทำด้วยหินเป็นแท่งกลมยาวคล้ายกระจุก การค้นพบลูกปัดที่สำคัญในยุคนี้ที่บ้านเชียง อำเภอนองหาญ จังหวัดอุดรธานี พบลูกปัดดินเผา ลูกปัดหิน ทำจากหินคาร์นิเลียนสีส้ม มีรูปกลมคล้ายผลส้ม รูปไข่ และเป็นรูปทรงรูปมะกอก ส่วนลูกปัดแก้วสีฟ้า สีน้ำเงินเข้ม และสีเขียวมีรูปทรงเป็นทรงถึงเปียร์ ทรงกระบอก และแบบแท่งยาว คล้ายตะกรุดโทน

การขุดค้นทางด้านโบราณคดีที่บ้านดอนตาเพชร อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อ พ.ศ. 2518-2519 พบลูกปัดในยุคโลหะ มีลูกปัดหลายชนิด หลายแบบ เช่น ลูกปัดหินคาร์นิเลียนสีส้ม ลูกปัดหินอาร์เกต (Agate) มีสีดำสลับขาวโดยมีการตกแต่งด้วยการลงยา สีขาวทำให้ลวดลายสวยงาม ทำเป็นลวดลายรอบวง ลายซิกแซก และลายขดโค้ง นอกจากนี้ยังพบเครื่องประดับสำริด ภาชนะสำริดที่แสดงไว้ถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูงพบร่วมกันอีกด้วยซึ่งแบ่งโบราณคดีที่บ้านดอนตาเพชรกำหนดไว้ 2000-2500ปีมาแล้ว

2.3.9.2 ลูกปัดเมืองสุพรรณบุรี

ในเมืองสุพรรณบุรีพบลูกปัดกระจุกกระจายอยู่ทั่วไปโดยพบในเขตอุทง อำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอสองพี่น้อง อำเภอสรีประจันต์ อำเภอสามชูก และอำเภอดำเนินนางบวช แต่การสำรวจและขุดค้นทางวิชาการพบว่าอำเภอยูทงนั้นมีการพบลูกปัดที่มากและหนาแน่น

1) อำเภอยูทง ได้แก่ตัวเมืองเก่าอุทง บ้านโคกสำโรง ตำบลหนองไธสง บ้านยางยี่แสด ตำบลเจดีย์ บ้านนางาย อำเภอยูทง บ้านดอนคา ตำบลดอนคา บ้านโคก ตำบลพลับพลา และบ้านดอนอีก่อ ตำบลสระยายโสม

2) อำเภอมืองสุพรรณบุรี ได้แก่บ้านดอนระกำตำบลสวนแตง บ้านสวนแตง ตำบลสวนแตง บ้านศาลาขาว ตำบลศาลาขาว บ้านปลายน้ำ ตำบลสระแก้ว บ้านหนองปรือ ตำบลสระแก้ว บ้านหนองขาม ตำบลตลิ่งชัน บ้านม่วงงาม ตำบลตลิ่งชัน บ้านท่าว่า เขาดิน ตำบลท่าว่า บ้านฝั่งโคก ตำบลสนามคลี บ้านทุ่งประดู่ ตำบลตลิ่งชัน และบ้านดอนระฆัง ตำบลตลิ่งชัน

3) อำเภอดอนเจดีย์ ได้แก่ ห้วยหนองพันดีตำบลสระกระโจม บ้านดอนคา ตำบลหนองสาหร่าย บ้านหนองปล้อง ตำบลดอนเจดีย์วัดสระศรีเจริญ ตำบลดอนเจดีย์ บ้านบางโกรก ตำบลดอนเจดีย์และวัดบ้านบางกรวดตำบลหนองสาหร่าย

4) อำเภอสรีประจันต์ ได้แก่ วัดสับปะรดเทศ ตำบลมดแดง วัดเสาธงทอง ตำบลมดแดง และหนองไร่ (วัดบางแก้ว) ตำบลศรีประจันต์

5) อำเภอสามชูก ได้แก่ วัดนางพิม ตำบลสามชุก วัดลำพะยา ตำบลย่านยาว และบ้านทางพระ ตำบลบ้านสระ

6) อำเภอดำเนินนางบวช ได้แก่ บ้านท่าไชย ตำบลหัวโพธิ์ บ้านกิ่งทอง ตำบลหัวโพธิ์ วัดหัวโพธิ์ ตำบลหัวโพธิ์ วัดทุ่งเจริญ ตำบลเนินพระปรารค์ และบ้านช่อชนก ตำบลศรีสำราญ

2.3.9.3 จากการศึกษาลูกปัดที่เมืองอู่ทอง สามารถแบ่งตามชนิดของวัสดุที่ใช้ทำ มีดังนี้

ภาพที่ 2.25 ลูกปัดหินทำจากคาร์นิเลียน

ลูกปัดหิน ทำจากคาร์นิเลียน (Carnelian) หินควอทซ์ (quartz) สีต่างๆ หินอเมทิสต์ (Amethyst) หินแคลเซโดนี (Chalcedony) หินหินจำพวกโมรา (Agate) หินออนนิคซ์ (Onyx) หินเจสเพอ (Jasper) หินโอปอล (Opal) หินหยก หินเซอร์คอน (Zircon) นิล (Beryl) บุศราคัม โทเมน หินเซอร์เพนไทน์ (Serpentine) เป็นต้น

ภาพที่ 2.26 ลักษณะลูกปัดในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลูกปัดแก้ว ทำจากแก้วที่สีทึบและสีใสที่พบได้แก่ สีแดง สีเขียว สีส้ม สีเหลือง สีเขียวอ่อน สีอำพัน สีฟ้า

ใน พ.ศ. 2503 กรมศิลปากร ได้ส่งตัวอย่างให้กรมวิทยาศาสตร์วิเคราะห์ลูกปัดสีเขียวขุ่นพบที่อำเภอู่ทอง มีสีส่วนผสมดังนี้

- 1) ซิลิกา 61.80%
- 2) โซดา 21.40%
- 3) โปแตช 0.55%
- 4) ปูน 5.20%
- 5) อลูมินา 8.20%
- 6) เหล็กออกไซด์ 2.20%

จากการศึกษาตัวอย่างของลูกปัดที่จัดที่จัดแสดงไว้ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่ามีรูปร่างเป็นแบบต่างๆ มีจำนวนมากถึง 4 กลุ่มดังนี้

2.4 คุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น

คุณค่าของภูมิปัญญาไทย ได้แก่ ประโยชน์ และความสำคัญของภูมิปัญญา ที่บรรพบุรุษไทย ได้สร้างสรรค์ และสืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง จากอดีตสู่ปัจจุบัน ทำให้คนในชาติเกิดความรัก และความภาคภูมิใจ ที่จะร่วมแรงร่วมใจสืบสานต่อไปในอนาคต เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม ประเพณีไทย การมีน้ำใจ ศักยภาพในการประสานผลประโยชน์ เป็นต้น ภูมิปัญญาไทยจึงมีคุณค่าและความสำคัญดังนี้

- 2.4.1 ภูมิปัญญาช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่น
- 2.4.2 สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรี เกียรติภูมิแก่คนไทย
- 2.4.3 สามารถปรับประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาใช้กับวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสม
- 2.4.4 สร้างความสมดุลระหว่างคนในสังคม และธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน
- 2.4.5 เปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามยุคสมัย
- 2.4.6 คุณสมบัติของผู้ทรงภูมิปัญญาไทย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(ศาสตราจารย์กิตติคุณวิณะ จุฑะวิภาต) การศึกษาผ้าทอกับชีวิตคนไทย การผลิตและวัตถุดิบที่ใช้ในการทอ โดยมีการแบ่งตามกรรมวิธีในการทอ ความละเอียด ความประณีต ความงดงาม ซึ่งมีเอกลักษณ์ตามกระบวนการถ่ายทอดของแต่ละท้องถิ่น

(บุญช่วย สุทธิรักษ์ และอเนกพงศ์ ธรรมาธิวัฒน์) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาครูภายในจังหวัดเพชรบูรณ์ด้วยภูมิปัญญาการทอผ้าไหม เพื่อมุ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในท้องถิ่น และอนุรักษ์ สืบสานอัตลักษณ์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(ทรงพล ต่วนเทศ) ศึกษาภูมิปัญญาการทอผ้าพื้นเมืองของคนไทยเชื้อสายลาวครั้งในจังหวัดสุพรรณบุรี ชัยนาท และอุทัยธานี โดยการเลือกจากกลุ่มชาวบ้านที่ยังมีการทอผ้าแบบดั้งเดิมใช้ครั้งเป็นสีแดงย้อมที่โดดเด่น ซึ่งได้รับการสืบทอดต่อกันมา

(Laird D. McLean) Since the early 1990's, interest of the topic of knowledge (e.g., knowledge management, knowledge sharing, knowledge creation, etc.) as it relates to organizations and value creation for organizations has increased dramatically in both the popular and scholarly literature (von Krogh, Ichijo, & Nonaka,

2000). As is often the case in applied fields, it appears that the practices related to the phenomenon of knowledge management and knowledge creation have accelerated faster than the scholarly work to explain them. Numerous books have been written documenting the practices organizations are using to try to capitalize on the value that knowledge management and knowledge creation promise. Organizations are spending millions of dollars each year on information systems to capture knowledge and consultants to help organizations better share and use knowledge. Organizations rely on innovation for new products and services to provide them with growth in revenue. And yet, one must ask the question, "What do we really know about how knowledge is created within and shared across organizations?" The purpose of this paper is to answer the question--Does the theory of organizational knowledge creation, put forth by Nonaka and Takeuchi (1995), and contributed to by others (Nonaka, Toyama, & Byosière, 2001; Von Krogh, Ishijo, & Nonaka, 2000), constitute a theory? Or, is what they have articulated just hypotheses and conjecture at this point?

This first part of this article reviews and discusses what defines theory, the purpose of theory in both academia and practice, and how theory can be evaluated. Next, Nonaka and Takeuchi's (1995) Theory of Organizational Knowledge Creation is reviewed at a general level for the benefit of the reader. Finally, Nonaka and Takeuchi's theory of organizational knowledge creation is critiqued for the purpose of understanding its level of development and for making it a more fully mature theory.

(Constantin Bratianu) This paper, the topics study's A Critical Analysis of Nonaka's Model of Knowledge Dynamics. The purpose of this paper is to present a critical analysis of the well known knowledge dynamics model elaborated by Ikujiro Nonaka and his co-workers. The essence of this model consists of three layers of the knowledge-creation process: (a) the process of knowledge creation through socialization-externalization-combination-internalization (SECI), the knowledge conversion process between tacit and explicit knowledge, (b) *Ba* the platform for knowledge creation, (c) knowledge assets. The success and popularity of this model created premises and temptations for using it beyond the conceptual limits initially defined, generating this way a superficial interpretation of the complex organizational knowledge dynamics. Our critical analysis aims at the investigation of the operational power of Nonakas model of knowledge dynamics within the framework of organizational knowledge. In the same time, we would like to apply the entropy law to SECI model and to see how the conversion processes conceived by Nonaka satisfy

this law. Actually, although Nonaka considers socialization, externalization, combination and internalization as being conversion processes, only externalization and internalization are truly conversions. They consist in transforming tacit knowledge into explicit knowledge, and explicit knowledge into tacit knowledge, respectively. Socialization and combination are only processes of knowledge transfer, i.e. tacit knowledge to tacit knowledge, and explicit knowledge to explicit knowledge. Also, the evolving spiral is possible with inputs from the *Ba* platforms for knowledge creation and not with knowledge generation from within. The same evolving spiral of knowledge creation passes sequentially through individual processes and organizational processes in a deterministic way, although knowledge dynamics is not a physical process based on deterministic laws.

และอีกหลากหลายงานวิจัยนานาชาติที่เกี่ยวข้องกับ Knowledge Management, Knowledge Base ศึกษาเพื่อนำมาประยุกต์ วิเคราะห์หลักการ กระบวนการ และแนวความคิดในการพัฒนาระบบให้มีความสมบูรณ์

ศ.ดร.สุวรรณา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากระบวนการข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี (The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri) เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ในการตรวจสอบ จัดเก็บข้อมูลด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น และความพึงพอใจของผู้ใช้ ต่อการใช้งานระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งระบบมีความเหมาะสมที่สามารถจัดเก็บข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องในการแสดงความเป็นส่วนตัวในการเข้าใช้งาน และจัดการระบบ โดยการตรวจสอบด้วยการ Login ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี จากการลงพื้นที่และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเบื้องต้นเพื่อเก็บข้อมูล และวางแผนการเก็บข้อมูลภูมิปัญญาจากชาวบ้านด้วยการสัมภาษณ์ ถ่ายทำวิดีโอ เพื่อเป็นองค์ความรู้ในระบบ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เก็บให้ผู้ใฝ่รู้และลูกหลานไทยในอนาคต

การดำเนินการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำขั้นตอนการทำงานของระบบงานพัฒนาเว็บไซต์ และการพัฒนาฐานข้อมูล ซึ่งสามารถแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานได้ดังนี้

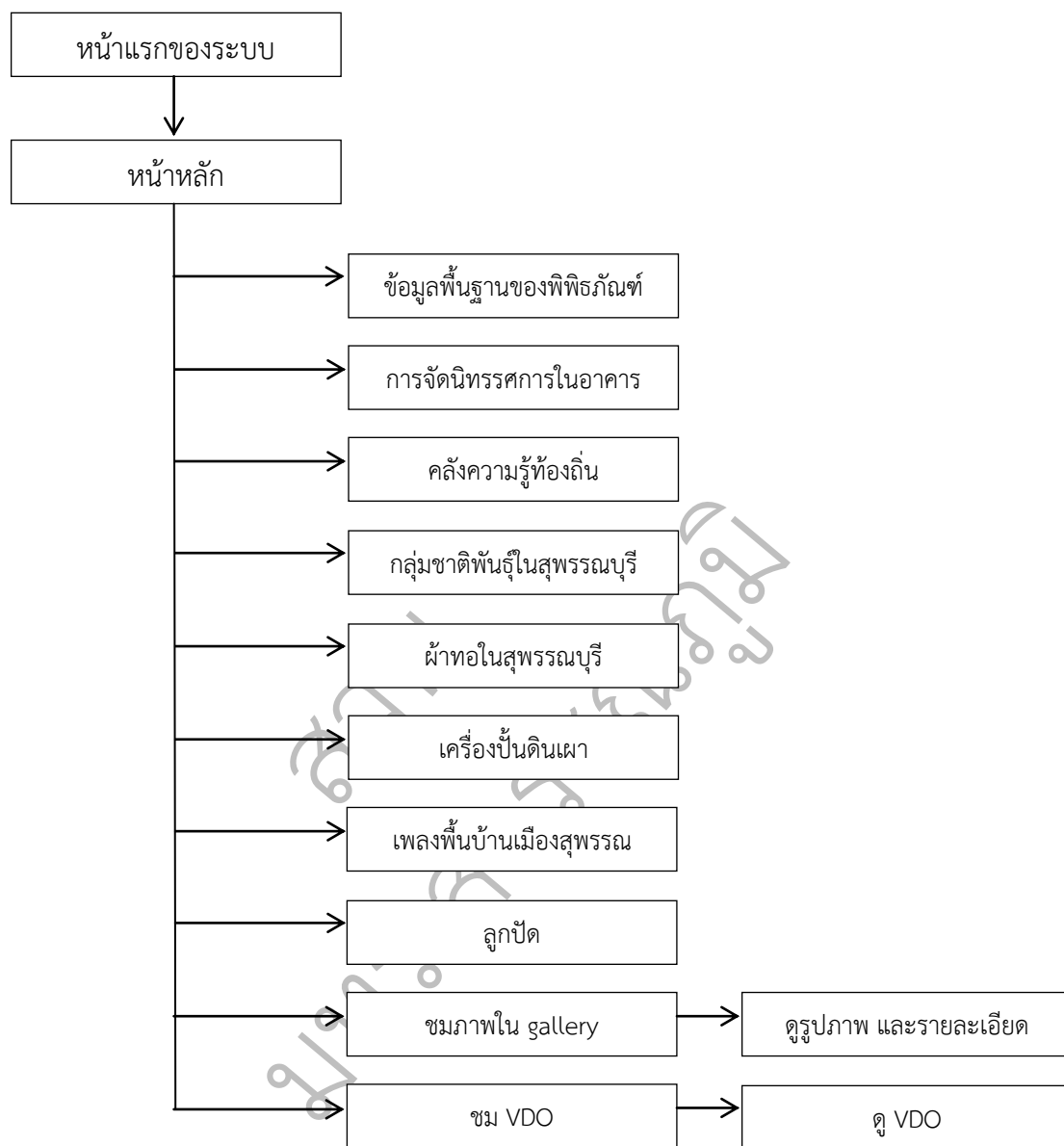
- 3.1 การออกแบบโครงสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี
- 3.2 การออกแบบหน้าเว็บไซต์ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี
- 3.3 Data Dictionary

3.1 การออกแบบโครงสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

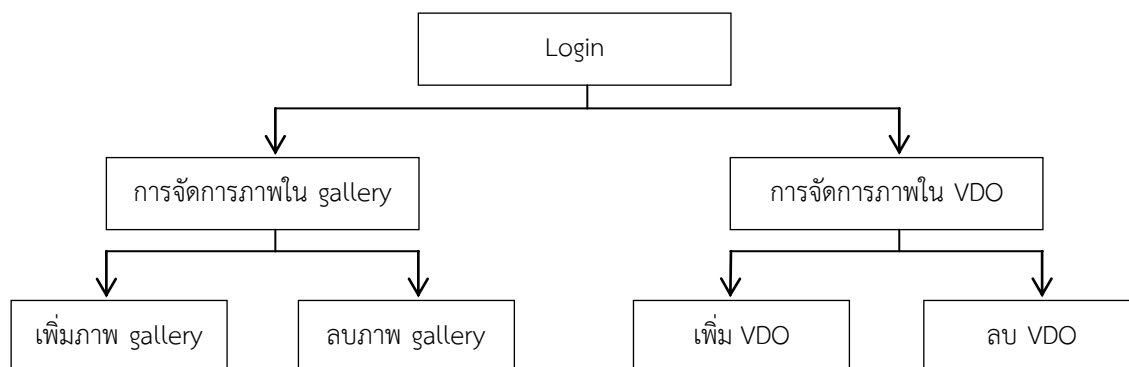
การออกแบบโครงสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี มีการวางแผนงานในการวางระบบงานและโครงสร้างของเว็บไซต์ ตามโครงสร้างการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อให้การพัฒนา สามารถดำเนินงานตามโครงสร้างที่วางแผนไว้โดยมีรายละเอียดโครงสร้างเว็บไซต์ ดังนี้

3.1.1 การออกแบบโครงสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบโครงสร้างฐานข้อมูลสารสนเทศ โดยเริ่มจากโครงสร้างเว็บไซต์ในส่วนของผู้ใช้งาน และโครงสร้างเว็บไซต์ในส่วนของผู้ดูแลระบบ ดังภาพที่ 3.1 – 3.2

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างเว็บไซต์ในส่วนของผู้ใช้งาน

ภาพที่ 3.2 โครงสร้างเว็บไซต์ในส่วนของผู้ดูแลระบบ

ศ.ดร.สุวรรณภูมิ

3.2 การออกแบบหน้าเว็บไซต์ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

Story Board

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้เขียน นางสาวลักษณัท พลอยวัฒนาวงศ์

ข้อกำหนดการพัฒนาบทเรียน

ความละเอียดที่ใช้ในการแสดงผล 1024x768 1280x768 1366x768 อื่นๆ

องค์ประกอบในจอภาพ Title Bar

Menu Bar

ข้อกำหนดของ Hardware ขั้นต่ำที่จะใช้เข้าระบบนี้ได้

1. CPU มีความเร็วไม่ต่ำกว่า 1 GHz
2. มีหน่วยความจำไม่ต่ำกว่า 1 GB.
3. มีพื้นที่ในการจัดเก็บข้อมูล (Hard Disk) 20 GB.
4. อุปกรณ์การเชื่อมต่อเครือข่าย

ข้อกำหนดของ Software ที่จะใช้ในระบบนี้ได้

1. ระบบปฏิบัติการ Windows 7 หรือ ต่ำกว่า
2. Web Browser ใช้ Internet Explorer 8 ขึ้นไป พร้อมลง Plug In Flash Player หรือ Web Browser chrome

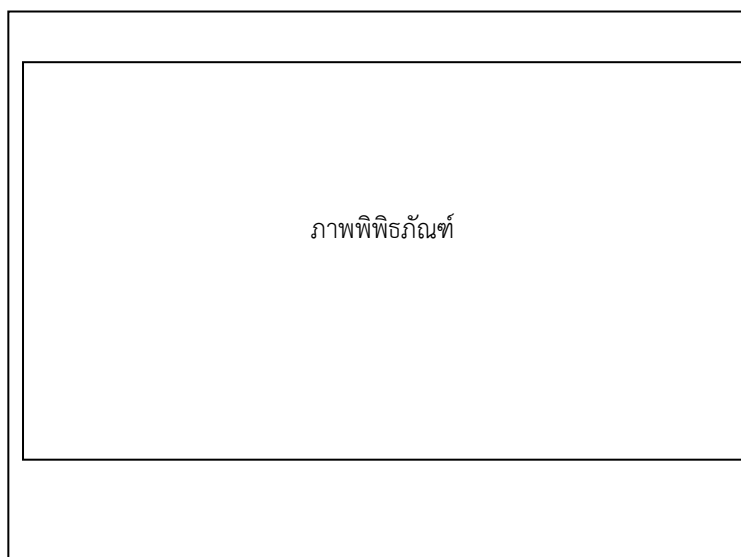
รูปแบบการนำไปใช้งาน CD-ROM Standalone จำนวนแผ่น แผ่น

ความเร็วในการเชื่อมต่อ 10 Mbps

Network (Intranet) ความเร็วในการเชื่อมต่อ Mbps

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าแรกของระบบ

ภาพที่ 3.3 Storyboard หน้าแรกของระบบ

ลำดับเหตุการณ์	เมื่อเข้าสู่เว็บไซต์ระบบระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จะพบกับภาพพิพิธภัณฑ
เงื่อนไขด้านโปรแกรม	ผู้ใช้งานสามารถเข้าสู่เว็บไซต์ได้ โดยการคลิกที่ คลิกเพื่อเข้าสู่ระบบ ระบบจะเข้าสู่หน้าหลักของระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าหลักของระบบ

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
รูปภาพในพิพิธภัณฑ์
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.4 Storyboard หน้าหลักของระบบ

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อเข้ามาในส่วนของหน้าหลักของระบบ ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้ ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพใน Gallery ชมVDO

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลพิพิธภัณฑ์แห่งชาติสุพรรณบุรี
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.5 Storyboard หน้าข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ระบบจะแสดงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ให้ผู้ใช้งาน

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าการจัดนิทรรศการภายในอาคาร

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลการจัดนิทรรศการถาวรภายในอาคาร
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.6 Storyboard หน้าการจัดนิทรรศการภายในอาคาร

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู การจัดนิทรรศการภายในอาคาร ระบบจะแสดงข้อมูลการจัดนิทรรศการภายในอาคาร ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย บทนำ เมืองสุพรรณ เมืองยุทธหัตถี คนสุพรรณ ประวัติบุคคลสำคัญ ศาสนศิลป์ แหล่งเตาเผาบ้านบางปูน วรรณกรรมเมืองสุพรรณ เพลงพื้นบ้าน / เพลงลูกทุ่ง และสุพรรณบุรีวันนี้

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าคลังความรู้ท้องถิ่น

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการทรัพยากรในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกบิด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลคลังความรู้ท้องถิ่น
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.7 Storyboard หน้าคลังความรู้ท้องถิ่น

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู คลังความรู้ท้องถิ่น ระบบจะแสดงข้อมูลคลังความรู้ท้องถิ่น ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย มนุษย์ยุคแรกในจังหวัดสุพรรณบุรี คนในวัฒนธรรมทวารวดีที่อยู่ทอง ชุมชนโบราณที่เนินทางพระ และคนสุพรรณในประวัติศาสตร์อยุธยา

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้ากลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการอาคารในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.8 Storyboard หน้ากลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ระบบจะแสดงข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย ชาวไทย ละครว่า ชาวไทยพื้นถิ่น คนไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยพวน ชาวไทยทรงดำ ชาวไทยกาหรือลาวครั่ง, ไทยเวียง ชาวไทยเขมร ชาวไทยกระเหรี่ยง และชาวไทยญวน

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการทรัพยากรในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกบิด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.9 Storyboard หน้าผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ระบบจะแสดงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย ผ้าทอ ผ้าไทย ผ้าพื้นเมือง ผ้าสุพรรณ กลุ่มทอผ้าบ้านดอน กลุ่มทอผ้าบ้านวังทอง กลุ่มทอผ้าโบราณ บ้านหนองกระทุ่ม กลุ่มทอผ้าสตรีชาวนาไทย กลุ่มทอผ้าบ้านยางลาว กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งก้านเหลือง กลุ่มทอผ้าบ้านดอนมะนาว กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ดอนคา และกลุ่มผ้าทอมงคลนิมิตร

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าเครื่องปั้นดินเผา

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลเครื่องปั้นดินเผา
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.10 Storyboard หน้าเครื่องปั้นดินเผา

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ระบบจะแสดงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย เครื่องถ้วยเตาเผาบ้านบางปูน ลักษณะของเตาเผา เครื่องถ้วย แยกเรื่องศึกษาเป็นสองแนวทาง ประเภทเครื่องปั้นดินเผา ประเภทของเครื่องถ้วย การผลิตเครื่องถ้วย รูปแบบภาชนะดินเผาที่ผลิตจากเตาเผาบ้านบางปูน การกำหนดอายุรูปแบบและลายบนเครื่องปั้นดินเผาเตาบ้านบางปูน ลักษณะลวดลายรูปบุคคล และสัตว์จากแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน ส่วนลายประดับเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะเป็นลายเฉพาะที่เตาบ้านบางปูน

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการทรัพยากรในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณบุรี
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.11 Storyboard หน้าเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ระบบจะแสดงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย เพลงอีแซว ตัวอย่างบทเพลงอีแซว และพ่อเพลงแม่เพลงอีแซวสำคัญของเมืองสุพรรณ

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าลูกปิด

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลิดเพลินบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปิด ชมภาพในGallery ชมVDO
ข้อมูลลูกปิด
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.12 Storyboard หน้าลูกปิด

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ระบบจะแสดงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ ให้ผู้ใช้งาน ประกอบด้วย ความเป็นมาของลูกปิด ลูกปิดเมืองสุพรรณบุรี และลูกปิดที่เมืองอู่ทอง

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูข้อมูลที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าแสดงภาพใน gallery

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi				
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO				
ประเภทรูปภาพ <input type="text"/> ☒				
<input type="button" value="Submit"/>				
ตารางแสดงผลการค้นหา				
id_photo	name_photo	detail_photo	type_photo	แสดงรูปภาพ

Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.13 Storyboard หน้าแสดงภาพใน gallery

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ชมภาพใน Gallery ระบบจะแสดงข้อมูลภาพแบบไม่ละเอียด และมีรูปภาพขนาดเล็กขึ้นมาแสดง

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ใช้งานสามารถเลือกดูรูปภาพที่ต้องการได้ โดยเลือกประเภทรูปภาพที่ต้องการ และเลือกรับชมภาพที่ต้องการได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าแสดงภาพและรายละเอียด

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกบิด ชมภาพในGallery ชมVDO
DISPLAY PHOTO <div style="text-align: center; border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"> รูปภาพ </div> รายละเอียด :
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.14 Storyboard หน้าแสดงภาพและรายละเอียด

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อคลิกรูปภาพที่ต้องการดู ระบบจะแสดงรูปภาพที่เลือก และรายละเอียด
ข้อมูลของภาพ

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ระบบจะเปิดหน้าต่างใหม่ออกมา พร้อมกับแสดงภาพที่ผู้ใช้งานเลือกขนาด
ใหญ่ และแสดงรายละเอียดให้ทราบ เมื่อรับชมเสร็จแล้ว ผู้ใช้งานสามารถ
ปิดหน้าต่างนี้ได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าแสดงรายการ VDO

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi								
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการอาคารในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO								
รายการ VDO <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center;">รายการ VDO มีดังนี้</td> </tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>	รายการ VDO มีดังนี้							
รายการ VDO มีดังนี้								
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved								

ภาพที่ 3.15 Storyboard หน้าแสดงรายการ VDO

- ลำดับเหตุการณ์ เมื่อคลิกเข้ามาที่เมนู ชม VDO ระบบจะแสดงรายการ VDO ที่ระบบมีให้
ผู้ใช้งานเลือกรับชมได้
- เงื่อนไขด้านโปรแกรม ผู้ใช้งานสามารถคลิกเลือก VDO ที่ต้องการรับชมได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าดู VDO

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผังหอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
VDO
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.16 Storyboard หน้าดู VDO

- ลำดับเหตุการณ์ เมื่อคลิกรายการ VDO ที่ต้องการรับชม ระบบจะแสดง VDO ที่เลือก เพื่อให้ผู้ใช้งานได้รับชม
- เงื่อนไขด้านโปรแกรม ระบบจะเปิดหน้าต่างใหม่ออกมา พร้อมกับแสดง VDO ที่ผู้ใช้งานเลือก ผู้ใช้งานสามารถเลือกรับชมแบบเต็มจอได้ เมื่อรับชมเสร็จแล้ว ผู้ใช้งานสามารถปิดหน้าต่างนี้ได้

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi	
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO	
ป้อน Username และ Password	
Username :	<input type="text"/>
Password :	<input type="password"/>
<input type="button" value="Submit"/>	<input type="button" value="Passwo"/>
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved	

ภาพที่ 3.17 Storyboard หน้า Login

ลำดับเหตุการณ์

ผู้ดูแลระบบ ป้อน URL เข้ามาเพื่อเข้ามาในส่วนของผู้ดูแลระบบ ระบบจะให้ยืนยันด้วยการ ป้อน Username และ Password ของผู้ดูแลระบบ

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ดูแลระบบจะต้องป้อน Username และ Password ของผู้ดูแลระบบให้ถูกต้อง ถ้าป้อนถูกต้องระบบจะแสดงหน้าหลักของผู้ดูแลระบบ หากป้อนผิดระบบจะแจ้งให้ทราบว่าป้อน Username และ Password ไม่ถูกต้องและให้ป้อนใหม่

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าหลักผู้ดูแลระบบ

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการทรัพยากรในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO
ยินดีต้อนรับคุณ สถานะคุณคือ ... Menu ระบบคลังความรู้ แหล่งความรู้ชุมชน
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 3.18 Storyboard หน้าหลักผู้ดูแลระบบ

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อผู้ดูแลระบบ ทำการ Login เข้ามาในระบบ ระบบจะแสดงหน้าหลักของผู้ดูแลระบบ โดยจะมีเมนูให้ผู้ดูแลระบบเลือกใช้งาน เหมือนกับผู้ใช้งานทั่วไป ที่เพิ่มมาจะเป็นส่วนของการจัดการรูปภาพ และ VDO

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ดูแลระบบสามารถเลือกเมนูที่ต้องการใช้งานได้

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าเพิ่มภาพในระบบ Gallery

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi				
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO				
ADMIN : PHOTO GALLERY				
รูปภาพ : <input type="text"/>				
คำอธิบายรูปภาพ : <input type="text"/>				
ประเภทรูปภาพ : <input type="text"/> ☒				
Submit		Reset		
ลำดับที่	ชื่อไฟล์รูปภาพ	รายละเอียด	ประเภท	ลบ
Copyright © luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved				

ภาพที่ 3.19 Storyboard หน้าเพิ่มภาพในระบบ Gallery

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อผู้ดูแลระบบเลือกเมนู เพิ่มภาพในระบบ Gallery ระบบจะแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นส่วนของการเพิ่มรูปภาพใหม่เข้าระบบ ส่วนที่สองเป็นการแสดงภาพที่มีอยู่ในระบบ ให้ผู้ดูแลระบบทราบ

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ดูแลระบบสามารถเพิ่มรูปภาพใหม่เข้าระบบได้ โดยจะต้องกรอกข้อมูลรูปภาพ คำอธิบายรูปภาพ และเลือกประเภทรูปภาพที่ต้องการ โดยจะต้องป้อนข้อมูลให้ครบเพื่อความสมบูรณ์ของระบบ เมื่อกรอกข้อมูลครบแล้วให้คลิกที่ปุ่ม Submit เพื่อเอาภาพเข้าสู่ระบบ

LESSON STORYBOARD FORM

Topic ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
Module/Unit หน้าเพิ่ม VDO จาก Youtube

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi			
ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพในGallery ชมVDO			
ADMIN : VDO YOUTUBE link VDO : <input style="width: 100%;" type="text"/> คำอธิบาย VDO : <input style="width: 100%;" type="text"/> <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 20px;"> <input type="button" value="Submit"/> <input type="button" value="Reset"/> </div>			
ลำดับ	VDO	รายละเอียด	ลบ
Copyright © luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved			

ภาพที่ 3.20 Storyboard หน้าเพิ่ม VDO จาก Youtube

ลำดับเหตุการณ์

เมื่อผู้ดูแลระบบเลือกเมนู เพิ่ม VDO ระบบจะแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นส่วนของการเพิ่ม VDO ใหม่เข้าระบบ ส่วนที่สองเป็นการแสดง VDO ที่มีอยู่ในระบบ ให้ผู้ดูแลระบบทราบ

เงื่อนไขด้านโปรแกรม

ผู้ดูแลระบบสามารถเพิ่ม VDO ใหม่เข้าระบบได้ โดยจะต้องกรอกข้อมูล VDO โดยจะต้องป้อนข้อมูลให้ครบเพื่อความสมบูรณ์ของระบบ เมื่อกรอกข้อมูลครบแล้วให้คลิกที่ปุ่ม Submit เพื่อเอา VDO เข้าสู่ระบบ

3.3 Data Dictionary

Data Dictionary การออกแบบโครงสร้างฐานข้อมูลของ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้วิจัยได้แบ่งตารางเก็บข้อมูลเป็น 3 ตาราง ประกอบด้วย ตารางเก็บข้อมูลผู้ใช้งานในระบบ ตารางเก็บข้อมูลรูปภาพที่ใช้ในระบบ ซึ่งจะแยกเป็นประเภทต่างๆ ตามที่กำหนด และตารางเก็บข้อมูลวิดีโอที่ใช้ในระบบเพื่อให้ผู้ใช้งานได้รับชมวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่ละตารางมีรายละเอียด คุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 member ใช้สำหรับเก็บข้อมูล user ผู้ใช้งานในระบบระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยจะเก็บข้อมูล รหัสผู้ใช้งาน ชื่อเข้าสู่ระบบ รหัสผ่านเข้าระบบ และสถานะผู้ใช้งานระบบ โดยรหัสผู้ใช้งาน เป็นคีย์หลัก และมีคุณลักษณะพิเศษ สามารถเพิ่มค่ารหัสผู้ใช้งานอัตโนมัติเมื่อเพิ่มผู้ใช้งานใหม่เข้าระบบ

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลโครงสร้างของตาราง member

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
1	id	int (3)	auto_increment	PK	รหัสผู้ใช้งานระบบ
4	username	varchar (10)			ชื่อเข้าใช้ระบบ
5	password	varchar (10)			รหัสผ่าน
6	sid	varchar (10)			สถานะผู้ใช้งานระบบ

ตารางที่ 3.2 tb_photo ใช้สำหรับเก็บข้อมูล ของรูปภาพต่างๆ ที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น ในตารางนี้ประกอบด้วย รหัสรูปภาพ ชื่อรูปภาพ รายละเอียดรูปภาพ และประเภทของรูปภาพ โดยรหัสรูปภาพ เป็นคีย์หลัก และมีคุณลักษณะพิเศษ สามารถเพิ่มค่ารหัสรูปภาพอัตโนมัติเมื่อเพิ่มรูปภาพใหม่เข้าระบบ

ตารางที่ 3.2 แสดงข้อมูลโครงสร้างของตาราง tb_photo

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
1	id_photo	int (3)	auto_increment	PK	รหัสรูปภาพ
2	name_photo	varchar (100)			ชื่อรูปภาพ
3	detail_photo	text			รายละเอียดรูปภาพ
4	type_photo	varchar (100)			ประเภทของรูปภาพ

ตารางที่ 3.3 tb_vdo ใช้สำหรับเก็บข้อมูลของวิดีโอที่ใช้งานในระบบ ผู้ดูแลระบบสามารถเพิ่มลบวิดีโอต่างๆในระบบได้ ในส่วนของตาราง tb_vdo การเก็บข้อมูลจะประกอบไปด้วย รหัสวิดีโอ ชื่อวิดีโอ และรายละเอียดวิดีโอ โดยรหัสวิดีโอ เป็นคีย์หลัก และมีคุณลักษณะพิเศษ สามารถเพิ่มค่ารหัสวิดีโออัตโนมัติเมื่อเพิ่มวิดีโอใหม่เข้าระบบ

ตารางที่ 3.3 แสดงข้อมูลโครงสร้างของตาราง tb_vdo

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
1	id_vdo	int (3)	auto_increment	PK	รหัสวิดีโอ
2	name_vdo	varchar (200)			ชื่อวิดีโอ
3	detail_vdo	text			รายละเอียดวิดีโอ

ตารางที่ 3.4 student ใช้สำหรับเก็บข้อมูลของนักศึกษาที่เข้ามาใช้งานในระบบ ซึ่งนักศึกษาสามารถตรวจสอบข้อมูลของตนเองได้ ในส่วนของตาราง student การเก็บข้อมูลจะประกอบไปด้วย รหัสนักศึกษา คำนำหน้าชื่อ เพศ ชื่อ-สกุลนักศึกษา ชื่อเข้าใช้งานระบบ รหัสผ่าน และกลุ่มเรียน

ตารางที่ 3.4 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง student

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
1	id_s	char (12)		PK	รหัสนักศึกษา
2	title	varchar (5)			คำนำหน้า
3	sex	varchar (30)			เพศ
4	firstname_s	varchar (10)			ชื่อนักศึกษา
5	lastname_s	varchar (10)			นามสกุลนักศึกษา
6	nameuser	varchar (10)			ชื่อเข้าใช้ระบบ
7	password	char (10)			รหัสผ่าน
8	id_room	int (4)		FK	รหัสกลุ่มเรียน

ตารางที่ 3.5 check_system ใช้สำหรับเก็บข้อมูลในการตรวจเครื่องแต่งกายก่อนเข้าสอบในแต่ละครั้ง ใน 1 ภาคการศึกษา จะมีการสอบอยู่ 2 ครั้ง คือ การสอบกลางภาค และการสอบปลายภาค ซึ่งการตรวจเครื่องแต่งกายแต่ละครั้งจะตรวจอยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น ผม เสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า หนวด ฯลฯ เมื่อตรวจในระบบเสร็จแล้ว ระบบจะทำการบันทึกข้อมูลที่ตรวจต่างๆ ลงในตารางนี้

ตารางที่ 3.5 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง check_system

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
1	id_system	int	auto_increment	PK	รหัสระบบตรวจ
2	detail	varchar			รายละเอียด
3	hair	varchar			ผม
4	shirt	varchar			เสื้อ
5	belt	varchar			เข็มขัด
6	shoes	varchar			รองเท้า
7	pants	varchar			กางเกง

ตารางที่ 3.5 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง check_system (ต่อ)

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
8	skirt	varchar			กระโปรง
9	clasper	varchar			ตุ้งติ้ง
10	brooch	varchar			เข็มกลัด
11	id_s	varchar		FK	รหัสนักศึกษา
12	status_system	varchar			ผ่าน / ไม่ผ่าน
13	semester	varchar			ภาคการศึกษา
14	years	int			ปีการศึกษา
15	status_term	varchar			สถานะการสอบ
16	start_date_check	date			วันที่เริ่มเช็ค
17	end_date_check	date			วันที่สิ้นสุดการเช็ค
18	count_check	varchar			จำนวนครั้งที่ตรวจ
19	id_user	int		FK	รหัสผู้ใช้ระบบ
20	id_room	int		FK	รหัสกลุ่มเรียน
21	socks	varchar			ถุงเท้า
22	mirror	varchar			หมวด
23	next_tide	varchar			เน็คไทน์
24	image	varchar			รูปภาพการตรวจ
25	status_check	varchar			สถานะระบบ

ตารางที่ 3.6 information ใช้สำหรับเก็บข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ต่างๆ ในระบบเพื่อให้ผู้ใช้งานได้รับทราบข่าวต่างๆ ในการออกแบบตารางนี้สามารถแสดงข่าวสาร และรูปภาพได้ โดยจะอ้างอิงกับวันที่ประกาศข่าวและวันที่แก้ไขข่าวสารนั้นๆ

ตารางที่ 3.6 ข้อมูลโครงสร้างของตาราง information

NO	ชื่อ Filed	ชนิดข้อมูล	คุณลักษณะพิเศษ	คีย์	ความหมาย
1	id_i	int (10)	auto_increment	PK	รหัสข่าวสาร
2	text_heder	varchar (50)			หัวข้อ
3	id_user	varchar (10)			รหัสผู้ใช้ระบบ
4	name_photo	varchar (50)			รูปภาพ
5	date_post	varchar (10)			วันที่
6	update_post	date			วันที่แก้ไขล่าสุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาระบบ นำระบบไปทดลอง และนำไปใช้ ขั้นตอนถัดมาคือ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกรมปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี (The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri) โดยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

4.1 ผลการสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกรมปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

4.2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกรมปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

4.1 ผลการสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกรมปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

4.1.1 ส่วนของผู้ใช้งานทั่วไป

หน้าแรกเมื่อเข้าสู่เว็บไซต์ จะพบกลับภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ ความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผู้ใช้งานสามารถรับชมภาพเคลื่อนไหวได้ หรือหากไม่ต้องการรับชม สามารถคลิกที่ คลิกเพื่อเข้าสู่เว็บไซต์ เพื่อเข้าสู่หน้าหลักของระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกรมปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพที่ 4.1 หน้าแรกเพื่อเข้าสู่หน้าหลักของระบบ

เมื่อเข้าสู่หน้าหลักผู้เข้าชมจะสามารถเลือกดูหัวข้อต่างๆ ที่ต้องการได้ ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสุพรรณบุรี ผ้าทอในสุพรรณบุรี เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพใน gallery ชม VDO

ภาพที่ 4.2 หน้าหลักของระบบ

หน้าข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ สถานแห่งชาติสุพรรณบุรี ในหน้านี้จะแสดงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ เช่น ที่ตั้ง พื้นที่ ภายในพิพิธภัณฑ์มีอะไรบ้าง

ภาพที่ 4.3 หน้าประวัติพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี

หน้าการจัดนิทรรศการภายในอาคาร แสดงถึงการจัดวางตัวอย่างในอาคารของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย บทนำ เมืองสุพรรณ เมืองยุทธหัตถี คนสุพรรณ ประวัติบุคคลสำคัญ

ศาสนศิลป์ แหล่งเตาเผาบ้านบาปูน วรรณกรรมเมืองสุพรรณ เพลงพื้นบ้าน เพลงลูกทุ่ง และ สุพรรณบุรีวันนี้

ภาพที่ 4.4 หน้าแนะนำภายในอาคารจัดนิทรรศการ

หน้าคลังความรู้ท้องถิ่น มีข้อมูลประกอบตั้งแต่ มนุษย์ยุคแรกในจังหวัดสุพรรณบุรี คนในวัฒนธรรมทวารวดีที่อยู่ทอง ชุมชนโบราณที่เนินทางพระ และ คนสุพรรณในประวัติศาสตร์อยุธยา

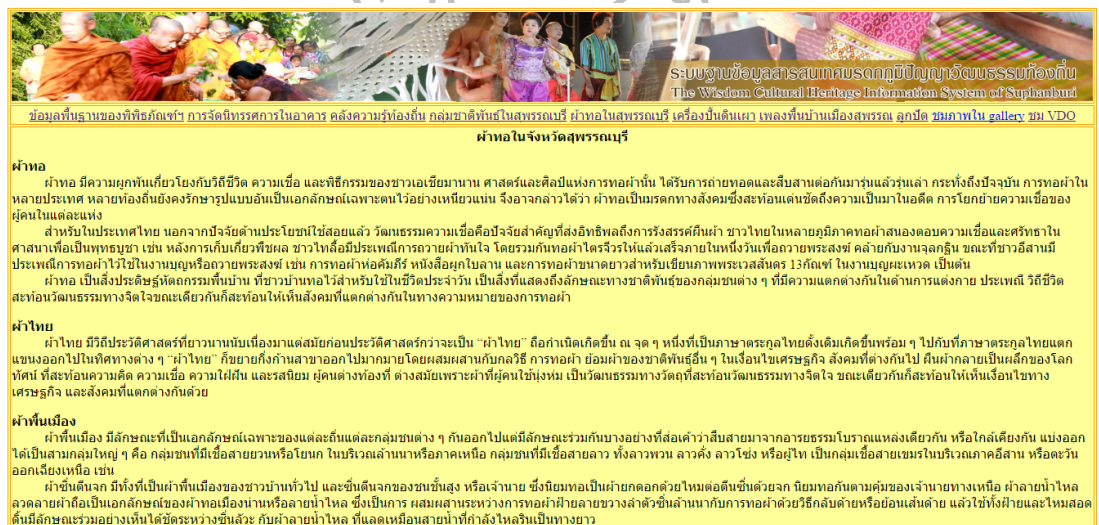
ภาพที่ 4.5 หน้าแสดงข้อมูลคลังความรู้ท้องถิ่น

หน้ากลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จะแสดงข้อมูลพื้นฐานของแต่ละชาติพันธุ์ ประกอบด้วย ชาวไทยะละว้า ชาวไทยพื้นถิ่น ชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยพวน ชาวไทยทรงดำ ชาวไทยกาหรือลาวครั่ง ไทยเวียง ชาวไทยเชรม ชาวไทยกระเหรี่ยง และชาวไทยญวน

ภาพที่ 4.6 หน้าข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดสุพรรณบุรี

หน้าผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี มีข้อมูลของ ผ้าทอ ผ้าไทย ผ้าพื้นเมือง ผ้าสุพรรณ กลุ่มทอผ้าบ้านดอน กลุ่มทอผ้าบ้านวังทอง กลุ่มทอผ้าโบราณบ้านหนองกระทุ่ม กลุ่มทอผ้าสตรีชานนาไทย กลุ่มทอผ้าบ้านยางลาว กลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งก้านเหลือง กลุ่มทอผ้าบ้านดอนมะนาว กลุ่มทอผ้าบ้านใหม่ดอนคา และกลุ่มผ้าทอมงคลนิมิตร

ภาพที่ 4.7 ข้อมูลผ้าทอในจังหวัดสุพรรณบุรี

หน้าเครื่องปั้นดินเผา แสดงถึงข้อมูลต่างๆ ประกอบด้วย เครื่องถ้วยเตาเผาบ้านบางปูน ลักษณะของเตาเผา ประเภทเครื่องปั้นดินเผา ประเภทของเครื่องถ้วย การผลิตเครื่องถ้วย รูปแบบภาชนะดินเผาที่ผลิตจากเตาเผาบ้านบางปูน การกำหนดอายุ รูปแบบและลายบนเครื่องปั้นดินเผาบ้านบางปูน ลักษณะลวดลายรูปบุคคลและสัตว์จากแหล่งเตาเผาบ้านปูน และส่วนลายประดับเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะเป็นลายเฉพาะที่เตาเผาบ้านบางปูน

3) ลายภาพทหาร สวมหมวกคล้าย หมวกทรงประพาส คือ หมวกกลมยอดแหลม ด้านหลังมีฝ้ายาวปรกต้นคอ หนัฝ้ายาว มีฝาคาดเอว ปล่อย ชายออกด้านข้าง มือขวาถือหอก มือซ้ายถือเชนเครื่องป้องกันอาวุธปูลี่เหลี่ยมผืนผ้า ภาพทหารที่เป็นลายประพาสเป็นแถว ลักษณะ ของ ทหารที่เดินถืออาวุธดังกล่าว ทำให้คิดถึง ภาพทหารบางเหล่าของกองทัพของเสียมกุกที่ลลืออยู่ที่เรียงปราสาทนครวัด

4) ลายภาพคนกับวัว ภาพบุคคลแต่งตัวแบบสวมเชริด หนัฝ้า คล้ายกางเกง มีฝาคาดเอว ปล่อยชายงอ อยู่ด้านข้าง มือขวาถือหอก มือซ้ายยกขึ้นคล้ายกำลังจะเข้าต่อสู้กับวัว ที่อยู่เบื้องหน้า มีดินไม้ตีกลอง

ภาพที่ 4.8 ข้อมูลเครื่องปั้นดินเผา

หน้าเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ มีข้อมูลของเพลงต่างๆ ที่อยู่ในเมืองสุพรรณ การขับร้อง ช่วงเวลาหรือเทศกาลที่จะใช้ขับร้อง รวมถึงบุคคลสำคัญของเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ

แม่บัวกัน เดิมเป็นช่างทอ เกิดปีวอก พุทธศักราช 2463 ในครอบครัวมักเล่นเพลงฉ่อย คือ พอลีน แม่นิ่ม แล้วพี่ชายคือนายเกื้อน ไชยทัตตร์ แม่บัวกันจึงได้ฝึกเล่นเพลงฉ่อย เพลงทรงเครื่องมาตั้งแต่เด็ก ด้วยการจดจำเพราะเขียนหนังสือไม่ได้ จนเติบโตขึ้นมาเป็นนักแสดงในคณะของครอบครัว กระทั่งได้พบกับพ่อโสว วงษ์งาม ในการประชันเพลงงานหนึ่ง ที่สองท่านได้โต้เพลงระหว่างกันจนต้องใจกัน จึงแต่งงานและตั้งหลักปักฐานอยู่ที่อำเภอศรีประจันต์ แม่บัวกันหัดเล่นเพลงฉ่อยร่วมกับพ่อโสว และเป็นนักแสดงเพลงในคณะพ่อโสว ต่อมาได้ร่วมกับสอนลูกศิษย์ สร้างนักแสดงเพลงฉ่อยจำนวนมาก แม่บัวกัน จันทร์ศรี ได้รับพระราชทานรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงที่บ้าน เมือง พุทธศักราช 2533 ปัจจุบัน พ่อโสวเสียชีวิตแล้ว ส่วนแม่บัวกันรับฝึกสอนให้นักเรียนอยู่ที่โรงเรียนวัดทุ่งม่วง อำเภอศรีประจันต์

แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ปัจจุบันมีพ่อเพลง แม่เพลงฉ่อยชายอยู่หลายท่าน แม่เพลงที่มีชื่อเสียงโด่งดังคือ แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ หรือนางเกษีย ธาราพร ศิษย์เอกของพ่อโสว วงษ์งาม และแม่บัวกัน จันทร์ศรี แม่ขวัญจิต เริ่มหัดเพลงแบบครูที่กล้าจำเมื่ออายุ 15 ปี ขณะติดตามน้องสาว (ขวัญใจ ศรีประจันต์) ที่ไปฝึกเล่นเพลง โดยไปปรับตดคมในคณะพ่อโสว วงษ์งาม เพราะมีอายุมาก ครูจึงไม่ฝึกสอนให้ แต่ด้วยความจำเป็นเลิศสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเล่นเพลงได้ พ่อโสว และแม่บัวกันจึงสอนให้ ในยุคแรกขอแม่ขวัญจิต ได้เห็นเข้าไปเป็นกักร้องลูกทุ่ง และดาราภาพยนตร์ อยู่ช่วงหนึ่ง ระหว่าง พุทธศักราช 2509-2515 ด้วยใจรักในทางเพลงฉ่อยชายจึงกลับมาตั้งคณะเล่นเพลงฉ่อยวงแม่ขวัญจิตตั้งได้รับพระราชทานรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะ การแสดง ที่บ้าน พุทธศักราช 2539 ปัจจุบันยังเป็นแม่เพลงฉ่อยอยู่อำเภอศรีประจันต์และรับฝึกสอนเพลงที่บ้านในแก๊งนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี

Copyright (C) 2016 luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 4.9 ข้อมูลเพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ

หน้าลูกปัด จะแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับลูกปัดแบบต่างๆ ความเป็นมาของลูกปัด ลูกปัดเมืองสุพรรณบุรี ลูกปัดที่เมืองอู่ทอง และข้อมูลจากกรมศิลปากรที่เกี่ยวกับลูกปัดที่ขุดพบที่อำเภออู่ทอง

ภาพที่ 4.10 ข้อมูลลูกปัดโบราณ

หน้าชมภาพใน gallery ผู้ใช้งานสามารถเลือกประเภทรูปภาพได้ตามต้องการ ระบบจะแสดงภาพในประเภทนั้นๆ ออกมาเพื่อไม่ให้รูปภาพเยอะจนเกินไป ผู้จะทำจึงแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆไว้ให้เลือก มีทั้ง เครื่องปั้นดินเผา จักรสาน ชาติพันธุ์ เพลญวม ผ้าทอ เพลง และลูกปัด ซึ่งบางกลุ่มจะแบ่งย่อยลงไปอีกเพื่อให้ง่ายต่อการศึกษา เมื่อเลือกประเภทที่ต้องการแล้ว ระบบจะแสดงข้อมูลที่เลือกไว้ออกมา ซึ่งจะเป็นภาพขนาดเล็ก ผู้ชมสามารถคลิกที่ภาพเพื่อดูขนาดใหญ่ได้ โดยระบบจะทำการเปิดหน้าต่างใหม่ให้อัตโนมัติ

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi

ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ฯ การวัดปริมาตรสารในอาคาร คลังความถี่ของถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสหกรณ์ฯ ฝ่ายหอในสหกรณ์ฯ เครื่องปั้นดินเผา เพลงพื้นบ้านเมืองสุพรรณ ลูกปัด ชมภาพใน gallery ชม VDO

ประเภทรูปภาพ

ตารางแสดงผลการค้นหารายชื่อ

id_photo	name_photo	detail_photo	type_photo	แสดงรูปภาพ
117	TH_PB103.JPG	ชาติพันธุ์ไทยพื้นบ้าน03	ชาติพันธุ์ไทยพื้นบ้าน	
116	TH_PB102.jpeg	ชาติพันธุ์ไทยพื้นบ้าน02	ชาติพันธุ์ไทยพื้นบ้าน	
115	TH_PB101.jpeg	ชาติพันธุ์ไทยพื้นบ้าน01	ชาติพันธุ์ไทยพื้นบ้าน	

Copyright (C) 2016 luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 4.11 หน้าการจัดการภาพใน gallery

เลือกดูภาพที่ต้องการ ระบบจะแสดงภาพขนาดใหญ่ให้พร้อมทั้งรายละเอียดของภาพ

ภาพที่ 4.12 การแสดงภาพบนหน้าเว็บไซต์

ในส่วน VDO เมื่อเข้าสู่หน้ารับชม VDO ระบบจะแสดง VDO ที่มาจาก Youtube โดยผู้ดูแลระบบจะเป็นคนเพิ่มลบ VDO ในส่วนนี้ ส่วนผู้ใช้งานจะเห็นลิงค์ VDO ที่ผู้ดูแลระบบป้อนเข้ามาในระบบ ต้องการรับชม VDO ตัวใดให้คลิกที่ชื่อนั้น

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสาขารัฐคดีศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย

The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi

ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์เชลวี การวัดนิทรรศการในอาคาร คลังความรู้ท้องถิ่น กลมชาติพื้นถิ่นในเสวตรณวี ฟ้าทองในเสวตรณวี เครื่องปั้นดินเผา เถลงที่พื้นบ้านเมืองเสวตรณ ลุกปิด หมายเหตุใน gallery ชม VDO

ตารางแสดงผลการค้นหารายชื่อ

รายการ ๑๒๐ มีดังนี้
กลมทอผ้าที่กระดก บ้านยางลาว
กลมเปลวขอมแม่พระประจักษ์
กลมผ้าทอโบราณ หองกรรหม
กลมสตรีสหกรณ์บ้านโพธิ์ศรี
ชาติพื้นถิ่นลาวครึ่ง
กลมทอผ้าบ้านวังหมทอง

Copyright (C) 2016 luxsanun.p@mutsb.ac.th All right reserved

ภาพที่ 4.13 หน้าตารางแสดงผลการค้นหารายชื่อ

เมื่อผู้ใช้งานเลือก VDO ที่ต้องการรับชม ระบบจะแสดง VDO ที่ดึงข้อมูลมาจาก Youtube ให้โดยทำการเปิดหน้าต่างใหม่ให้อัตโนมัติ ผู้ใช้งานสามารถเร่งเสียงหรือขนาด VDO ได้ เหมือนกับเว็บไซต์ Youtube

ภาพที่ 4.14 หน้าแสดงวิดีโอ

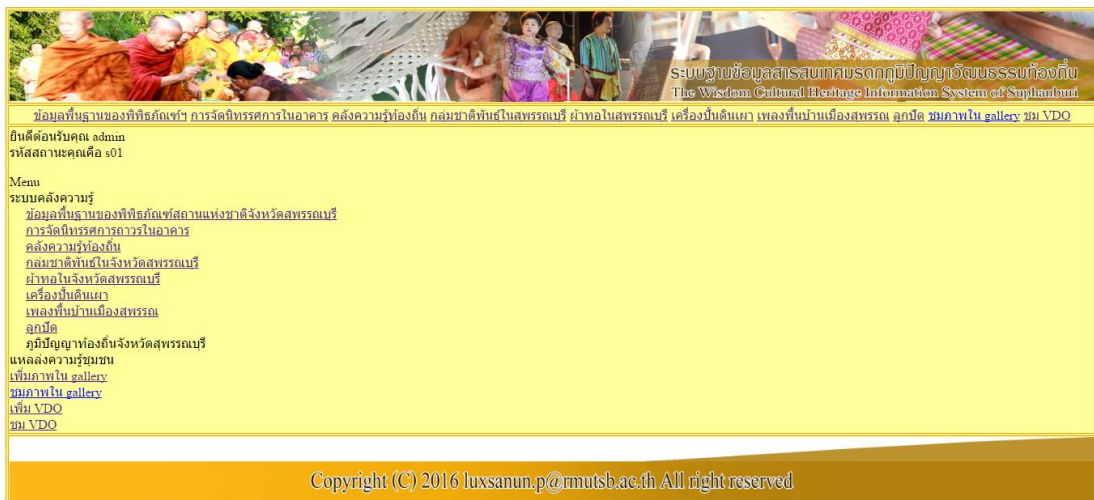
4.1.2 ในส่วนของผู้ดูแลระบบ

ระบบจะให้ทำการ Login ก่อน เพื่อเข้าสู่ระบบของผู้ดูแลระบบ โดยการ Login ให้ป้อน Username กับ Password ที่ถูกต้องลงไปจะเข้าผู้ระบบได้

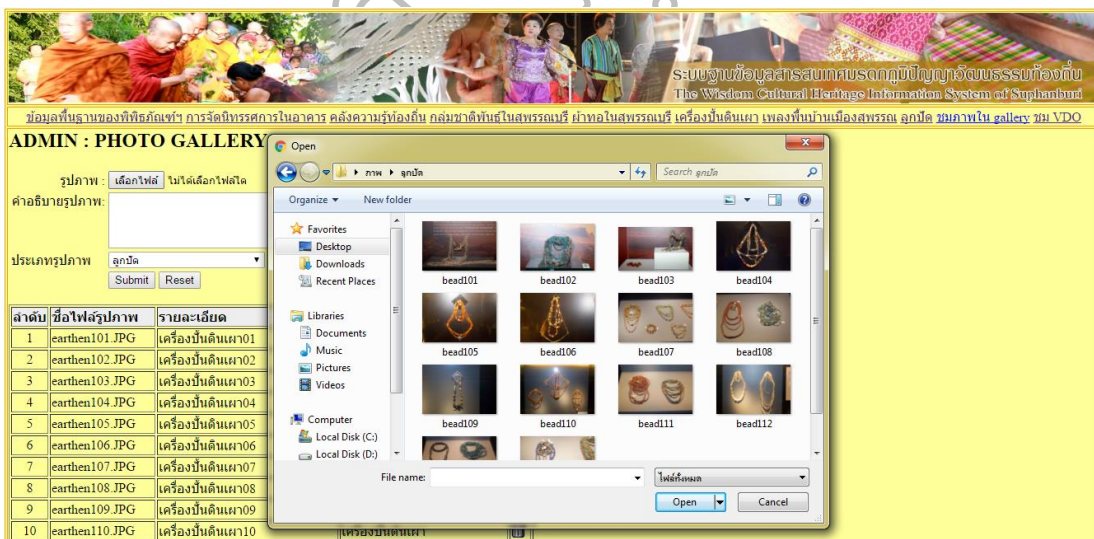
ภาพที่ 4.15 หน้าการเข้าใช้งานระบบ

เมื่อป้อน Username กับ Password ที่ถูกต้องแล้วระบบจะแสดงหน้าหลักของผู้ดูแลระบบ โดยเมนูหรือลิงค์ให้เลือกจะเหมือนกับผู้ใช้ระบบทั่วไป แต่จะเพิ่มในส่วนของการ เพิ่มรูปภาพใน Gallery และเพิ่ม VDO

ภาพที่ 4.16 หน้าแสดงการเข้าสู่ระบบ

ในการเพิ่มภาพในระบบ Gallery นั้นผู้ดูแลระบบสามารถเลือกภาพที่ต้องการ ใส่คำอธิบายรูปแบบ และเลือกประเภทรูปภาพว่าจะให้อยู่หมวดใด กดปุ่ม Submit เป็นอันเพิ่มรูปภาพ ส่วนภาพไหนที่ไม่ต้องการ หรือ เพิ่มมาผิด ผู้ดูแลระบบสามารถลบภาพนั้นๆ ได้ด้วยการคลิกที่รูปถังขยะของรูปภาพนั้นๆ

ภาพที่ 4.17 หน้าการจัดการไฟล์ภาพ

ในระบบเพิ่ม VDO จาก Youtube นั้นคล้ายกับการเพิ่มภาพใน Gallery คือให้ใส่ลิงค์ VDO จาก Youtube พิมพ์คำอธิบาย VDO กดปุ่ม Submit เป็นอันเพิ่ม VDO ส่วนการลบ VDO ที่ไม่ต้องการคลิกที่ถังขยะของ VDO ที่ต้องการลบ

ข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ฯ การจัดการในอาคาร คลังความรุ่งเรืองถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ในสหกรณ์ฯ ผ้าทอในสหกรณ์ฯ เครื่องปั้นดินเผา แหล่งที่มาเมืองสุพรรณ ลุงปัด [ชมภาพใน gallery](#) [ชม VDO](#)

ระบบฐานข้อมูลสารสามทศวรรษภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi

ADMIN : VDO YOUTUBE

link VDO :

คำอธิบาย VDO :

ลำดับ	VDO	รายละเอียด	ลบ
1		กลุ่มทอผ้าบ้านวังหลุมพอง	<input type="button" value="ลบ"/>

ภาพที่ 4.18 หน้าการจัดการไฟล์วีดีโอ

ศ.พ.
ม.ท.ร.สุวรรณภูมิ

4.2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการวิเคราะห์การวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบ โครงการวิจัยเรื่อง ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ในระดับดีมาก

4.2.1 การหาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบนั้น คณะผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการหาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีการให้คะแนนรวมแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

ดีมาก	5	คะแนน	น้อย	2	คะแนน
ดี	4	คะแนน	น้อยที่สุด	1	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน			

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ยและใช้สูตร เพื่อกำหนดความสำคัญเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้บทเรียน ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ก) พิสัย} &= \text{ค่าสูงสุดของข้อมูล} - \text{ค่าต่ำสุดของข้อมูล} \\
 &= 5 - 1 \\
 &= 4 \\
 \text{ข) ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนชั้น} \\
 &= 4 / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ ดังนี้

4.21 – 5.00 แสดงว่า	มีความพึงพอใจต่อระบบดีมาก
3.41 – 4.20 แสดงว่า	มีความพึงพอใจต่อระบบดี
2.61 – 3.40 แสดงว่า	มีความพึงพอใจต่อระบบปานกลาง
1.81 – 2.60 แสดงว่า	มีความพึงพอใจต่อระบบน้อย
1.00 – 1.80 แสดงว่า	มีความพึงพอใจต่อระบบน้อยที่สุด

ในการแปลความหมายคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ เป็นที่นิยมให้เป็นคะแนนตามลำดับความเข้ม หรือความหนักเบา หรือทิศทางของคำตอบ โดยให้คะแนนเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ เช่น มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด เป็น 5 คะแนน และลดหลั่นลงไปถึงน้อยที่สุด เป็น 1 คะแนน ดังนั้นจึงเรียกแบบสอบถามประเภทนี้ว่าเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

4.2.2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถสรุปและแปลผล ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

No.	Topics	Point Average	S.D.	Meaning of Satisfaction
1.	เว็บไซต์ที่ได้รับการออกแบบอย่างประณีตและเหมาะสม	3.95	0.64	มาก
2.	องค์กรข้อมูลในเว็บไซต์มีความเหมาะสมที่เข้าใจได้ง่ายและสะดวกในการใช้	4.14	0.55	มาก
3.	ข้อมูลที่แสดงให้เห็นบนเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือ	4.35	0.52	มากที่สุด
4.	กระบวนการและการแสดงผลเว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว	4.23	0.54	มากที่สุด
5.	เว็บไซต์ที่ใช้งานง่าย	4.18	0.55	มาก
6.	ผู้ใช้สามารถเพิ่มลบและ / หรือปรับข้อมูลที่เต็มไปบนเว็บไซต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.50	0.45	มากที่สุด
7.	เว็บไซต์สนับสนุนประสิทธิภาพของประเทศในภูมิปัญญามรดกทางวัฒนธรรม	4.38	0.52	มากที่สุด
8.	ข้อมูลที่ให้ไว้ในเว็บไซต์จะเป็นประโยชน์สำหรับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติและสังคม	4.45	0.42	มากที่สุด
9.	เว็บไซต์จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ	4.60	0.44	มากที่สุด
10.	ท่านมีความพึงพอใจโดยรวมกับระบบ	4.41	0.52	มากที่สุด
	Total average (10 questions)	4.31	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ใช้รวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้ค่าเฉลี่ย 4.31 โดยมีสิ่งที่คุณเรียนมีความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ ข้อมูลที่แสดงให้เห็นบนเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือ กระบวนการและการแสดงผลเว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว ผู้ใช้สามารถเพิ่มลบและ / หรือปรับข้อมูลที่เต็มไปบนเว็บไซต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เว็บไซต์สนับสนุนประสิทธิภาพของประเทศในภูมิปัญญามรดกทางวัฒนธรรม ข้อมูลที่ให้ไว้ในเว็บไซต์จะเป็นประโยชน์สำหรับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติและสังคม เว็บไซต์จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ท่านมีความพึงพอใจโดยรวมกับระบบ โดยมีสิ่งที่คุณเรียนมีความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ เว็บไซต์ที่ได้รับการออกแบบอย่างประณีตและเหมาะสม องค์กรข้อมูลในเว็บไซต์มีความเหมาะสมที่เข้าใจได้ง่ายและสะดวกในการใช้ เว็บไซต์ที่ใช้งานง่าย จึงสรุปได้ว่าอาจารย์ผู้สอน มีความพึงพอใจในระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี (The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri) เพื่อเป็นการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และก่อประโยชน์กับการสนับสนุนในด้านการจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศ สร้างภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบดิจิทัล และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบเว็บองค์ความรู้ อาศัยความรู้จากหลายสาขาวิชา ด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม ศิลปกรรม คณิตศาสตร์สถิติประยุกต์ และการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างระบบให้สามารถทำงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของงานวิจัยที่กำหนด

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดเก็บ และจัดการข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล

5.1.2 เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี

5.1.3 เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่โดดเด่นของจังหวัดแก่ สังคม ชุมชน และชาวต่างชาติ

5.1.4 เพื่อหาความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากรในการวิจัย เป็นประชากร และนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและเข้ามาเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 500 คน

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีการศึกษา การตอบข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ซักถาม นักท่องเที่ยวด้วยตนเอง

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย

ระบบสามารถเชื่อมต่อกับเว็บไซต์หลักของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นแหล่งจัดเก็บองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยแบ่งระบบ ดังนี้

- 1) ระบบคลังความรู้ท้องถิ่น ประกอบด้วย ประวัติความของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี องค์ความรู้ท้องถิ่น (ชาติพันธุ์ ผ้าทอ เพลงอีแซว เครื่องปั้นดินเผา เครื่องจักรสาน ไม้ หวาย เปลหอยวน ลูกปัด
- 2) แหล่งความรู้ชุมชน
- 3) ระบบสมาชิกเว็บไซต์ สามารถเข้าใช้งานตามสถานการณ์ใช้งานด้วยระบบ Login

5.2 ผลการวิจัย

5.2.1 ผลการสร้างระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถเป็นเก็บองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างเหมาะสม

5.2.2 ผลการสร้างสื่อวีดิทัศน์ จากการสัมภาษณ์เพื่อเก็บภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากชุมชน ชาวบ้าน และท้องถิ่นเป็นอย่างดีก่อให้เกิดชิ้นงานสื่อวีดิทัศน์ที่สามารถถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นบนรูปแบบดิจิทัล

5.2.3 ผลการรวบรวมข้อมูลประเภทเอกสาร (Hard copy) ขึ้นบนฐานข้อมูลองค์ความรู้นั้น ได้มีการแยกประเภทและจัดเก็บข้อมูลภายในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรีขึ้นบนระบบ และสามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ได้อย่างดี

5.2.4 ผลสำรวจแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.31

5.3 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี สัมภาษณ์ชุมชนเพื่อสกัดองค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ออกมาในรูปแบบวีดิทัศน์ และหาความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏว่าระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ระบบสามารถจัดการองค์ความรู้ให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และถ่ายทอดชิ้นงานบนเครือข่าย จัดทำคลังความรู้ให้แก่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี และก่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและลดทรัพยากรในการจัดเก็บข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของโครงการวิจัยที่ตั้งไว้

เมื่อทำการพิจารณาค่าความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏว่า อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.31 นอกจากนั้นระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถแสดงข้อมูลองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และถูกจัดเก็บบนรูปแบบดิจิทัล เพื่อเป็นมรดกของประเทศไทยให้เยาวชนรุ่นหลังได้ศึกษาในอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ควรมีการสร้างและพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี ที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบหลักของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติทั่วประเทศ

5.4.2 ควรมีการพัฒนาจัดเก็บองค์ความรู้ของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติในจังหวัดอื่นๆ ต่อไป และนำฐานข้อมูลแต่ละแห่งมารวบรวมไว้ด้วยกันหรือนำระบบมารวมเชื่อมต่อกัน เพื่อให้เกิดฐานข้อมูลองค์ความรู้ที่ใหญ่ขึ้น

5.4.3 ควรมีลงพื้นที่ชุมชน ชาวบ้าน และแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ ภายในจังหวัด หรือจังหวัดอื่นๆ ด้วยการสัมภาษณ์ จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบวีดิทัศน์ และอัปขึ้นบนเครือข่ายเพื่อเผยแพร่เพิ่มขึ้นจะได้กลายเป็นฐานความรู้ที่ใหญ่ (Big Data of Wisdom in Thailand)

5.4.4 ควรมีการพัฒนาเชื่อมต่อ application ระบบปฏิบัติการบนมือถือ เพื่อใช้ในการแสดงผลอย่างสะดวก รวดเร็ว ต่อผู้ใช้งาน

สวพ.
มทร.สุพรรณภูมิ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความพึงพอใจ
โครงการวิจัย เรื่อง ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสมรรถกภูมิปัญญาวัฒนธรรม
ท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี

ศวพ.สุพรรณบุรี
มทร.สุพรรณบุรี

แบบสอบถามความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบ
โครงการวิจัย เรื่อง ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
จังหวัดสุพรรณบุรี

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกรายละเอียด และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของท่านต่อเว็บไซต์ฯ มีมากน้อยเพียงใดในประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ลำดับ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	เว็บไซต์ที่ได้รับการออกแบบอย่างประณีตและเหมาะสม					
2	องค์กรข้อมูลในเว็บไซต์มีความเหมาะสมที่เข้าใจได้ง่ายและสะดวกในการใช้					
3	ข้อมูลที่แสดงให้เห็นบนเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือ					
4	กระบวนการและการแสดงผลเว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว					
5	เว็บไซต์ที่ใช้งานง่าย					
6	ผู้ใช้สามารถเพิ่มลบและ / หรือปรับข้อมูลที่เติมไปบนเว็บไซต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7	เว็บไซต์สนับสนุนประสิทธิภาพของประเทศในภูมิปัญญามรดกทางวัฒนธรรม					
8	ข้อมูลที่ให้ไว้ในเว็บไซต์จะเป็นประโยชน์สำหรับพิพิธภัณฑ์แห่งชาติและสังคม					
9	เว็บไซต์จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ					
10	ท่านมีความพึงพอใจโดยรวมกับระบบ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบประเมิน
 นางสาวลักษณันท์ พลอยวัฒนาวงศ์ ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

การตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติของงานวิจัย
เรื่อง ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสมรรถกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
จังหวัดสุพรรณบุรี

การตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติของงานวิจัย

The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri (ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี) โดยตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศประยุกต์ (International Journal of Applied Computer Technology and Information System) IJACTIS Vol.2, 2015. กลุ่มวารสารคุณภาพ TCI กลุ่ม 2 ISSN:2229-0338

ศ.ดร.
ดร.สุวรรณาภูมิ

The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri

Luxsanan Ploywattanawong¹

¹Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi/Information Technology Department,
Suphan Buri, Thailand
luxsanun.p@rmutsb.ac.th

บทคัดย่อ-งานวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาระบบระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี (WIS) และหาความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อการใช้งานระบบ ประชากรในการวิจัย เป็นประชากร และนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในสุพรรณบุรี สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการพัฒนางานวิจัยในรูปแบบบูรณาการ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบภายใต้กรอบการดำเนินการเพื่อจัดเก็บข้อมูลภายในพิพิธภัณฑ์ให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป ด้วยการตรวจสอบถามและสัมภาษณ์ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านผ้าทอท้องถิ่นในรูปแบบวีดิทัศน์ และหาความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อการใช้งานระบบพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ สูงมาก ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยระบบสามารถสนับสนุนการจัดการ ซึ่งงานวิจัยนี้จะนำไปใช้งานกับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี นอกจากนั้นยังช่วยลดภาระในการจัดเก็บข้อมูล เผยแพร่องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมชาติ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ระบบสารสนเทศทางวัฒนธรรม, ภูมิปัญญาของจังหวัดสุพรรณบุรี, ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

Abstract— This research proposed the development of the Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphanburi and finds the users' satisfaction of the system. The population in the research are the people and tourists in Suphanburi province. The samples of the research are the tourists in Suphanburi. The research was taken place in National Museum of Suphanburi.

The approach we use to perform the research is integration of information technology, computer network to apply and develop the arts and cultures of the country. The system was created under the operational framework that converts the information into a digital form. The information was taken from many sources including interviews. As the result, the system can reduce the work process and perpetually conserve the information. After deployment of the system, the user satisfaction was surveyed. The result showed that the users were satisfied with the system in an excellent level.

Keywords-The Cultural Information Systems, The Wisdom of Suphan Buri, Cultural of Thailand

I. INTRODUCTION

Computer Technology is one of the innovations that make changes in Thai society. Prosperity makes juvenile, society, community, and locals to forget the goodness of traditional cultures. As a result, people concerns less on tradition wisdom in local. While traditional lifestyle of Thais still inherits from suburbs or urban areas. This is important that inheritance of the local wisdom and cultures still exist.

Suphanburi is the province that has its cultures, local traditions, local wisdom, and local races. In the central area of the province, the National Museum of Suphanburi province was established to outreach those cultures and traditions. However, there are the shortcoming on technology usage to help the officers to maintain, publish, and broadcast the knowledge.

This main objective of this research is to develop the database management system of the local wisdom in Suphanburi called The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphanburi (WIS). The system will systematically build the knowledge base on heritage wisdom and the goodness of local traditions in Suphanburi, which allow the publics to access the information.

II. LITERATURE REVIEW

To develop the WIS system, many pieces of knowledge on geographies, histories, societies and cultures, arts, applied statistical mathematics, and computer programming are

required to build the system to achieve the objectives and the scope of this research. We have studied the existing works like the following. First, we study cultural, traditional, and local wisdom data of Suphanburi from the National Museum of Suphanburi and many cultural spots in Suphanburi. Then the WIS is designed by which the web site and the system structure could be achieved to research goals. Finally, the knowledge base and the information system is built using standardized tools such as SQL, MySQL, JavaScript, image retouching software, web browser, multimedia authoring software.

The information is categorized into three groups: the local wisdom and cultures, knowledge base management, and the related research works.

A. The Local Wisdom and Cultures

The information on the local wisdom and cultures are used to create the knowledge base for the proposed system. We collected the information from 4 sources.

The first source is from the National Museum of Suphanburi. The National Museum of Suphanburi was established in 1995 to create the place to study Archeology and fulfill the thought of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn. The Royal Highness Princess also has the Fine Arts department to include more sciences into this museum. The museum deliveries the historical lifestyle of the people in Suphanburi, the war, the minorities in Suphanburi, historic persons, literature, and folk music from the Thawarawadi era to present in Rattanakosin era.

The second source is from the permanent indoor exhibitions from historical evidence such as chronicles in the cities, the places of war, local minorities, historic persons, kiln place in Banphoon, Suphanburi literature, folk songs, and Suphanburi at present.

The third source is from the local knowledge base. The local knowledge base introduces the identity of the heritage wisdom and traditions in Suphanburi. They tell the stories on the human in the first era, the people in Thawarawadi at Uthong, traditional communities at Neantangpra, the people in Ayutthaya era, the races and the woven in Suphanburi. Not only from the secondary sources, but we also gather and deeply inspect the information from the primary sources such as interviews people in woven communities and create in

multimedia such as video so as to be the electronic knowledge on the goodness of Thai traditional fabrics.

Finally, the values and the importance of the local wisdom. Thai wisdom is knowledge from abilities and skills of Thais that have been accumulated over the time through the learning, selection, garnishing, and inheritance processes. Local wisdom is the Thai wisdom that is used in the local areas [2]. The characteristics of wisdom are abstract that consists of ideas, knowledge, beliefs, values, opinions, abilities, and intelligence. Therefore, the components of wisdom also contribute to the dignities which are the basis of the living with karma and spirit. The wisdom is also the values that the people in the societies praise as the goodness and should be inherited over the generations [2].

Many savants and scholars also defined four importance of the wisdom. The first importance is knowledge and knowledge system. Because wisdom is not somewhat guessable but is the knowledge that systematically obtains through the observation. Therefore, the way of getting the wisdom is greater than the wisdom itself. Second importance is that the accumulation and spreading the knowledge. Once the knowledge is obtained, it is used to solve the problem. Third importance is knowledge transfer. The nature of the wisdom does not have any institutions to teach the good sense officially . However, it is a complex process of transferring the wisdoms over the generations that we also need to analyze. Finally, the creation and improvement the process in the wisdom is also important since the wisdoms will get learned and developed over time by the experience.

In addition, wisdoms can be categorized into 4 groups. The first group is the wisdoms about principles, ideas, beliefs, and concepts. Second group is the wisdoms on arts, cultures, and customs. Third type of wisdoms is related to the occupations in locals that are developed over time. The last group is the practice concepts and the new technologies that are influenced from the science and technology advancement and used in the community. [1]

B. Knowledge base Management

Knowledge is one of the most important resources in a group and organization (Nonaka 1995). Knowledge base Management is a tool that can be used to achieve three goals altogether. These goals are work goal, human development, learning organization development. Knowledge can be categorized into two groups which are explicit knowledge and tacit knowledge (Polanyi 1967). An explicit knowledge is a knowledge that is in the form of documents, books, or manuals. On the other hand, a tacit knowledge is a knowledge that is implicitly gained through the experiences and becomes wisdom. However, in a high context of culture, tacit knowledge can be difficultly extracted (Kivrak 2014).

This research collected the knowledge in both explicit knowledge and tacit knowledge. The explicit knowledge can be gathered from the interviews, and the tacit knowledge can also be extracted from the interviews.

Since the knowledge base system in the proposed system is related to art and cultures, Sackmann (1992) investigated the potential existence and formation of subcultures in organizations, using an inductive research methodology to study the extent to which four different types of knowledge were shared by organization members. Sackmann found that using knowledge base system could capture culture in a particular setting and each constituting culture in the system will form a new type of culture of the overall system. Ismail (2007) investigated the role of certain factors in organizational culture in the success of knowledge sharing and found that trust, communication, information systems, rewards and organization structure are positively related to knowledge sharing in organizations.

C. Related Research Works

Gittinger (1992) has published a catalogue of Thai textile traditions. Most of the textiles in tradition are related to Theravada Buddhist. Patricia et al. (2000) studied the relationships between cultures and the development of weaving in Zinacantec Maya community of Chiapas, Mexico for 24 years. Since the Maya community implicitly transits from agriculture to commerce eco cultural. The study found that the apprenticeship over the generations becomes more independent style of learning and the textile. Wattana (2012) studied on Thai traditions' textile and the Thais' lifestyle. The study focuses on how people produce

and choose the material to make each textile. Each local the has different way of combining producing method, resolution, niceness, beautiful which can result in different identity of each local. Songphol (2012) studied the Thai local wisdom in native fabrics focused on the ethnic Lao-Khrang in Suphanburi, Chainat, and Uthaitхани provinces. The study selects the group of people who still have their traditional weaving to use the outstanding red color that has been passed through generations. Boonchuey and Samran (2013) studied the way to develop the teacher knowledge in Phetchabun province to Pamuk weaving wisdom to education reform sustainable teaching and learning process that complies with the lifestyle in local and conserve the local identity as well as the local wisdom.

III. METHODOLOGY

To develop the WIS system, we have gathered information from different sources mentioned in the previous section. We also interview many local fabric communities and record the videos on the weaving process. This includes Ban yantao, Paeyoun maepajak group, traditional fabric weaving group at Nongkratoom, the female cooperative at Banphosri Lao-Khrang, traditional fabric weaving group at Wanglumpong.

IV. PROPOSED SYSTEM

The WIS system can connect to the main website of National Museum of Suphanburi in order to store the knowledge base and other local wisdoms. The WIS system contains 2 modules. The former module is called Local knowledge base which consists of the history of National Museum of Suphanburi, the wisdom of the locals in Suphanburi, knowledge base on locals such as races, fabrics, folk music, earthenware, wicker, bamboo, rattan, hammock, bead. The latter module is called knowledge community which consists of the knowledge base on fabric weaving in Suphanburi as shown in Figure 1, 2, 3.

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi

Museum Exhibition Building Local Knowledge Base Ethnic Groups Woven fabrics Ware Folk Songs Beaded Gallery VDO

Suphan Buri National Museum

The History of the Suphan Buri National Museum
Suphan Buri National Museum presents the life of the province. Since the historical evidence Mentioned Suphan Buri in the past. Evidence of development of Suphanburi. Since prehistoric times Tawaravadee Lopburi, Ayutthaya and Rattanakosin. And the ethnic groups living in the province. History of the offense in the past. Letters of offense Folk songs or folk songs Suphan Buri until today. Suphan Buri National Museum was established by the National Museum. So is the archaeological resources. History, anthropology, art and culture of the province.

Copyright (C) 2016 luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

Figure 1. The History of the Suphanburi National Museum

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi

Museum Exhibition Building Local Knowledge Base Ethnic Groups Woven fabrics Ware Folk Songs Beaded Gallery VDO

Woven Fabric's Suphan Buri

Woven Fabrics Thailand
Woven fabrics had ties related to the lifestyle, beliefs and rituals of the Asian a long time. Science and art of weaving it. Have inherited and heritage to each generation to the present. Weaving in Thailand Many locals still maintain a unique well. The Woven fabrics heritage society. Which reflected the markedly in the past. immigration, beliefs of the people in each Thailand, for the benefit of living. Culture and beliefs is an important factor that influenced the creation canvases. In many regions of Thailand weaving a response beliefs and religious faith to Buddha.

Copyright (C) 2016 luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

Figure 2. Woven Fabrics Thailand

ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น
The Wisdom Cultural Heritage Information System of Suphanburi

Museum Exhibition Building Local Knowledge Base Ethnic Groups Woven fabrics Ware Folk Songs Beaded Gallery VDO

Copyright (C) 2016 luxsanun.p@rmutsb.ac.th All right reserved

Figure 3 Knowledge Communities

V. SATISFACTION WITH THE WIS SYSTEM

According to the satisfaction survey on the WIS rated by the users who have used the system, this part of the analysis showed that it received the excellent feedbacks. To find the satisfaction of the users, we use the survey approach. It is in the form of the rating scale and classified into five levels. In the interval scale that is used to measure the overall score, the 5-points indicates the excellent satisfaction while the 1-point indicates poor satisfaction.

Then we calculate the average of the score and compute the significant level of user satisfaction. The calculations for significant level of user satisfaction were shown as follow: [3]

$$\begin{aligned}
 \text{Range} &= \text{Maximum point} - \text{Minimum point} \\
 &= 5 - 1 \\
 &= 4 && (1) \\
 \text{Class interval} &= \text{Range/number of interval} \\
 &= 4 / 5 \\
 &= 0.8 && (2)
 \end{aligned}$$

The average points as follows:

- 4.21 – 5.00 mean the users have an excellent level of satisfaction with the system.
- 3.41 – 4.20 mean the users have a very good level of satisfaction with the system.
- 2.61 – 3.40 mean the users have a good level of satisfaction with the system.
- 1.81 – 2.60 mean the users have a fair level of satisfaction with the system.
- 1.00 – 1.80 mean the users have a poor level of satisfaction with the system.

The surveys were answered by 100 of all the users. The results, as shown in Table 1, indicates that the users feel the most in that the website is very useful to the community, the society, and the country economy as it scores 4.60. However, the user feels the least in that the website is finely and appropriately designed as the score is only 3.95. Finally, the total average was 4.31 which indicated and could be concluded that it was the highest level of satisfaction.

TABLE I. Users' satisfaction on the usage of the WIS

No.	Topics	Point Average	Meaning of Satisfaction
1.	The website is finely and appropriately designed.	3.95	Very good
2.	Data organization on the website is appropriate, easily understandable and convenient to use.	4.14	Very good
3.	The information showed on the website is credible.	4.35	Excellent
4.	Website processes and shows results speedily.	4.23	Excellent
5.	The website is easy to use.	4.18	Very good
6.	Users can add, delete and/or adjust an information filled on a website efficiently.	4.50	Excellent
7.	Website supports country's efficiency in wisdom Cultural Heritage.	4.38	Excellent
8.	An information provided on website is useful for National Museum and Social.	4.45	Excellent
9.	Website is useful to community, society, and country's economy.	4.60	Excellent
10.	You are overall satisfied with the WIS system.	4.41	Excellent
	Total average (10 questions)	4.31	Excellent

VI. CONCLUSIONS AND FUTURE WORKS

This research is in an integrated research that combines the art and science on many fields in order to develop the art and culture of the country. The main objective of this research is to develop the Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphanburi under the operational framework that converts the information into a digital form. The information was taken from many sources including interviews. As the result, the system can reduce the work process and perpetually conserve the information. After deployment of the

system, the user satisfaction was surveyed. The result showed that the users were satisfied with the system in an excellent level.

We suggest the future works on this research as the following. First, the system should be able to add more information on another local or community. Second, the system should be able to be deployed and linked with another museum. Finally, we plan to collect more sources of information in order to make a complete information on local wisdom.

ACKNOWLEDGMENT

This research can be accomplished with the support from the Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, the National Museum of Suphanburi, and the cooperative team that helps us to take the surveys and the interviews. Finally, last but not least, with the help of very supportive family, this work is completed successfully.

REFERENCES

- [1] Monnipa Chutibut, Nikom Chompulong. (1995). *An Approach of Local Wisdom in Class*. Bangkok. Auksornjaroentut. pp. 21.
- [2] Sakchai Kiatnakin (1999). *World Society: The Heritage of Thai Wisdom*. Bangkok. MAC Press.
- [3] Kanlaya Wanichbancha. (2005). *Statistics for Research Work 2nd edition*. Bangkok. Chulalongkorn University.
- [4] Schreiber, G., & Wielinga, B. (1993). *KADS: A principled approach to knowledge-based system development (Vol. 11)*. Academic Press.
- [5] Wattana Jutawipark (2012). *Textile: Reflection of Thai Traditions*. Library and Information Center, Dhurakij Pundit University.
- [6] Boonchuey Suthiraksa, Samran Tao-Ngoen. (2013). *Research-Based Teacher of Phetchabun Province Development Project using Regional Knowledge and Wisdom: Cotton Finger Weaving*. International Conference on Education, Language, Society, Science, and Engineering in ASEAN and its Neighbors, pp. 24-30.
- [7] Sonphol Tuanthat. (2012). *A Study of Thai Local Wisdom in Native Fabrics Focused on the Ethnic Lao-Khrang in Supahnburi Chainard and Uthaithani*. Master Thesis, Graduate School, Srinakharinwirot University.
- [8] Greenfield, P. M., Maynard, A. E., & Childs, C. P. (2000). *History, culture, learning, and development*. *Cross-Cultural Research*, 34(4), 351-374.
- [9] Gittinger, M., & Lefferts Jr, H. L. (1992). *Textiles and the Tai experience in Southeast Asia*. Textile Museum.
- [10] Ismail Al-Alawi, A., Yousif Al-Marzooqi, N., & Fraidoon Mohammed, Y. (2007). *Organizational culture and knowledge sharing: critical success factors*. *Journal of knowledge management*, 11(2), 22-42.
- [11] Polanyi, M. 1967. *The Tacit Dimension*. Doubleday, New York.
- [12] Sackmann, S. A. (1992). *Culture and subcultures: An analysis of organizational knowledge*. *Administrative science quarterly*, 140-161.
- [13] Nonaka, I., and Takeuchi, H. 1995. *The knowledge-creating company: how Japanese companies create the dynamics of innovation*. Oxford University Press.
- [14] Kivrak, S., Arslan, G., Tuncan, M., & Birgonul, M. T. (2014). *Impact of national culture on knowledge sharing in international construction projects*. *Canadian Journal of Civil Engineering*, 41(7), 642-649.

Luxsanan Ploywattanawong was born in 1980, at Sirirat hospital in Bangkok, Thailand She graduated with a master's degree in computer technology from the King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Bangkok, Thailand in 2007. And with a Bachelor of Arts, major of Library and Information Science, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit Rajabhat University, Bangkok Thailand in 2001.

2009 – present, she is a Lecturer, department of computer science, Faculty of Science and Technology, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphanburi campus. From 2001 – 2009 Rajamagala University of Technology Rattanakosin. Lecturer, department of Liberal art, Faculty of Business Administration. Library as a database administrator, and Librarians.

Her research interests are focused on support teaching and learning, and knowledge of the site. 2012, presented research at the 5th National conference and 2012 International conference on applied computer technology and Information Systems. In topic *Web-Based Instruction on Software Engineering*, September 2012, Pages 38. 2013, presented research at the 6th National conference and 2nd International conference on applied computer technology and Information Systems. In topic *Information Technology Project Evaluation System*, April 2013, Pages 7-10. And presented research at the 2014 2nd International Conference on Information and Education Technology (ICIET 2014). In topic *Transcript Activities Report Management System Online*, vol.4, No.4, August 2014, Pages 319 – 322. And presented research at the International Conference on Teaching & Learning (ICTL), September 2015, Pages 66 – 69. And presented research at Proceedings of 2016 International Conference on Computer Science and Engineering (WCSE 2016), In topic *Analyzing Tourist Behavior System in Sustainable Tourism* June 2016, Pages 545 – 551.

ศาสตราจารย์
มนตรี สุวรรณเกษม

ประวัติผู้ทำโครงการวิจัย

- ชื่อ** : นางสาวลักษณันท์ พลอยวัฒนาวงศ์
- ชื่องานวิจัย** : ระบบการจัดการส่งเสริมด้านระเบียบวินัยนักศึกษา: The Management support systems for the disciplined of students
- สาขาวิชา** : เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ประวัติ** : เกิดวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523
- ภูมิลำเนา** : บ้านเลขที่ 78 ซอยสมเด็จพระเจ้าตากสิน 21 ถนนตากสิน แขวงสำเหร่ เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10600
- การศึกษา** : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- : จบการศึกษาระดับปริญญาโท ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- ตำแหน่ง** : อาจารย์
- สถานที่ทำงาน** : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
- อีเมลล์** : luxsanun29@gmail.com
- ประวัติดำเนินงานวิจัย:**
- 2553 - Web-Based Instruction on Software Engineering
- 2554 - Information Technology Project Evaluation System
- 2555 - Transcript Activities Report Management System Online
- 2556 - The Results of The Study System Online
- 2557 - The Competency Evaluation System of Student with Analyzing the Data from the Test
- 2558 - The Management support systems for the disciplined of students

- The development of database system for analyze tourist behavior in response to the needs of the tourists: a case study of Suphanburi province
- 2559 - The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri

ประวัติการเผยแพร่ผลงานวิชาการ:

- 2555 - เรื่อง Web-Based Instruction on Software Engineering วารสาร ACTIS 2012 ในงาน The 5th National Conference and 2012 International Conference Applied Computer Technology and Information Systems ACTIS 2012, Sep.2012, Songkhla, Thailand. ISSN: 1906-9006
- 2556 - เรื่อง Information Technology Project Evaluation System วารสาร ACTIS 2013 ในงาน The 6th National Conference and 2013 2nd International Conference Applied Computer Technology and Information Systems ACTIS 2013, April,2013, Nonthaburi, Thailand. ISSN: 1906-9006
- 2557 - เรื่อง Transcript Activities Report Management System Online โดยตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ในวารสาร 2014 2nd International Conference on Information and Education Technology (ICIET 2014) at Melbourne, Australia.
 - เผยแพร่บนฐานข้อมูลระดับนานาชาติ เรื่อง The Results of The Study System Online International Journal of Applied Computer Technology and Information System Volume 3, No.1, April 2013 - September 2013 ISSN:2229-0338
- 2558 - เรื่อง The Management Systems Disciplined of Students โดยตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ในวารสาร Proceeding: 1st International Conference on Teaching & Learning (ICTL 2015) 14-15 September 2015 at Langkawi, Malaysia
 - เรื่อง The Wisdom Cultural Heritage Information Systems of Suphan Buri (ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี) โดยตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศประยุกต์ (International Journal of Applied Computer Technology and Information System) IJACTIS Vol.2, 2015. กลุ่มวารสารคุณภาพ TCI กลุ่ม 2 ISSN:2229-0338

- 2559 - เรื่อง Analyzing Tourist Behavior System in Sustainable Tourism Students โดยตีพิมพ์ระดับนานาชาติ บนฐานข้อมูล Scopus และนำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ Proceedings of 2016 International Conference on Computer Science and Engineering (WCSE 2016) at Japan, 17-19 June, 2016

ศวพ.
มทร.สุวรรณภูมิ